

Λ
ας δπ
α 115
ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΥ, 'Εφέτου

ῆς Ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους

ΕΚ
ΝΟΜΟΙ,
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΚΛΠ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ

ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΘΕΙΑΣ ΑΓΟΡΑΝΟ-
ΜΙΑΣ κλπ. ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥ-
ΤΑΙΟΥ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἰούλιος 1924

Τύποις Ἀλεξ. Βιτσικοννάκη, ὁδὸς Ἀριστείδου 6

ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΥ, Ἐφέτου
Ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους

ὡς ὅτι

ἂ μὴ

ΝΟΜΟΙ,

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΚΑΠ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ

ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΘΕΙΑΣ ΑΓΟΡΑΝΟ-
ΜΙΑΣ κλπ. ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥ-
ΤΑΙΟΥ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΕΝΟΜΕΝΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἰούλιος 1924

Τύποις Ἀλεξ. Βιτσικουνάκη, ὁδὸς Ἀριστείδου 6

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν μου.

Τὸ παρὸν εἶναι συλλογὴ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ αἰσχροκερδείας, νοθείας κλπ. ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων. Ἐγρᾶφη μετ' ἀπλῆς ἐρμηνείας τοῦ τελευταίου Ν. Δ., πρὸς ὁδηγίαν τῶν κ. κ. Ἐμπόρων καὶ Ἐπαγγελματιῶν ἐν γένει, ὥς καὶ παντὸς πολίτου καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν κ. κ. δικηγόρων διὰ τὴν εὐκολωτέραν ἀνεύρεσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων.

Κατεβλήθη μεγάλη προσοχὴ καὶ πολὺς κόπος ἵνα περισυλεγῶσιν, ἕνεκα τῆς γνωστῆς πολυνομίας, πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ὅταν αἱ πολλαπλαῖ μου ἀσχολίαι μοὶ ἐπιτρέψουν, ὅπως ἐλπίζω συντόμως, θέλω προβεῖ εἰς δημοσίευσιν σχετικῆς μελέτης καὶ ἐρμηνείας διὰ τοὺς κ.κ. Νομικούς, εἰς ἣν ἀσχολοῦμαι ἤδη.

Ἰούλιος 1824.

Γ. Ι. ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΣ

ἡς δ' οὐκ

ἔστι

ΝΟΜΟΣ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ

Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 6 Ἀπριλίου 1835 «περὶ τῶν ἀγορανομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων», Εφ. Κυβερν. φύλλ. 25 τοῦ ἔτους 1835).

Α΄) ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀγορῶν τὰς ἀγορὰς κανονισμὸς διὰ τὰ τρόφιμα καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν ἀύσιμον ξυλείαν ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 2

Αἱ περὶ τούτων ἐκδοθησόμεναι διατάξεις πρέπει νὰ περιέχωσι τόσον τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν καθὼς καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ὁρισμοὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀγοραί.

Πρέπει δὲ νὰ γνωστοποιῶνται αὗται ἀγήκοντες εἰς τὸν Δῆμον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἀποθηκῶν διὰ μιᾶς ἀγορανομικῆς διατάξεως τοιχοκολλουμένης πάντοτε πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 3

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς πάντῃ ἐλεύθερον συναγωνισμόν, τόσον ὡς πρὸς τοὺς ἀγοραστάς, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς πωλητάς, καὶ τούτου ἕνεκεν ὁ συναγωνισμὸς οὐ

τος πρέπει νὰ περιορισθῇ κατὰ τοσοῦ-
καθόσον ἐπιτάττουσι τοῦτο ἰδιαίτεροι
διατάγματα.

Ἄρθρον 4.

Μήτε οἱ ἀγορασταί, μήτε οἱ πωληταὶ δὲν πρέ-
πει νὰ ἀποβάλλωνται αὐθαιρέτως ἀπὸ τὰς ἀγο-
ρὰς καὶ πλατείας.

Ἄρθρον 5

Εἰς κανένα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμποδίζῃ
τινά, ὅφ' οἵανδ' ἡποτε πρόφασιν, ἀπὸ τὸ νὰ φέρῃ
καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἀγορῶν πρὸς πώλησιν πράγ-
ματα.

Ἄρθρον 6

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ κάμνουν
ἰδιαιτέρας τιμὰς συμφωνίας διὰ νὰ ἐμποδίσουν
τὴν ἐλευθέραν πώλησιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν
τροφίμων.

Ἄρθρον 7

Ἐμποροὶ τροφίμων (ὀψοπώλαι) δὲν ἔχουν τὴν
ἄδειαν εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀγοράζωσι καθ' ὁδὸν τὰ διὰ
τὴν ἀγορὰν προσδιωρισμένα τρόφιμα.

Ἄρθρον 8

Δὲν πρέπει οἱ πωληταὶ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ
κρύπτωσι τὰ τρόφιμα εἰς τοὺς προσερχομένους ν'
ἀγοράσωσι καὶ ἐρωτῶντας ἐὰν ἔχωσι.

— 7 —
"Αρθρον 9.

πρέπει οἱ πωληταὶ ν' ἀπαρνῶνται τὴν
πώλησιν τῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τροφίμων ἢ καυσί-
μου ὕλης εἰς κανένα ἀγοραστὴν ὁπόταν πληρώνη.

"Αρθρον 10.

Δὲν δύναται κανεὶς ν' ἀναδιβάσῃ εἰς τὰς ἀγο-
ράς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν οἱ πωληταὶ αἰτοῦσιν.

"Αρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλητάς τὸ νὰ κάμ-
νουν συμφωνίας διὰ τῶν ὁσίων νὰ πωλῶσι τὰ
εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκτεθειμένα τρόφιμα, ἢ καύσιμον
καὶ οἰκοδομήσιμον ὕλην, μόνον εἰς ὥρας τινὰς ἢ
εἰς τινα συνεχῇ σειράν, καθ' ὅσον οἱ ἀγορανο-
μικοὶ κανονισμοὶ δὲν ἤθελον δικαιολογῇ ῥητῶς
τὸ τοιοῦτον μέτρον.

"Αρθρον 12.

Αἱ ἀγορανομικαὶ διατάξεις δὲν πρέπει νὰ πα-
ριέχωσι οὐδένα ἔρισμὸν ἀντιθαίνοντα εἰς τὰ ἐν-
ταῦθα διαταττόμενα. Καὶ τούτου ἕνεκεν θέλουν
καθυποβάλλεσθαι αὗται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν
ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

"Αρθρον 13.

Αἱ διατάξεις αὗται πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι
νουθετήσεις κατὰ τῶν παραβάσεων, καὶ ἰδιαιτέ-

πως θέλει ἐφελκῦεσθαι ἢ προσοχὴν τῶν
τὰ ἄρθρα 584, 585, 586, 587 καὶ 677
νικοῦ Κώδικος Νόμων,

Ἄρθρον 14.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδιαι-
τέραν φροντίδα περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυ-
χίας καὶ εὐταξίας εἰς τὰς ἀγοράς, λαμβάνουσαι
ἐγκαίρως τὰ πρὸς τοῦτο ἀρμόδια μέτρα. Θέλουν
δὲ προκαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ
εἰς τὰς ἀγορανομικὰς διατάξεις, προειδοποιεῖσαι
καὶ νουθετοῦσαι αὐτὸ κατὰ τῶν διαταράξεων τῆς
ἡσυχίας, σύρουσαι τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τοὺς
ὑπάρχοντας ποινικοὺς ὁρισμούς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς
τὸ ἄρθρον 697 καὶ προκαλοῦσαι κατὰ τῶν πα-
ραδωτῶν τὴν χρῆσιν τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 15.

Ὅχι ὀλιγώτερον πρέπει νὰ φροντίζωσιν αἱ
δημοτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ διατηρῇται ἡ καθαριότης
ἐπὶ τῶν ἀγορῶν καὶ πλατειῶν, καὶ ν' ἀπομακρύ-
νεται ἀπ' αὐτὰς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἶσθαι βλαβερόν
ἢ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν υγείαν.

Τοῦτου ἔνεκεν ὀφείλουσιν αὐταὶ νὰ λαμβά-
νωσι τ' ἀνήκοντα μέτρα ἐκδίδουσαι τὰς ἐπαιτου-
μένους διατάξεις, φωτίζουσαι τὸ κοινὸν κατὰ τῆς
παραδόσεως, καί, ἐὰν τοῦτο δὲν ὠφελῇ, νὰ ἐπεμ-
βαίνωσι τότε κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν Ποινικῶν
Νόμων.

ἀς ὁποῖ-

ἀ με) ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΩΔΙΜΩΝ

1. Περὶ ἄρτου.

Κανείς δὲν δύναται νὰ μετέρχῃται τὸ ἐπάγ-
γελμα τοῦ ἄρτοποιοῦ ἀνευ ἰδιαιτέρας προηγουμέ-
νως ἁδείας τοῦ Δημάρχου· ἡ δὲ ἁδεια θέλει δι-
δασθαι εἰς μόνους ἐκείνους, οἵτινες θ' ἀποδείξωσι
ἀποχρώντως τὴν καλὴν των διαγωγὴν καὶ τὴν
ἐκωνότητά των.

Ἄρθρον 17

Ἐὰν ὁ Δήμαρχος ἤθελεν ἀπαρνηθῇ τὴν ἁδειαν
εἰς τινὰ ἄρτοποιὸν οὗτος θέλει προστρέχει εἰς
τὸν προϋστάμενον Ἐπαρχὸν ἀναγέρον εἰς αὐτὸν
τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 18

Ἐὼς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπὶ οὐδεμίᾳ προ-
φάσει δὲν πρέπει νὰ περιορίζηται ὁ ἀριθμὸς τῶν
ἄρτοποιῶν.

Ἄρθρον 19

Ἡ ἁδεια θέλει ἐκδίδεσθαι μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας
συμφωνίας. Ἐκαστος ἄρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ
ἔχῃ πλυντοτείνᾳ εἰς τὴν ἀποθήκην του προμή-
θειαν ἐναποταμιευμένην συταλφίτων πρώτης ποιό-
τητος. Ἡ προμήθεια αὕτη πρέπει νὰ εἶνε το-
σούτη κατὰ τὸ ποσὸν ὅση ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς
τὸ κατ᾽ἐστημά του ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 20

Ἐκαστος ἀρτοποιὸς θέλει ὑποχρεωθῆναι ὡς νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς συμφωνίας, ὁποίαις ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ἡ διάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός του· πρὸς βεβαίωσιν ἐχέγγυον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων του θέλει δώσει τὴν περὶ τούτου διομολόγησιν (declaration) κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλης τῆς προμηθείας τοῦ ἐργαστηρίου του· θέλει δὲ ὑποχρεοῦσθαι εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὁποῖα ἤθελον πηγάσῃ ἀπὸ τὴν μὴ ἐκπλήρῳσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

Ἄρθρον 21

Ἡ περὰ τοῦ Δημάρχου δοθεῖσα ἄδεια χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ ὑποκείνται κατὰ τὴν ἔγγραφόν των διομολόγησιν τόσον ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιευμένης προμηθείας. Προσέτι ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν συνοικίαν (quartier) μαχαλᾶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἀρτοποιὸς μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμά του, ἢ σκοπεύει νὰ τὸ μετέλθῃ. Ἐὰν ἀρτοποιὸς τις θελήσῃ ν' ἀφήσῃ τὸ πρῶτον του κατάστημα διὰ νὰ τὸ μεταθέσῃ εἰς ἄλλην τινα συνοικίαν, τότε ὑποχρεοῦται νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὸν Δήμαρχον.

Ἄλλ' εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ Ἀρχὴ νὰ προσδιορίξῃ τὰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας

ἢς ὁποῖας ἄρτοποιός τις θέλει ὑποχρεοῦ-
ν ἃ μετέρχεται τὸ ἐμπόριόν του.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ εἴτε αὐτο-
προσώπως, εἴτε διὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων του,
ἂν οἱ ἄρτοποιοὶ ἔχωσι παντοτεινὰ ἐναποταμιευ-
μένην εἰς τὰς ἀποθήκας των τὴν ποσότητα ἀλεύ-
ρου διὰ τὴν ὁποῖαν εἶνε ὑποχρεωμένοι.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἄρτοποιοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κατασκευά-
ζωσι καλὸν καὶ εἰς τὴν ὑγείαν ὠφέλιμον ἄρτον·
οἱ δὲ παραδαίνοντες τὴν διάταξιν ταύτην, θέλουν
καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων
582 καὶ 583 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἐπιφυλαττο-
μένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν διὰ μεγαλειτέ-
ρας παραβάσεις.

Ἄρθρον 24.

Δὲν δύνανται οἱ ἄρτοποιοὶ ν' ἀπαρνηθῶσιν
ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποθη-
κῶν των ὁσάκις ἡ ἀρμοδίᾳ Ἀρχὴ ἤθελε νομίζει
ἀναγκαῖον νὰ τὴν κάμῃ.

Οἱ δὲ μὴ ὑπακούοντες εἰς τοῦτο, θέλουν κα-
ταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 581
τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος ἄρτοποιός ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίζῃ

τὸν ἄρτον τοῦ ἐὰν ὁ ἀγοραστής τὸ ἐπιθυμητὸν διὰ τοῦτο πρέπει αὐτὸς νὰ ἔχῃ εἰς τὸν παλαιότερον τρόπον τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ τὸ ζῦρον προσέτι τὰ ἀνγκαιὰ μετρικὰ σταθμὰ (poises) γονικῶς σεσημασμένα (timbrés.)

Ἄρθρον 26.

Ὁ ἄρτος ὑπόκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἀρχῆς προσδιορισμένον τίμημα (taxe), ὑπὲρ τὸ ὅποιο δὲν δύνανται κανεὶς νὰ πωλῇ, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 584 καὶ 586 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐνδιαλαμβανόμενων ποινῶν.

Ἐὰν ἐλλείπῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον τὸ διαταχθέν ἀπὸ τῆς Ἀρχῆς βάρος, ὅποταν προσδιορίσθῃ τὸ τίμημα (la taxe), τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου πρέπει νὰ καταδῇ, καὶ ἐπομένως νὰ πωλῇται δημοσίως ὁ δὲ ἄρτοποιὸς θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρτου 671 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἄρτοποιοί, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των καὶ ἤρχισαν ἥδη τὴν ἐξάσκησιν αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κατάστημά των ἀλλέως εἰμὴ ἀφοφανερώσωσι τοῦτο ἐξ μῆνας πρότερον εἰς τὸν Δήμαρχον, ὁ ὅποιος δὲν δύνανται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν παραίτησίν του.

Ἄρθρον 28.

Κατ' ἄδειαν τοῦ Δημάρχου ἀπολύεται ἀπὸ

την υποχρεωτικὴν ἀποταμίευσιν ἀλεύρου ὁ ἀρτοποιὸς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνήγγειλεν ἐξ μηνῶν πρότερον ὅτι θέλει νὰ ἀφήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του.

"Ἀρθρον 29.

"Οστις παραιτεῖ τὸ ἐργαστήριόν του ἐν καιρῷ ὑπερβολικῆς σιτοδείας δύναται εἰς πάντα καιρὸν ν' ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιχειρισθῇ ἐκ νέου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ, καὶ ἂν οὗτος ᾔθελεν ἐκπληρώσει τὰς προσδιορισθείσας εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διατάξεις.

"Ἀρθρον 30.

"Απαγορεύεται διὰ τινὰ καιρὸν ἢ διὰ πάντοτε ἢ ἐξάσκησις τῆς ἀρτοποιίας εἰς τοὺς ὑπερβαίνοντας τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19.

"Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ Δημάρχου, εἰς δὲ τὸν ἀρτοποιὸν ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν προϋσταμένην ἁρμοδίαν Ἀρχήν.

"Ἀρθρον : 1.

Οἱ ἀρτοποιοὶ οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸ κατὰ-στημὰ των ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 27, χωρὶς νὰ ἀναγγείλουν τοῦτο ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταναλίσκουν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς προμηθείας, τὴν ἐποίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχουν ἐναποταμιευμένην καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων ἐφείλκυσαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξάσκησεως τοῦ ἐπαγγέλματός των,

οἱ τοιοῦτοι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς μὴ ἐκπληρῶσαντες τὰς ὑποχρεώσεις των.

Αἱ ἐναποταμιευμέναι προμήθειας ἢ μέτρα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὔρεθῇ εἰς τὰς ἀποσκευὰς των, θέλει κατασχεθῇ καὶ πωληθῇ δημοσίως· ἐκ δὲ τοῦ ποσοῦ τῆς πωλήσεως τὸ μὲν θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔτι ἀνεκτελέστων ὑποχρεώσεων των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἤθελε προκύψει ἔλλειψις ὡς πρὸς τὰς χρεῖας τοῦ κοινοῦ, τότε θέλει γείνει ἢ ἀναγκαῖα πρόσδεξις μετ' ἐξοδα τοῦ ἐλλείποντος ἀπὸ τοῦ χρέος τοῦ ἀρτοποιοῦ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον.

2. Περὶ κρεοπωλείων

Ἄρθρον 32.

Ἐκαστος κρεοπώλης ὀφείλει πρὶν ἢ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριον τοῦτο, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου δηλοποίησιν εἰς τὸν Δήμαρχον, ὁ ὁποῖος θέλει πληροφορηθῇ ἔάν τὸ σημειωθὲν μέρος διὰ κρεοπωλεῖον δὲν ἤθελεν ἔχει κανὲν κακὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ ὑγίαν.

Ἀφοῦ λάβῃ εὐχαρίστους πληροφορίας περὶ τούτου, τότε πρέπει ὁ Δήμαρχος νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἑγγράφον τῆς ἀδείας, ἀνεὺ τοῦ ὁποίου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεοπώλου θὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ.

Ἄρθρον 33.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐγγράφου τῆς κδείας εἰς ἀνθρώπους κακῆς διαγωγῆς, ἢ μὴ ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Δύνανται δὲ οὗτοι νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν ἀμέσως προϋσταμένην Ἀρχήν, καὶ νὰ παραπονεθῶσι κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ Δημάρχου

Ἄρθρον 34.

Εἰς καμμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρεοπωλῶν.

Ἄρθρον 35.

Εἰς κανένα δὲν ἀπαγορεύεται τὸ νὰ σφάζῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ζῷα, ἢ τὰ πρὸς οἰκιακὴν του χρήσιν ἀναγκαιοῦντα, ὀφείλει ὅμως οὗτος νὰ ὑπόκειται εἰς ὅλους τοὺς περὶ καθαριότητος καὶ ὑγιείας ἀστυνομικοὺς ὁρισμούς.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τοὺς Δήιους α' καὶ β' κλάσεως θέλουν προσδιορίζεσθαι ἰδιαίτεροι τρόποι διὰ τὰ σφαγεῖα.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν ἐπομένως νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τὴν ἀνέγερσιν κρεοπωλείων ἰδιαιτέρων εἰς μέρη ὅπου δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν.

Ἄρθρον 37.

Πρέπει οἱ δήμαρχοι νὰ προσδιορίζωσι τοὺς

τόπους, όπου τὸ αἷμα καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν σφραζομένων ζώων θέλουν ἐκφέρεσθαι.

Ἄρθρον 38.

Θέλουν ἐμποδίζει τὴν πώλησιν κρέατος πολλὰ νέων ζώων· προσέτι δὲ καὶ τοιούτων, τὰ ὅποια ἐφύρησαν ἀπὸ ἐπιζωοτίαι· τινὰ ἢ ἀπὸ γήραος.

Ἄρθρον 39.

Τὰ πρὸς τροφήν ζῷα πρέπει νὰ σφάζονται καὶ ὅτι νὰ πνίγωνται, τὸ δὲ κρέας δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πωλῇται ζεστόν.

Ἄρθρον 40.

Δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ποσὼς εἰς πώλησιν χοῖρος πάσχων ἀπὸ λέπραν ἢ ψώραν.

Τούτου ἕνεκεν πρέπει πάντοτε νὰ ἐξετάζονται οἱ διὰ σφαγὴν προσδιορισμένοι χοῖροι, καὶ ἰδιαιτέρως νὰ παρατηρῶνται μετὰ προσοχῆς, ἐὰν ἢ γλῶσσά των δὲν ἔχῃ ἐμπυώδεις φλυκταίνους (pustules suppurant) ἀφοῦ δὲ σφαχθῶσι, πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ ἐντόσθιά των.

Ἄρθρον 41.

Οἱ δῆμωχοι, χρεωστοῦ, νὰ παρατηροῦν ἐὰν τὰ ἐργατήρια ἢ τὰ σφαγεῖα εἶνε ἀρκούντως ἐφωτισμένα μὲ ὑγιᾶς κρέας, καὶ ἔχουσι τὸ δικίωμα νὰ κατέσχῃσι πᾶν ἐφθαρμένον, καὶ νοσῶδες κρέας.

Ἄρθρον 42.

Οἱ κρεοπῶλαι, οἱ ὅποιοι ἐκθέτουσιν εἰς πώλησιν κρέας ἐπιδολαδῆς εἰς τὴν υγιάν, θέλουσι κατεδιώκεσθαι δικαστικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἄρθρα 582 καὶ 583.

Κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις θέλει ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξέσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός των διὰ τινὰ καιρόν, ἢ διὰ πάντοτε. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν τοῦ δημάρχου Ἀρχήν.

Ἄρθρον 43.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, ὥστε νὰ διατηρῇται ἡ ἀπαιτούμενη καθαριότης εἰς τὰ ἐργαστήρια, ἀποθήκας, καὶ σφαγεῖα. Χρεωστοῦν ὅθεν νὰ ἐκδίδουν ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου διατάξεις καὶ εἰς περίπτωσιν παραβάσεως, νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἄρθρα 577, 578 καὶ 579 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 44.

Ἐκαστος κρεοπώλης ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίξῃ τὸ κρέας ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ ἀγοραστής· ὅθεν χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ εἰς μέρος πρόχειρον καὶ πασιφανές τοῦ ἐργαστηρίου του ἐν ζυγί μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ προσηκόντως σεσημασμένα.

Ἄρθρον 45.

Ἡ πώλησις τοῦ κρέατος ὑπόκειται εἰς τὸ πρὸς τῆς Ἀρχῆς ὀριζόμενον τίμημα (taxe), ὑπὲρ τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ πωλῇ κανεὶς· ὁ παραβάτης θέλει κατὰδικεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 584 καὶ 586 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 46.

Οἱ κρεοπῶλαι δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει νὰ ἀπαρνῶνται τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργαστηρίων των, ἀποθηκῶν των, κρεοπωλείων ἢ καὶ κτηνοστασίων, ἐὰν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἢ τὰ ὄργανά της ἤθελον τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, ἐπὶ τῇ ὀριζομένῃ ποινῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 581 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

3. Περὶ τῶν λοιπῶν ἐδωδίων.

Ἄρθρον 47.

Τόσον διὰ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου, καθὼς καὶ δι' ἐκείνην παντὸς εἵδους ἐδωδίων, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προσέχουν ὥστε ν' ἀπομακρύνηται πᾶν ὃ,τι ἤθελε εἶσθαι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν.

Χρεωστοῦσι διὰ τοῦτο νὰ λαμβάνω ἢ ἐγκαίρως τ' ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ τὰ δημοσιεύωσι.

Κατὰ τῶν παραβατῶν θέλουσιν ἐπεμδαίνει κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἰδιαζόντως κατὰ τὰ ἄρθρα 577, 578 καὶ 579 τοῦ αὐ-

τοῦ Νόμου, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι ἄξιοι μεγαλειτέρων ποινῶν.

Ἄρθρον 48.

Οἱ δήμαρχοι λοιπὸν ὀφείλουσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν προφυλακτικὴν ἐπιτήρησιν ὅχι μόνον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν, ἀλλὰ νὰ καθυποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐξέτασιν τὰς ἰδιαιτέρας ἐποθήκας τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδίων. Πᾶς ὅστις ἐμπορεύεται ἐδώδιμα, δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀντιτείνῃ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῆς καταδιώξεως κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 581 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 49.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν μέτρα, ὥστε ἡ πώλησις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων νὰ γίνεται πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν Ἀλλὰ ἐν τοσούτῳ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα τὸ νὰ ἐφοδιάζῃ τὰς ἀποθήκας τοῦ μετοιαῦτα προϊόντα καὶ νὰ τὰ πωλῇ ἐκεῖ.

Ἄρθρον 50.

Κανεῖς μολοντοῦτο δὲ δύναται νὰ πωλῇ ἐδώδιμα εἰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας χωρὶς προηγουμένως νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὸν δήμαρχον, καὶ λάβῃ ἔγγραφον ἄδειαν.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις δὲν ἐκδίδεται κατ' ὅς οἱ ὑπάρχοντες

νόμοι καὶ διατάγματα ἀπαγορεύουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιτηδεύματος.

Εἰς τὰ περὶ ἀδείας ἔγγραφα ταῦτα πρέπει νὰ γίνεται μνεῖα καὶ παραπομπὴ εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις. Διὰ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς καθαυτοῦ ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι χρεῖα οὐδενοῦς ἐγγράφου ἀδεία.

Ἄρθρον 51.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς δημάρχους ἰδιαιτέρως τὸ χρέος, ὥς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν ἐδωδίων, τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰς ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι ἄρθροις 54—58 περιεχομένας διατάξεις καὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 52.

Ὅλων τῶν ἐφθαρμένων καὶ δολιευμένων καρπῶν καὶ ὀσπρίων ἡ πώλησις ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἄρθρα 582 καὶ 583 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ γεννήματα ἔπαθον φθοράν τινα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὕλικου ἐκ τῆς ὑγρασίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, τότε πρέπει ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητῆς του, ἐπὶ τῇ προτάσει δύο ἱατρῶν, ν' ἀπαγορεύσωσι τὸ νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα εἰς πώλησιν. ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς μολυθροὺς τὸ νὰ τ' ἀλέσωσιν, εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς

τὸ νὰ κατασκευάσωσιν ἄρτον ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 584 ὀριζομένῃ ποινῇ.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλεῦντας γάλα, βούτυρον καὶ τυρὸν νὰ ἐκθέτωσιν εἰς πώλησιν γάλα ἀνακατεμένον μὲ νερὸν ἢ μὲ κρόκον αὐγοῦ, καὶ βούτυρον διεφθαρμένον ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλο παλαιόν.

Ἄρθρον 55.

Οἱ ἰχθυοπῶλαι, οἱ κηροπῶλαι, οἱ φαρμακοπῶλαι, οἱ ἀρωματοπῶλαι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι ἐμπορεύονται πραγματείας κακῆς καὶ βαρείας ὁσμῆς, δὲν θέλουν μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὸ 54 ἄρθρον ἀναφερομένων πωλητῶν.

Ἄρθρον 56.

Ἐὰν οἱ βουτυροπῶλαι ἐξελεγχθῶσιν ὅτι ἔμιξαν ἢ ἐνόθευσαν παλαιὸν βούτυρον μὲ πρόσφατον, διὰ νὰ τοῦ δώσουν καλλίτερον χρῶμα, οὗτοι καταδικάζονται εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 582 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμενον πρόστιμον καὶ δημεύονται αἱ πραγματεαὶ των.

Ἄρθρον 57.

Οἱ ὀρνιθοπῶλαι δὲν θέλουν ἐκθέτει κανὲν πτηνὸν πνιγμένον ἢ ψοφῆσαν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἄρθρα 582 καὶ 583 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 58.

Ἀπαγορεύεται νὰ νοθεύωσι τοὺς ἰχθύας με ἀσδέστιον, ἢ νὰ πωλῶσι φθαρμένους θαλασσινοὺς ἰχθύας, ἢ τοιούτους οἱ ἑποιοὶ ἦσαν ἤδη φθαρμένοι, πρὶν ἢ ξηρανθῶσι, καπνισθῶσι καὶ ἀλατισθῶσιν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ.

Ἄρθρον 59.

Ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἰχθύων δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι τίμημα (taxe) εἰς κινὲν ἄλλο εἶδος τροφίμων.

Ἄρθρον 60.

Αἱ διατάξεις τῶν δημάρχων ὡς πρὸς τὸν καγονισμὸν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα σημειουμένων εἰδῶν καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπάρχων, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ διαφερόμενοι (les intéressés) θέλουσι προστρέχει.

Γ') ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΥΛΗΣ

Ἄρθρον 61.

Πᾶσα καύσιμος ξυλεία, ἢ ὁποία ἐκτίθεται εἰς πώλησιν πρὸς χρῆσιν τῶν Δήμων Α' καὶ Β' κλάσεως καὶ εἶνε προσδιωρισμένη διὰ πώλησιν, ἐγκατετίθεται εἰς τὰς ξυλαποθήκας.

Ἄρθρον 62.

Αἱ ξυλαποθήκαι πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐν γένει ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, δὲν θέλει δὲ συσταίνεσθαι οὐδεμία τοιαύτη ἀποθήκη καυσίμου ξυλείας ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 63.

Αἱ ξυλαποθήκαι θέλουν τοποθετεῖσθαι μόνον εἰς μέρη, τὰ ὅποια εἶνε εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς οἰκίας θέλουν δὲ εἶσθαι ἀρκετὰ εὐρύχωροι διὰ νὰ δύνανται οἱ ξυλέμποροι νὰ στιβάζωσι τὰ ξύλα εἰς χωριστοὺς σωροὺς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ποιότητά, καὶ νὰ εἶνε δυνατόν νὰ πραγματοποιηται εὐκόλως καὶ ἄνευ τινὸς κινδύνου ὃ ἂν τὴν γειτονίαν ἢ ἀποξήρανσις τῆς ξυλείας.

Ἄρθρον 64.

Ἡ καύσιμος ὕλη θέλει στιβάζεσθαι εἰς τὰς ξυλαποθήκας κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος σωρὸς νὰ θεωρηται πανταχόθεν εὐκόλως· τὸ δὲ ὕψος τῶν σωρῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 20 πόδας.

Ἄρθρον 65.

Εἰς τὰς ξυλαποθήκας πρέπει ἢ ξυλικὴ νὰ τίθεται τοῦλάχιστον 24 πόδας μακρὰν παντὸς

κυρίου, ὁδοῦ καὶ παρόδων (passages) καὶ ὡ-
δεκα πόδας τοῦλάχιστον μακρὰν παντὸς περι-
φράγματος (cloture).

Ἄρθρον 66.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις περιφραγμάτων
ἀπὸ σκινίδας εἰς τοὺς τόπους τούτους, καὶ ἡ κα-
τάσχεσις τοῦ τόπου εἰς τὰς πλατείας μὲ ἄλλου
εἶδους ἀντικείμενα εἰς τρόπον ὥστε νὰ προξε-
νῇται ἐμπόδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόπου
διόλου ἢ κατὰ μέρος, ἢ δι' ὀλιγώτερον ἢ περισ-
σότερον καιρόν.

Ἄρθρον 67.

Ἡ ξυλικὴ στιδάζεται χωριστὰ κατὰ τὰς δια-
φόρους ποιότητας εἰς διχοστήματα τοῦλάχιστον
τριῶν ποδῶν.

Ἡ πώλησις διαφόρων ποιότητων δὲν ἤμπο-
ρεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σωρόν.

Μεταξὺ τῶν σωρῶν ξυλικῆς τῆς αὐτῆς ποι-
ότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διάστημα τριῶν τοῦλά-
χιστον ποδῶν, ἐὰν οἱ σωροὶ οὗτοι ἀνήκωσιν εἰς
διαφόρους πωλητάς.

Ἄρθρον 68.

Οἱ ξυλοπῶλαι ὀφείλουσι νὰ στήνουν ἐφ' ἐκά-
στου σωροῦ εἰς μέρος πσιφανεῖς ἐν σημείον, τὸ
ὁποῖον νὰ φανερώνη μὲ εὐανάγκιστα γράμματα
τὴν ποιότητα τῆς ξυλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας σύγκει-
ται ὁ σωρός.

Ἄρθρον 69.

Οἱ δήμαρχοι ἐφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προρρηθεῖσιν ἄρθροις 56—66 ἐμπεριεχομένων διατάξεων, νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως περὶ τούτου τὰ ἀνήκοντα μέτρα, νὰ γνωστοποιῶσι ταῦτα εἰς τὸν Δῆμον, νὰ φωτίζουσιν τοὺς δημότας περὶ τῶν παραβάσεων, νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας ἀναλόγως μὲ τὰ ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Ποινικὸν Νόμον, ἰδιαιτέρως δὲ νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲν ᾔθελον ὑπάρχει αὐστηρότεροι ποινικοὶ ὀρισμοὶ ἐν τοῖς Νόμοις.

Ἄρθρον 70.

Ἀπαγορεύεται νὰ καπνίζωσιν εἰς τὰς ξυλαποθήκας καὶ νὰ φέρωσιν ἐκεῖ φωτίαν. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν οἱ ξυλεμπορευόμενοι εἴνε ὑναγκασμένοι νὰ πηγαίνωσι νύκτα εἰς τὰς ξυλαποθήκας τῶν, δύνανται νὰ φέρωσι φῶς μεθ' ἑαυτῶν, ἀλλ' εἰς καλῶς κλεισμένα φανάρια.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 592 καὶ 593 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Δ') ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΩΝ

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὸ κοινὸν ἐμπόριον δὲν δύνανται νὰ εἴνε

εἰς χρήσιν, εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ εἰς καλὴν κατάστασιν εὐρισκόμενα, τὰ ὅποια ἐκανονίσθησαν γενικῶς καὶ ἐσημειώθησαν μὲ τὸ ἀνῆκον δοκιμαστικὸν μέτρον.

Ἄρθρον. 72.

Ὡς πρὸς τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ ἰδιαίτερος νόμος θέλει περιέχει τοὺς περὶ τούτων κυριωδεστέρους ὁρισμοὺς καὶ τὰς προθεσμίας, κατὰ τὰς ὁποίας αὐτὰ θέλουσιν ἐμδῇ εἰς ἐνέργειαν.

Ἐως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μόνα τὰ Βυζαντινὰ μέτρα καὶ σταθμὰ θεωροῦνται ὡς ἰσχύοντα ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2 τοῦ ἄνω εἰρημένου Νόμου ὁρισθέντων.

Ἄρθρον 73.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσι, ποτὲ μὲν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ποτὲ δὲ οἱ βοηθοὶ των, νὰ κάμνουν ἐξετάσεις πολλάκις κατ' ἔτος, τόσον εἰς τὰς ἀποθήκας καθὼς καὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ ἀγοράς, διὰ νὰ βεβαιώνωνται περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ δικαίας χρήσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρον 74.

Ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων ἤθελόν ποτε εὐρεθῇ μέτρα ἢ σταθμὰ μὴ ἀνῆκοντα εἰς τὰ κανονισμένα, τότε θέλει ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις των· οἱ μεταχειρισθέντες ταῦτα θέλουν τιμωρηθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 75.

Τὰ αὐτὰ θέλουν ἐνεργηθῇ κατ' ἐκείνων, πλησίον τῶν ὁπρίων ἤθελαν εὑρεθῇ μέτρα καὶ σταθμά ἀδοκίμαστα καὶ μὴ ἐφοδιασμένα μὲ τὴν παρὰ τῆς ἀρχῆς γενομένην δοκιμήν.

Ἄρθρον 76.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουν καταδιωχθῇ καὶ ἐκεῖνοι παρὰ τοῖς ὁποίοις ἤθελαν εὑρεθῇ μέτρα καὶ σταθμά, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσι μὲν εἰς τὰ κεκανονισμένα καὶ δεδοκιμασμένα μέτρα, δὲν εὑρίσκονται ὅμως εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἐὰν ὅμως ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ ἀλλοιωσεις τῆς κανονικῆς καταστάσεως αὐτῶν ἔγειναν κατὰ συμβεβηκός, τότε δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, καὶ ὅσον τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι δυνατόν, νὰ διορθωθῶσι, καὶ ἀφ' οὗ δοκιμασθῶσιν ἐκ νέου, νὰ τεθῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρον 77.

Ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένων διατάξεων ἤθελεν ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις μέτρων καὶ σταθμῶν, τότε πρέπει νὰ ἐκλείψουν καὶ συγχρόνως ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ τύποι (καλούπια) διὰ τῶν ὁπρίων κατεσκευάζοντο παρόμοια μέτρα καὶ σταθμά.

Ἄρθρον 78.

Ὡς εἰς χρῆσιν εὑρισκόμενα θεωροῦνται ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ὅσα εἶναι εἰς τὰς ἀποθή

κας, ὅπου πωλοῦσιν, ἢ τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ πωληταὶ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀγοράς καὶ ἀποθήκας.

Εἰς ταῦτα συναριθμοῦνται καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπέφερον τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 79 προσμειωθεῖσαν ἀλλοίωσιν τοῦ σχήματος.

Ἄρθρον 79.

Τὰ κίδδηλα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν δημεύεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Νόμων, οἱ δὲ μεταχειριζόμενοι ταῦτα θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς περαιτέρω ὅρισμούς τοῦ μνησθέντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 80.

Ὅρίζεται ῥητῶς ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ θεωρῇται κίδδηλον πᾶν μέτρον ξυλείας, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι κινιτὴ καὶ ἢ ὁποῖα δύναται νὰ κινῇται κατὰ θέλησιν, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι ὑψωμένη. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖται ὡς κίδδηλον τὸ ἐκ κασσιτέρου μέτρον, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἀπεκόπη καὶ διὰ τὰ καταστηθεῦν τὰ μέρη αὐτοῦ συμφωνότερα μεταξὺ των.

Ἄρθρον 81.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ βοηθοὶ των ὀφείλουν νὰ ἐξετάζουσιν ἐὰν τὰ ζύγια εἶναι σωστά, καὶ νὰ βεβαιόγονται περὶ τῆς ἐλευθέρας κινήσεως των. Τὰ ἐλλιπῆ ζύγια πρέπει νὰ ἐμποδισθῶσιν ἕως οὗ διορθωθοῦν ἐντελῶς, καὶ ἐὰν ἡ ἐντελὴς διόρθωσις δὲν

εἶναι κατορθωτή, τότε πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ὅλως διόλου ἢ χρῆσις των.

Ἄρθρον 82.

Οὐδεὶς πωλητῆς δύναται εἰς τὴν ἐκποίησιν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια πωλοῦνται διὰ μέτρου ἢ σταθμοῦ, ν' ἀπαρνηῇται ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τὴν μέτρησιν ἢ στάθμευσιν αὐτῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ὡσαύτως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πώλησιν πραγμάτων, αἱ ὅποια εἶναι ἤδη προετοιμασμένοι εἰς δεμάτια καὶ διανεμημένοι εἰς μερίδας, μετρημένοι ἢ ζυγισμένοι καὶ τοιουτρόπως προδιατεθειμένοι εἰς πώλησιν. Οἱ δῆμαρχοι εἶναι εἰς τοιαύτην περίστασιν μᾶλλον ὑπόχρεοι νὰ ἐπιχειροῦνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξελεγκτικὴν τούτων καταμέτρησιν καὶ στάθμευσιν, ἢ νὰ διενεργήσωσι τοῦτο διὰ τινος ἄλλου ὑπαλλήλου των.

Οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν καταδικάζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 83.

Ἐὰν μὲ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις σημειωθείσας νομικὰς παραβάσεις συνδέωνται καὶ ἄλλαι τοιαῦται, αἱ ὅποια τιμωροῦνται εἰς τὸν Ποινικὸν Νόμον μὲ μεγαλειτέρας ποινὰς ἀφ' ὧν δρίζουσι τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα, τότε πρέπει νὰ καταδικῶνται οἱ ἔνοχοι τοιούτων παραβάσεων σύμφωνα μὲ τοὺς ἀσχηροτέρους τούτους ὁρισμοὺς.

Ἄρθρον 84.

Πρώτιστον χρέος τῶν δημάρχων εἶνε, ὁπόταν ὁ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν νόμος ἐμδῇ εἰς ἐνέργειαν, νὰ φροντίσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως αὐτῶν.

Θέλομεν δὲ ἐκδώσει ἔτι ἰδιαίτερα διατάγματα περὶ τῆς εἰσάξεως τούτου τοῦ Νόμου καὶ περὶ τῶν ὑπὲρ τούτων ἀπαιτουμένων προσωρινῶν μέτρων.

Ε΄) ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ

Ἄρθρον 85.

Ἐχομεν δὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς δημάρχους καὶ λοιποὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους των, ὅτι θέλουσιν ἀφιερῶσει ὅλην των τὴν προσοχὴν εἰς τὸν πλείστου λόγου ἄξιον τοῦτον κλάδον τῶν ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν περὶ τροφίμων διατάξεων διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῶν συμπολιτῶν των, μεταχειριζόμενοι τὴν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Νόμων καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατεθεῖσαν ἐξουσίαν μὲ μεγίστην ἀμεροληψίαν καὶ μέριμναν.

Ἄρθρον 86.

Οἱ Νομαρχαὶ καὶ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουσιν νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ νὰ ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἀνάλογον εὐθύτητα οἱ ὅρισμοι τοῦ παρόντος δια-

τάγματος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των Νο-
μῶν καὶ Ἐπαρχίας. Ὅφείλουσιν ἰδιαιτέρως εἰς
τὸν καιρὸν τῆς περιοδείας των νὰ πληροφοροῦν-
ται ἀκριδῶς καὶ ἐπιτοπίως περὶ τῆς ἐκπληρώ-
σεως τῶν κανονισμῶν τούτων, νὰ ἐπισκέπτονται
τὰς ἀγοράς καὶ ξυλαποθήκας, ἐνεργοῦντες τα-
χέως τὴν κατὰπαυσιν τῶν γινομένων παραβάσεων.
Ὅφείλουν πρὸς τούτοις νὰ ἐξετάζωσι βασίμως τὰ
εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμενα παράπονα, ἀποφασίζον-
τες περὶ τούτων ταχέως καὶ ἀμερολήπτως.

Ἄρθρον 87

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 88.

Ἡ δὲ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόν-
τος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσω-
τερικῶν Γραμματεῖαν.

Νόμος ΔΡΗ' (ὑπ' ἀριθ. 4108) τῆς 11 Ὀκτωβρ.
1912 «περὶ διατιμήσεως τῶν τροφίμων ἐν γένει»
(Ἐφημ. Κυβερν. φύλλ. 325, τευχ. Α'. τοῦ 1912).

Ἄρθρον 1.

Αἱ περὶ προσδιορισμοῦ τιμῆματος τοῦ ἄρτου,
τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἰχθύων διατάξεις τοῦ Β. Δια-

τάγματος τῆς 6 Ἀπριλίου 1835 «περὶ ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων» δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι, μετὰ προηγουμένην περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου εἶδους τροφίμων. (Ἴδε κατωτέρω προσθήκην διὰ τοῦ νόμου 525).

Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θέλει ἐκδίδει τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου διατάξεις κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Νόμος 525 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1914 περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου ΔΡΗ' «περὶ διατιμήσεως τῶν τροφίμων ἐν γένει», (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 404, τευχ. Α', τοῦ 1914).

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Νόμου ΔΡΗ' περὶ διατιμήσεως τῶν τροφίμων ἐν γένει, ἐν τέλει, προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν νομῆς τῶν κτηνῶν, ἦτοι σπανοῦ, χόρτου, κριθῆς, βρώμης, πιτύρων κλπ.».

Νόμος 362 (') τῆς 6 Νοεμβρίου 1914 «περὶ συστάσεως χημικῶν ἐργαστηρίων», Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 331, τευχ. Α', τῆς 18 Νοεμβρίου 1914).

Ἄρθρον 1.

ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ἔλεγχον :

α') Τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδίων καὶ ποτῶν.

β') Τὸ ἐμπόριον τῶν οἰκιακῶν ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως ἐφόσον ὑφίσταται ἐκ ταύτης κίνδυνος ὑγείας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἔλεγχος ἐνεργεῖται ὑπὸ α'.) τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, β'.) τῶν νομοχημικῶν, γ'.) τῶν εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τροφίμων, δ'.) τῶν κρυσκόπων.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκάστου Νομοῦ συνιστᾶται δι' εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐργαστήριον διὰ χημικὴν, φυσικὴν καὶ μικροβιολογικὴν ἐξέτασιν τῶν τροφίμων καὶ ποτῶν καὶ ἐν γένει τῶν δυναμένων νὰ υποβληθῶσιν εἰς τοιαύτην ἐξέτασιν ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως, καθὼς καὶ διὰ τὰς μικροβιολογικὰς ἐρεῦνας πρὸς βεβαίωσιν τῶν νόσων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐργαστήρια ταῦτα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀποτελοῦσι δὲ τὸ προσωπικὸν ἐκάστου : 1) εἰς χημικὸς ὡς διευθυντῆς, διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἐμοτίμου Πανεπιστημίου ἢ διπλωματούχος Ἀνωτάτης Χημικῆς Σχολῆς, ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α'. τάξεως, 2) εἰς κλητὴν διοριζόμενος καὶ ἀπολυόμενος τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν ἐξήκοντα κατὰ μῆνα.

Μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ προσωπικὸν ἐκάστου ἐργαστηρίου καὶ εἰς ἐπιμελητῆς διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ Ἀνωτάτης Χημικῆς Σχολῆς, εἰς δὲ τῶν Ἀθηνῶν δύο ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β'. τάξεως.

Ὁ διευθυντῆς καὶ ὁ ἐπιμελητῆς διορίζονται μετὰ διαγωνισμόν, τὰ καθ' ὃν κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Ἄνευ διαγωνισμοῦ δύναται νὰ διορισθῶσιν ἐπιμεληταὶ οἱ κατέχοντες τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσόντα, ἐὰν κατέλαβον κατόπιν διαγωνισμοῦ θέσιν ἐν τῷ Χημικῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸν ἐπιμελητὴν δύναται ν' ἀνατεθῶσιν

καὶ καθήκοντα ἐπιθεωρητοῦ τροφίμων, ἅτινα κα-
νονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Τὰ καθήκοντα τοῦ κρεοσκοποῦ ἀνατίθενται
εἰς τὸν παρὰ τῇ ἀστυνομικῇ ἀρχῇ ἀστυάτρον,
ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὸς τοιοῦτος.

Ἄρθρον 5.

Ἐν ἐκάστῳ Χημικῷ Ἐργαστηρίῳ κανονίζε-
ται καὶ ἡ διδασκαλία πρακτικῆς ἐξασκήσεως ὑπὸ
τῶν νομοκτηνιάτρων εἰς τὴν κρεοσκοπίαν καὶ εἰς
τὴν πρόχειρον ἐξέτασιν τῶν τροφίμων ὑπὸ τοῦ
διευθυντοῦ εἰς λατρούς.

Τὰ τῆς τοιαύτης πρακτικῆς ἐξασκήσεως κα-
νονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου
τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ἐν ἐκάστῳ Δήμῳ ἢ Κοινότητι δύναται νὰ διο-
ρισθῇ εἰδικὸς κρεοσκοπὸς διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν
κρεάτων, ἀλλάντων, κυνηγίου, ἰχθύων κλπ. τοιαύ-
της φύσεως εἰδῶν, προσφερομένων πρὸς πώλησιν.
Δύνανται καὶ δύο ἢ πλείοτεροι Κοινότητες νὰ ἔχω-
σιν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κρεοσκοπὸν. Διορίζεται
δὲ τοιοῦτος ὁ λατρὸς ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προη-
γουμένου ἁρθροῦ πρακτικῶς ἐξασκηθεὶς ἐν Χη-
μικῷ Ἀργαστηρίῳ καὶ τυχὼν παρὰ τοῦ διευθυν-
τοῦ αὐτοῦ τοιαύτης ἀδείας. Ὁ διορισμὸς τοιού-
των κρεοσκοπῶν γίνεται ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν ἢ

Κοινοτικῶν Συμβουλίων, ἅτινα ἐρίζουσι καὶ τὸν μισθὸν αὐτῶν, δύνανται ὁμῶς νὰ ἀπολύωνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δι' ἀνεπάρκειαν ἢ πλημμελεῖ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των κατόπιν ἐκθέσεως τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, προσηκόντως ἐπιβεβαιουμένης καὶ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ οἰκείου νομοῦ.

Ἐν ἁλλεΐφει εἰδικοῦ κρεοσκόπου τὰ καθήκοντα τούτου δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ἄλλον ἱατρόν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερόμεναι Ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένα εἶδη, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἔλεγχον. Δύνανται ὡσαύτως κατὰ πάσαν ὥραν καὶ ἐφόσον τὰ καταστήματα εἶναι ἀνοικτὰ νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ μηχανήματα, τὰ δοχεῖα τὰ πάντα ἐν γένει τὰ ὄργανα καὶ ἐντικείμενα ὅσα χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν, κατεργασίαν καὶ πώλησιν τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔλεγχον εἰδῶν.

Αἱ αὐταὶ Ἀρχαὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι δείγματα πρὸς ἐξέτασιν ἐκ πάντων τῶν ἐλεγχομένων εἰδῶν.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς λήψεως τοῦ δείγματος τοῦ ποιοῦ καὶ τῆς συσκευῆς, σφραγίσεως καὶ ἐπιστημάνσεως, κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Εἰς τὸν παρ' οὗ λαμβάνεται τὸ δείγμα, δίδεται δελτίον παραλαβῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ σημειοῦται καὶ ἡ ἀξία τοῦ δείγματος, δίδεται δὲ ὡσαύτως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἰδίου, καὶ δείγμα ἐκ τοῦ ἐλεγχομένου εἵδους ἐπισήμως ἐσφραγισμένον.

Ἄρθρον 8.

Ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, αἵτινες ὑπάρχοντα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τροφίμων καὶ τῶν κρεοσκόπων καὶ καθ' ὅς ἡ ἐξέτασις δέον νὰ γίνεταί ἀμέσως ὑπὸ τούτων μὴ ἐπιδεχομένη ἀναβολὴν καὶ νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχήν. Τὰ λαμβανόμενα πρὸς ἐξέτασιν δείγματα ἀποστέλλονται μετ' ἐγγράφου ἐκθέσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον Χημικὸν Ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον ὅσον τάχιστα ἀνακοινεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως εἰς τὴν ἐρωτῶσαν ἀρχήν, μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναλύσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἀνακοινοῦται ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὸν κύριον τοῦ πράγματος, ἐφόσον εἶνε γνωστός.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῇ· εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐμπορεύματος, δύναται οὗτος νὰ ἐφεισβάλῃ τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον διατάσσει νέαν ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Χημικοῦ Ἐργαστηρίου, ἢ ἐκθε-

σις τοῦ ὁποίου εἶνε ἀνέκλητος. Εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν ἐξέτασιν ὑποβάλλεται τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κρατηθὲν δείγμα ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἐμπορεύματος τὸ ἐπισήμως ἐσφραγισμένον. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω τριημέρου πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἀπράκτου, ἢ ἔκθεσις τοῦ πρώτου ἐξετάσαντος Χημικοῦ Ἔργασ ηῤίου εἶνε ὀριστική.

Ἄρθρον 9

Τὰ ἐξετασθέντα εἶδη καὶ χαρακτηρισθέντα ὡς ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, ἐφθαρμένα ἢ παραπονημένα, δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, τῶν εἰδικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν κρεοσκόπων. Φυλάσσονται δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἣτις θὰ ὀρίζη τὰ τῆς τύχης αὐτῶν ἐκτὸς ἐάν, ὡς ἐκ τῆς φύσεως ἢ τοῦ εἶδους αὐτῶν εἶνε ἀδύνατος ἡ διατήρησις καὶ φύλαξις, ἐπὶ τοῦ ἐκποιῶνται ἢ καταστρέφονται.

Ἐπίσης δύνανται νὰ κατασχεθῶσι τὰ μηχανήματα καὶ σκεύη τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς νοθείαν ἢ παραποίησιν εἰδῶν ἢ ἐπικίνδυνα ὅπως ὅποτε εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν.

Διὰ τὰς κατασχέσει, καὶ τὰ περαιτέρω λαμβανόμενα μέτρα δεόν νὰ συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Δημόσιον εἶνε ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν, ἐν

κέν ἀδικαιολογήτου κατασχέσεως ὑπὸ τῶν ἀρμο-
δίων ὀργάνων, γενομένην ζημίαν, ἐπιφυλλασσε-
μένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος ὅπως στραφῇ κατὰ
τοῦ πταίσαντος ὑπαλλήλου.

II. ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 11.

Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀπάτης παραποιεῖ ἢ νο-
θεύει τρόφιμα προωρισμένα δι' ἐμπορίαν τιμω-
ρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ μὲ πρό-
στιμον μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ μὲ
ἀμφοτέρας τὰς ποινάς.

Ἄρθρον 12.

Εἰς φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ πρόστιμον
μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέ-
ρας τὰς ποινάς, ἐὰν ἐκ προθέσεως ἐνήργησεν,
εἰς πρόστιμον δὲ μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων
ἐὰν ἐνήργησεν ἐξ ἀμελείας καταδικάζεται, ὅστις
παραπεποιημένα, νοθευμένα, ἀποσυντεθειμένα ἢ
ἡλλοιωμένης ἀξίας τρόφιμα πωλεῖ ἢ θέτει ὅπως
δήποτε εἰς κυκλοφορίαν, ὥς ἐὰν ᾔσαν ἄγνά,
ἀνόθευτα μὴ ἀποσυντεθειμένα, ἢ μὴ ἡλλοιωμέ-
νης ἀξίας.

Ἄρθρον 13.

Ὁ κατασκευάζων ἢ κατεργαζόμενος τρόφιμα
ἢ ἀντικείμενα χρήσεως οὕτως ὥστε ἡ λήψις ἢ

ἢ χρήσις αὐτῶν νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὴν ὑγείαν
ἢ κίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν, ἐὰν ἐκ προθέσεως
ἐνήργησε, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δι-
ετῶν ἢ πρόστιμον μέχρι τριῶν χιλιάδων δρα-
μῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινάς, ἐὰν δὲ ἐξ ἀμ-
λείας, μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ πρόσ-
τιμον μέχρι χιλίων δραχμῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας
τὰς ποινάς.

Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ σχετικαὶ διατάξεις
τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὰ κατὰ τῆς ζω-
ῆς κατὰ τῆς ὑγείας ἀδικήματα.

Ἄρθρον 14.

Ὅστις τρόφιμα ἢ ἄλλα εἶδη καὶ ἀντικείμενα
τὰ ὅποια κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 13 κα-
τεσχέθησαν, ἐν γνώσει καταστρέφει, ἀλλοιοῖ
ἢ δι' οἴουδῆποτε μέσου ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰς Ἀρχῶν
τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν,
μὲ πρόστιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 15.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους ἢ μὲ πρόσ-
τιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται
ὅστις ἐν γνώσει δυσχεραίνει ἢ ἐμποδίζει τὸν ὑ-
πὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων ἀσκούμενον, συμφώνως
πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἔλεγχον.

Ἄρθρον 16.

Ὅστις ἐν γνώσει δὲν συμμορφοῦται μὲ τὰς
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 ὑπὸ τοῦ Ὑπο-

ογείου τῶν Ἑσωτερικῶν διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τι-
μωρεῖται, ἐὰν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 15, 16
καὶ 17 δὲν ἐφαρμόζονται, μὲ φυλάκισιν μέχρι
πεντηκονταμηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον μέχρι χιλίων δραχ-
μῶν, ἐὰν δὲ ἐξ ἀμελείας ἐνήργησε, μὲ πρόστι-
μον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν ¹⁾).

Ἄρθρον 17.

Τῶν κατασχεθέντων ὡς ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν
οἰκίαν ἢ ἐπικινδύνων εἰς τὴν ζωὴν τροφίμων ἢ
ἐντικειμένων χρήσεως διατάσσεται ἡ πρὸς ὀφεί-
λου τοῦ Δημοσίου ἐκποίησης ἢ ἡ καταστροφή,
ἐφόσον δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀδελφῆς αὐτῶν χρη-
σιμοποίησις.

Ἄρθρον 18.

Ἐὰν ἀδίκημά τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ
τοῦ Νόμου τούτου ἐξετελέσθῃ ὑπὸ τινος τῶν ἐρ-
αζομένων ἢ ἐμπορευομένων ἀδεία τοῦ Κράτους
ὁ δικαστὴριον δύναται νὰ ἀπογορεύσῃ αὐτῷ τὴν
ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς τέχνης δι-
αρκούν μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἐὰν τὸ Δημόσιον συμφέρον ἀπαιτῇ τοῦτο, τὸ
δικαστὴριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν δαπάνη τοῦ
καταδικασθέντος δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως εἰς

(1) Πᾶσαι αἱ παραβάσεις τῶν ἀρθ. 11—16 τιμω-
ροῦνται νῦν μὲ τὰς ποινὰς τῶν ἀρθ. 1 καὶ ἐπόμενα
τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Μαΐου 1924.

μίαν ἢ πλείονας ἡμερίδας ἐκ τῶν ἐκδιδομένων ἐν ᾧ τόπῳ ἐξετελέσθη ἡ πράξις, ἢ, ἐν ἐλλείψει εἰς τὰς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ ἐκδιδομένας.

Τὴν αὐτὴν δημοσίευσιν, ἑαπάνη ἔμως τῆς Δημοσίου, ἀπαγγέλει, τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατηγορομένου, τὸ δικαστήριον, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἔθελεν ἐκδώσει ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν.

II. ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χημικῶν εἰδικῶν ἐκθέσει τριμελοῦς συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν χημικῶν μελῶν τοῦ Ἱατροσυνηδρίου, καθορίζοντι διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοὶ καὶ ὅροι, οὓς δεόν νὰ πληρῶσι τὰς ἐκ τῆς κατανάλωσιν προσφερόμενα ἐδώδιμα καὶ οὓς εἰδικότερον θὰ ἐπιτρέπηται ἐν γένει ἢ ἐν μερὶ καὶ συντήρησις αὐτῶν πρὸς προφύλαξιν τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τῶν ἀγοραστῶν.

Διὰ Β. Διαταγμάτων θὰ κανονίζεται καὶ ὑπαγωγὴ εἰς ἔλεγχον παρασκευαζομένων τροφίμων καὶ ποτῶν καὶ θὰ ὁρισθῶσι τὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν θὰ ἐπιτρέπηται ἢ πώλησις ὡς μὴ ἐπιτρεπόμενα εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, μετὰ δηλώσεως

ὁμῶς τῆς συστάσεως αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως πρὸς τὰ ἄγνὰ φυσικὰ προϊόντα.

Ἄρθρον 21.

Εἰδικὸν τιμολόγιον, συντασσόμενον κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 Συμβουλίου, κυρούμενον διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, θὰ ὀρίζῃ τὰ πληρωνόμενα δικαιώματα δι' ἐκάστην ἐνεργουμένην ὑπὸ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου ἀνάλυσιν ἢ ἐξέτασιν τῶν εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 22.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Χημικῶν Ἐργαστηρίων νὰ ἐκτελῶσιν, ἐξέτασιν καὶ ἀνάλυσιν δι' ἴδιον λογαριασμόν. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, ἐν ὑποτροπῇ καὶ δὲ ἀπολύεται.

Ἄρθρον 23.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Νόμος 703 () τῆς 20 Φεβρουαρίου 1916 «περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐν καιρῷ ἐπιστρατείας» (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 39, τεύχ. Α' τοῦ 1916).

Ἄρθρον 1,

() Κατὰ τὴν διάρκειαν γενικῆς ἐπιστρατείας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ τὴν ἑτέραν τῶν δύο τούτων ποινῶν.

1) Ὅστις, δι' ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἰδίᾳ δὲ διὰ τρόφιμα παντοῦ εἶδους κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα καυσίμους ἢ φωτιστικὰς ὕλας, ὡς καὶ ἀντικείμενα ἄλλα χρήσιμα διὰ τὰς πολεμικὰς ἀνάγκας ἀπαιτῶν τιμὰς, δέχεται προσφορὰς ἢ ὑποσχέσεις περὶ καμιαβολῆς εἰς αὐτὸν τοιούτων τιμῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπερβάλλουσιν τὰς διὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ὁρισσέμενας ἢ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν περιστάσεων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, περιέχουσιν ὑπερβολικὸν κέρδος.

2) Ὅστις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς πωλήσεως ὑπερβολικὸν κέρδος, παρακρατεῖται

(1) Ὅρα κατωτέρω καὶ Νόμον 1130 προσθέσαντι διατάξεις καὶ συμπληρώσαντα τὸν Νόμον τοῦτον.

(2) Νῦν ἰσχύουσιν αἱ ποιναὶ τοῦ Ν. Α. τῆς 17 Μαΐου 1924.

αντικείμενα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ
ἐδαφίῳ, ἅτινα ἐπὶ σκοπῷ ἀπαλλοτριώσεως πα-
ρήχθησαν ἢ ἀνεκτῆθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

3) Ὅστις, ὅπως προκαλέσῃ αὕξησιν τῶν τι-
μῶν τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων, καταστρέφει πα-
ρακαταθήκας καὶ ἀποταμιεύματα τούτων, περιο-
ρίζει τὴν παραγωγὴν ἢ τὸ ἐμπόριον αὐτῶν, προ-
βαίνει εἰς τεχνάσματα ἢ ἄλλας ἀθεμίτους ἐνερ-
γείας ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ.

4) Ὅστις λαμβάνει μέρος εἰς συμφωνίαν ἢ
εἰς ἔνωσιν σκοποῦσαν τὴν διάπραξιν μιᾶς τῶν
ἀνωτέρω πράξεων καὶ ἂν δὲν ἐγένετο ἀρχὴ ἐκ-
τελέσεως αὐτῶν καὶ

5) Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ
κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν ἀγωγιάται, πλειοκτῆται,
ἐφοπλισταὶ καὶ πλοίαρχοι ἀξιοῦντες διόδια ἢ κύ-
μιστρα ὑπερβαίνοντα τὰς διὰ συμβάσεων ἢ τῶν
ἀστυνομικῶν διατάξεων ὠρισμένας τιμὰς, ἢ ἐνέ-
χοντα ὑπερβολικὸν κέρδος, λαμβανομένων ὑπ'
ὄψει τῶν ἐν γένει περιστάσεων, ὑφ' ἃς διεξάγον-
ται αἱ κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν μεταφοραί.

Ἄρθρον 2.

Οἱ παραβάται μιᾶς τῶν ἀνω διατάξεων διώ-
κονται ἐξ ἐπαγγέλματος καλούμενοι δι' ἀπ' εὐ-
θείας κλήσεως εἰσαγομένης πρὸς ἐκδίκασιν τὴν
πρώτην συνεδρίασιν μεθ' ἡμέρας τρεῖς ἀπὸ τῆς
ἐπιδόσεως, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδι-
καίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται καίτοι

ἐκκληθεῖσα, ἐν ὥρᾳ δὲ καταστάσεως πολιορκίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Στρατοδικείου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ πᾶσαν δ' ἐν τῷ μέλλοντι περιπτώσιν γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ταύτης Β. Διατάγματος, διαρκεῖ δὲ ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ἔξ μηνος μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς (').

(1) Νόμος 967 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1916 καὶ 4 Ἀπριλίου 1917 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 703 «περὶ αἰσχροκερδεῖας διατάγμάτων». (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 238, τευχ. Α', τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1917).

Ἄρθρον μόνον. Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1916 καὶ 4 Ἀπριλίου 1917 Β. Διατάγματα «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 703 περὶ αἰσχροκερδεῖας» ἔχοντα οὕτω :

1) Β. Δ. 15 Δεκεμβρίου 1916.

Ἄρθρον μόνον. Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου 703 ἐπὶ τέσσαρας ἔτι μηνάς.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλὴν, εὐθὺς ὥς ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐργασίαι αὐτῆς.

2) Β. Δ. 4 Ἀπριλίου 1917.

Ἄρθρον μόνον. Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου 703 ἐπὶ τέσσαρας ἔτι μηνάς.

Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 11 Ἰουλίου 1917
«περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 703 μέ-
χρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 κλπ.», (Ἐφ., Κυβερν.
φύλλ. 137, τευχ. Α', τοῦ 1917), κυρωθὲν διὰ τοῦ
νόμου 1311.

Ἄρθρον 1.

Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου 603 τῆς 31
Δεκεμβρίου 1917.

Ἄρθρον 2.

(Μεταρρυθμίσθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης
Μαΐου 1924).

Ἄρθρον 3.

Δι' ἀστυνομικῆς διαταγῆς, ἐκδιδομένης μετ'
ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κλπ. Ὑπουργοῦ,
δύναται :

α') Νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς πωραγωγοὺς ἢ ἄλ-
λους κατόχους εἰδῶν κατανάλωσεως, ὅπως προ-
σάγωσι τὰ εἶδη αὐτῶν πρὸς πώλησιν μόνον εἰς τοὺς
ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὑποδεικνυομένους
τόπους καὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς ἐρι-
ζόμενον χρόνον.

β') Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ καθ' ὠρισμένα χρονικὰ
διαστήματα πώλησις καὶ κατανάλωσις ὠρισμέ-
νων εἰδῶν διατροφῆς ἢ ἄλλων εἰδῶν, ὧν ὑπάρ-
χει ἡ προβλέπεται ἔλλειψις.

γ') Νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ ἐστια-

τόρια, μαγειρεία κλπ. παρασκευαζομένων φαγη-
των καὶ νὰ ὀρισθῇ τὸ εἶδος αὐτῶν καὶ ἡ ἐξ ἐκά-
στου παρεχομένη μερίς.

δ') Νὰ ἀνατεθῇ ἡ παρακολούθησις καὶ μετα-
βολὴ τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων, κατὰ τὰς
ἐκάστοτε ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς, εἰς ἐπὶ τούτῳ
ὀριζόμενα ὄργανα ἢ ἐπιτροπὰς παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ
Ἑπισιτισμοῦ κλπ. Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Οἱ παρὰ τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
ὀριζόμενα πωλοῦντες τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν, ὡς
καὶ οἱ ἀγοράζοντες αὐτὰ εἰς ἄλλον τόπον καὶ
χρόνον τοῦ ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὀριζο-
μένου, οἱ πωλοῦντες ἢ ἄλλως παρέχοντες πρὸς
κατανάλωσιν εἶδη, καθ' ἃς ἡμέρας ἀπαγορεύεται
ἡ πώλησις καὶ κατανάλωσις, οἱ παρὰσκευάζον-
τες ἐν τοῖς ἐστιατορίοις, μαγειρείοις κλπ. εἶδη
πέραν τῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὀριζο-
μένων, ὡς καὶ οἱ πωλοῦντες εἶδη καθ' ὑπέρβασιν
τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον δ' τοῦ προηγούμενου ἄρθρου
ὀριζομένων διατιμήσεων, τιμωροῦνται μὲ τὰς ποι-
νὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 703 Νόμου καὶ τὴν τοῦ
ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 703
Νόμου τιμωροῦνται καὶ οἱ παρὰβαίνοντες τὴν διὰ
τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν ἐν
ἐπιτροπῇ ἀπαγάρουσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγ-
γέλματός των.

Τὰ παρανόμως πωλούμενα εἴδη κατάσχονται παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐκποιοῦνται ἐπὶ τῇ κακανονισμένῃ ἀγοραΐᾳ τιμῇ, τοῦ ἀντιτίμου ἀποδομένου εἰς τὸν κύριον αὐτῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 703 Νόμου ἀπαλείφεται ἡ τελευταία φράσις: «ἐν ὥρᾳ δὲ καταστάσεως πολιτορκίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Στρατοδικαίου».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπερ ὑπεβλήθησεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 703», (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 308, τευχ. Α', τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917).

Ἄρθρον μόνον

Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου 703 μέχρις ἐκδόσεως Βασιλ. Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζοντος τὴν παῦσιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ἀνακοινωθησομένου

εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα συνερχομένην, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Νόμος 1655 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ κινώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1918 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 703 περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδεΐας», (Ἑφημ. Κυβερν., φύλλ. 7, τευχ. Α', τῆς 14 Ἰανουαρίου 1919).

Ἄρθρον 1 (κατηργήθη).

Ἄρθρον 2 (κατηργήθη).

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθ. 1 ἀριθ. 1 τοῦ Νόμου 703, θεωρεῖται ὅτι ἀπαιτεῖ τιμὰς, δέχεται προσφοράς ἢ ὑποσχέσεις περὶ καταβολῆς εἰς αὐτὸν τοιούτων τιμῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὰς διὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων ὠρισμένας, ἢ λαμβανομένων ὑπ' ὄφει τῶν περιστάσεων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, περιέχουσιν ὑπερβολικὸν κέρδος, καὶ ὅστις καθ' οἷον-δήποτε τρόπον, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐλλιποῦς σταθμήσεως ἢ μετρήσεως ἢ νοθείας ἢ δι' ἄλλου τεχνάσματος ἐπιδιώκει ἢ ἐπιτυγχάνει ταῦτα.

Ἄρθρον 4,

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν

τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρήσέως αὐτοῦ.

Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6 Νοεμβρίου 1817(1)
«περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν Νόμων 702,
703 καὶ 362», (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 254, τευχ.
Α', τῆς 9 Νοεμβρίου 1917).

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν διατάξεων περὶ
αἰσχροκερδεΐας καὶ νοθείας τῶν Νόμων 702, 703
καὶ 362 ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως μέχρι
πέντε ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρις 100.000
δραχμῶν ἢ ἡ ἐτέρα τούτων. (Νῦν ἰσχύουσιν, αἱ
ποιναὶ τῶν ἄρ. 1 καὶ ἐπ. τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης
Μαΐου 1924).

Ἄρθρον 2.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω
Νόμων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Νόμου ἢ Νομοθετι-
κοῦ Διατάγματος περὶ νοθείας τροφίμων ἢ αἰσ-
χροκερδεΐας, διώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος, κα-
λούμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, εἰσαγομένης
πρὸς ἐκδίκασιν καὶ ἄνευ προανακρίσεως, τὴν
πρώτην συνεδρίασιν μεθ' ἡμέρας τρεῖς ἀπὸ τῆς
ἐπιδόσεως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειο-
δικείου.

(1) Ὁρᾷ κατωτέρω καὶ Νόμον 1130.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς ὑποθέσεως, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως.

Ἄρθρον 3.

(Τ' ἄρθ. 3, 4 καὶ 5 μετερρυθμίσθησαν διὰ τοῦ ἄρθ. 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Μαΐου 1924).

Κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τούτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἀπαγορεύεται ἡ ἀνακοπή, ἔφεσις δὲ ἐπιτρέπεται, ἐφόσον καταγινώσκεται ποινὴ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων. Ἡ ἔφεσις αὕτη δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀπαγγέλλουσα τὴν καταδίκην ἐπὶ τοῖς ἄνω ἀδικήμασιν ἀπόφασις δύναται νὰ διατάξῃ, ὅπως κλεισθῇ τὸ κατάστημα τοῦ καταδικασθέντος μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ καταδίκης διὰ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν Νόμων «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς», τοῦ Νόμου 811 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως» καὶ τοῦ νόμου ΓΩΓ' «περὶ μετατροπῆς μικρῶν ποινῶν κρατήσεως ἢ φυλακίσεως εἰς χρηματικάς», (ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΩΒ' (3872) τοῦ 1911).

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχέται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι αῆς Κυβερνήσεως καταχωρήσεως αὐτοῦ.

Νόμος 1130 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1918 «περὶ προσθήκης διατάξεων καὶ τροποποιήσεων τῶν Νόμων 702, 703 καὶ τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1917 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν Νόμων 702, 703 καὶ 362», (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 6, τευχ. Α', τῆς 4 Ἰανουαρίου 1918).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Νόμου 703 προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις: «Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὅστις, διατηρῶν κατάστημα ἢ πρατήριο ἔνθα μεταπωλεῖ εἶδη τροφίμων καὶ ἔχων ὅπωςδὴποτε ἐν τῇ κατοχῇ του τοιαῦτα εἶδη, παραλείπει νὰ ἀναγράψῃ ἐν πινακίδι, καταφανῶς ἐκτεθειμένῃ ἐν τῷ πρατηρίῳ κατάλογον τῶν εἰδῶν τούτων μετὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν».

Μετὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου τοῦ Νόμου 703 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν παραγράφου 6 προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις: «Μὲ τὴν ποινὴν τοῦ συνεργοῦ τιμωροῦνται τὰ ἐν σχέσει ὑφισταμένου πρὸς τοὺς ἐνόχους τῶν παραβάσεων τῶν

προηγούμενων 2 καὶ 3 ἐδαφίων εὐρισκόμενα πρόσωπα, ἄτινα, διατελοῦντα ἐν γνώσει τῆς διαπράξεως τούτων, ἀπεσιώπησαν ταύτην κατὰ συνεννόησιν. Ἐὰν ἡ ἀποσιώπησις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἐπιβάλλεται εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα φυλάκισις μέχρι 3 μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 1000 δραχμῶν», (καὶ ἐπὶ τῶν παραβάσεων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ ποιναὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Μαΐου 1924).

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου 703 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Πλὴν τῆς ποινῆς διατάσσεται παρὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ κατὰσχέσις καὶ δήμευσις τῶν ἀντικειμένων, μεθ' ὧν σχετίζεται ἡ κολάσιμος πράξις, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν μετεκομίσθησαν ταῦτα, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης ἢ προμηθευτὴς τῶν μεταφορικῶν τούτων μέσων διετέλει ἐν γνώσει τοῦ παρανόμου σκοποῦ, δι' ὃν διετέθησαν.

Μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν κατὰσχέσιν, τὰ κατὰσχθεύοντα, ἐὰν μὲν πρόκηται περὶ εἰδῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν διὰ δελτίων διανομὴν, παραδίδονται ἄνευ οὐδενὸς ἀνταλλάγματος εἰς τὰς οἰκείας ἀποθήκας τοῦ Κράτους, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται, εἰς τὰς ἄλλας ἁρμοδίας Ἀρχὰς ἢ τοπικὰς ἐπιτροπὰς τροφίμων, ἐπὶ ἀποδείξει παραδιδομένη εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀπαγγελλαντος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν (δὲν ἰσχύει μὴ ὑπαρχούσης διανομῆς τροφ.

μῶν δελτίων).

Ἐὰν δὲ πρόκηται περὶ ἄλλων εἰδῶν, παραδίδονται ταῦτα κατὰ τὰ ἄνω εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πατριωτικὸν Ἰδρυμα ἢ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παραρτήματα αὐτοῦ, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, εἰς τὸν οἰκεῖον ἀστυνόμον, ὑπόχρεων νὰ ἐκποιῇ ταῦτα κατὰ τὰς περὶ ἐκποιήσεως τῶν πειστηρίων τῶν ἀδικημάτων διατάξεις. (Μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Μαΐου 1924).

Ἄρθρον 2.

(Ἐτροποποιήθη ἐλοσχερώς ὑπὸ τοῦ ἄρ. 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Μαΐου 1924).

Ἄρθρον 3.

Διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, κανονισθήσονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων, ὡς πρὸς τὴν εὐρυτέραν δημοσιότητα τῶν περὶ αἰσχροκερδείας διατάξεων.

Οἱ παραδᾶται δὲ τούτων θὰ τιμωρῶνται διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 3000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα συνερχομένην, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρήσεως αὐτοῦ.

Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 22 Φεβρουαρίου 1917
«περὶ ἀμοιβῆς καταδεικτῶν παρανόμως μεταφερο-
μένων κλπ. τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν καταναλώ-
σεως». (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 31, τευχ. Α', τῆς
22 Φεβρουαρίου 1917), κυρωθὲν διὰ τοῦ Νόμου
1311.

Ἄρθρον 1.

Πλὴν τῶν ποινῶν τῶν ἀπειλουμένων ὑπὸ τῶν
Νόμων 702 καὶ 703 κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν
διατάξεων αὐτῶν καὶ ἀνεξαρτήτως δικαστικῆς δι-
ώξεως, ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ Αὐταρ-
κείας δύναται δι' ἀποφάσεω αὐτοῦ ἀνεκλήτου
νὰ ἐπιβάλῃ ὑπὲρ τῶν καταδεικτῶν ποινὴν εἰς τοὺς
παρανόμως μεταφέροντας ἢ ἐξάγοντας παντὸς εἴ-
δους τρόφιμα καὶ ἄλλα εἶδη καταναλώσεως ἢ
ἀποκρύπτοντας ταῦτα πρὸς αἰσχροκέρδειαν ἢ
ἐμπορίαν.

Ἡ ποινὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ
πέμπτον τοῦ καταδειχθέντος ποσοῦ εἰς εἶδος ἢ
ἀντίτιμον.

Ἄρθρον 2.

Οἱ πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισι-
τισμοῦ καὶ Αὐταρκείας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Νό-
μου 702, κληθέντες νὰ δηλώσωσι τὰ παρ' αὐτῶν
κατεχόμενα εἶδη καταναλώσεως καὶ παραλείψαν-
τες νὰ πράξωσι τοῦτο, ἐὰν δὲν κατηγγέλθησαν
ἐπὶ τῇ παραλείψει ταύτῃ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς

δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀπαλλ-
λάσσονται πάσης ὑπὸ τοῦ Νόμου 702 ἀπειλουμέ-
νης ποινῆς, ἐὰν προδῶσι νῦν εἰς δῆλωσιν τῶν
παρ' αὐτῶν, κατεχομένων ἐντὸς τῆς ταχθησομέ-
νης, δυνάμει τῶν κειμένων Νόμων, ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ Αὐταρκειᾶς προθεσμίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπερ
ὑποβληθήσεται εἰς κύρωσιν τῆς Βουλῆς ὅμα τῇ
ἐπαναλήψει τῶν ἐγασιῶν αὐτῆς, ἄρχεται ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6 Νοεμβρίου 1917
«περὶ συστάσεως τμημάτων Πλημμελειοδικείου παρὰ
τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν, (Ἐφ. Κυβερν., φύλλ.
254, τευχ. Α', τῆς 9 Νοεμβρίου 1917).

(Δὲν ἰσχύει, ἅτε τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἁρθροῦ 7
τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Μαΐου 1924).

Νόμος 1056 τῆς 12 Νοεμβρίου 1917 «περὶ ἐνερ-
γείας ἀνακριτικῶν πράξεων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ
Ἐπισιτισμοῦ». (Ἐφημ. Κυβερν., φύλλ. 263, τευχ.
Α', τῆς 16 Νοεμβρίου 1917).

Ἄρθρον 1.

Δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ

ἐὶρηνοδίου καὶ ἄνω, ἐκτελοῦντες ἐν οἰαδήποτε τοπικῇ περιφερείᾳ ὑπηρεσίαν ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ἐνεργοῦντες πᾶσαν ἐν γένει ἀνακριτικὴν πρᾶξιν καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως γραμματέως ἢ ἐτέρων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἢ μαρτύρων ἐπὶ τῇ μηνύσει ἢ αὐτεπαγγέλτως πρὸς δίωξιν τῶν ἀδικημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν Νόμων 362, 702 καὶ 703 καὶ των συναφῶν διαταγμάτων ὡς καὶ ἀδικημάτων τῶν ἄρθρων 581—587 καὶ 670—672 καὶ 674 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ὁ φάκελλος τῆς οὕτω ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως διαδιδάσκεται ἅμα τῷ πέρατι ταύτης εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέα, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἐποπτῶν ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ ἢ ἀπαγορεύσεις, ἐγκρινόμεναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ ἀνακινούμεναι δημοσίᾳ, ἀφορῶσαι δὲ εἰς τὸν χρόνον, τὸν τρόπον καὶ τὸν τόπον τῆς διαθέσεως τῶν τροφίμων ἐν γένει ἢ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων τῷ καθ' ἡμέ-

ραν βίω θεωροῦνται ὡς ἀστυνομικαὶ διατάξεις καὶ παράδοσις τούτων καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται ὡς παράδοσις ἀστυνομικῆς διατάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρήσεως αὐτοῦ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΝΟΜΟΥ ΤΑΞΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΓΟΡΟΝΟΜΙΑΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν διατιμήσεων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 1 Φεβρουαρίου 1923 ὥρισε τὰ κάτωθι εἶδη ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Ἄρτος Δημητριακοὶ καρποὶ ἐν γένει, ἄλευρα καὶ ζυμαρικὰ ἐν γένει, ἔλαιον καὶ ἐλαῖαι, κρόμμουα, ὄσπρια ἐν γένει, ξυλάνθρακες καὶ καύσιμος ὕλη ἐν γένει, τυρός, γάλα, βούτυρον καὶ λίπος, γιοβορτι, ζάκχαρις καφφές καὶ

δρυζα, κρέας ἰχθεῖς σουπιές καλαμάρια καὶ ἀλί-
παστα ἐν γένει, λαχανικὰ ἐν γένει, σάπων, οἶνό-
πνευμα καὶ πετρέλαιον, πυρεῖα καὶ καπνὸς κε-
κοιμημένος καὶ μὴ ὥς καὶ εἰς πακέττα τοιοῦτος,
ξύλεια ἐν γένει, φαρμακευτικὰ εἶδη καὶ σπεσια-
λιτέ, χρώματα ἐν γένει καὶ χρωματισταὶ ὕλαι, βεν-
ζίνη, οἶνος καὶ ὄξος, ζῦθος, πουλερικά, ὦά, πάγος,
ὀπῶραι νωπαὶ καὶ ξηραί, ὑφάσματα ἐγχώρια καὶ
μὴ μάλλινα βαμβδακερὰ καὶ λινά, πανικὰ ἐν γένει,
νήματα ἐγχώρια καὶ μὴ μάλλινα καὶ βαμβδα-
κερά, κουδαρίστες, νήματα καὶ κλωστές, ἀνδρικὰ
καὶ γυναικεῖα εἶδη ἱματισμοῦ, εἶδη ὑποδήσεως,
γυναικεῖοι καὶ ἀνδρικοὶ ἀπλοὶ πῖλοι (ἄνευ κοσμη-
μάτων), δέρματα καὶ ὑποδήματα πλήν τῶν τῆς
πολυτελείας τοιούτων, χάρτης καὶ γραφικὴ ὕλη
ἐν γένει, γεώμηλα, μέλι, χαλβᾶς, ντομάτα μπελ-
ντές, ἄχυρα καὶ σανός, σκύδαλα, γλυκίσματα ζα-
χαροπλαστείου, τυρός, βάμβαξ, σοκολάτα καὶ κα-
κάο, εἶδη ἀλαντοποιῆας, γυαλικὰ μὴ κρυστάλινα
καὶ ἐξ ὕλου ἀπλᾶ, πήλινα εἶδη ἀπλ ἁ, διάφορα
εἶδη μετάλου καὶ τσιγκαλαρίας ἐν γένει.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ συμπληρώσεως
Νόμων τινῶν ἀφορούντων τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς
Χώρας.

ΝΟΜΟΣ 1551

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος
τῆς 1 Φεβρουαρίου 1917 «περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν
Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1917 ἀγο-
ρᾶς ὀσπρίων, σύκων, σταφίδος καὶ λοιπῶν εἰδῶν
καταναλώσεως διὰ λησμὸν τοῦ Κράτους, τοῦ κυ-
ρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1311 τῆς 16 Ἀπριλίου
1918, ἰσχύουσι καὶ καθ' ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1919
καὶ μετέπειτα μέχρις οὗ διὰ Β. Διατάγματος,
προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθησο-
μένου, καταργηθῇ ἡ ἰσχὺς του.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ νόμου 1251 τῆς

9 Ἀπριλίου 1918 «περὶ ἐπιτάξεως τροφίμων ἢ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς τὰς δημοσίας ἢ κοινωνικὰς ἀνάγκας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἢ τῶν κατὰ τοὺς τόπους ἀρχῶν κλπ. προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

«Ἡ προσφυγὴ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κληρῆρος εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐπισιτισμοῦ ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὀριζούσης τὴν τιμὴν τῆς ἐπιτάξεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἡ δὲ κοινοποίησις γίνεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐὰν δὲ ὁ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως διαμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, διὰ καταχωρίσεως περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

«Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ προμνησθέντος ἀρθροῦ 5, αἱ ἀξιώσεις δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι δι' αἰτήσεως πρὸς τὰ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1919».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ

εκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους
σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμώκος

=====

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν περὶ αἰ-
σχροκερδείας νόμων.

ΝΟΜΟΣ 1867

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι δμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ
νόμου 703 προστίθενται τὰ ἑξῆς· «Ἐν αἷς περι-
πτώσεσι δὲν ὑπάρχει διατίμησις, ἐπιτροπαὶ συγ-
κροτούμεναι, κατὰ τὰ εἰδικώτερον κατωτέρω δρι-

ζόμενα, ἀποφχαίνονται ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως σχετικῆς αἰτήσεως καὶ δυναμένης γὰ παραταθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἐπὶ τριάκοντα ἔτι τὸ πολὺ ἡμέρας. 1) Ἐν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, αἱ τιμαὶ περιέχουσιν ὑπερβολικὸν κέρδος, καὶ 2) ἂν τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου.

Αἱ αὐταὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται, κατ' ἐντολὴν τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, γὰ καθορίζωσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα κατὰ τὴν κρίσιν των εἶνε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ τὰς τιμὰς τούτων, πέραν τῶν ὁποίων τὸ κέρδος δεόν γὰ θεωρηθῆ ὑπερβολικόν. Πρὸς τοῦτο οἱ ἀνωτέρω Ὑπουργοὶ ὑποβάλλουσιν ἐκάστοτε εἰς αὐτάς εἰδικὸν πίνακα τῶν ἀντικειμένων. Ἡ ἐπὶ τούτων γνωμάτευσις τῶν ἐπιτροπῶν ἰσχύει ἐντὸς τῆς περιφερείας των.

Τοιαῦται ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐπι-

πισμοῦ, εἰάν δὲ τὰ μέλη τούτων ἀνήκωσιν ὡς ὑπάλληλοι καὶ εἰς ἄλλα Ὑπουργεῖα, τῇ συμπράξει καὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν. Ἡ συγκρότησις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων δύναται νὰ εἶνε διάφορος ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ Πρωτοδικείου, πάντως ὅμως δεόν νὰ μετέχῃ ἐν αὐταῖς εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐμπορίου καὶ εἰς τῶν καταναλωτῶν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς πᾶσαν ἔρευναν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξευρέσεως τῆς τιμῆς ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων, εἰς ἣν ἡγοράσθησαν, ἢ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραγωγῆς των καὶ τοῦ λογικοῦ κέρδους, ὅπερ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ πραγματοποιηθῇ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ καὶ τῶν περιστάσεων ἐν γένει, νὰ καλῶσιν ἐνώπιον ἀντιπροσώπων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν πάντα δυνάμενον νὰ χρηγῇσῃ πληροφορίας καὶ νὰ διατάσσωσι τὴν προσαγωγὴν παντὸς χρησίμου πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐγγράφου ἢ ἐμπορικοῦ βιβλίου. Ὡς πρὸς πάσας τὰς πράξεις ταύτας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ περὶ κλήσεως κλπ. διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, προκειμένου δὲ περὶ βιαίας προσαγωγῆς ἐνεργεῖται αὕτη τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος τῆς αἰσχροκερδείας, μὴ ἐπιτρεπομένης ποινικῆς διώξεως ἐφόσον δὲν

είναι καταφατική ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου θεμάτων.

Ἐὰν ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε ἀποφατική ἐπ' ἀμφοτέρων ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μόνον τῶν θεμάτων, ὁ οἰκεῖος Εἰσαγγελεὺς ἀπορρίπτει τὴν μήνυσιν διὰ προδολεύματος.

Ἐὰν ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καταφατική ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν θεμάτων, ἡ ὑπόθεσις ἄνευ ἄλλου τινὸς εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 703, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου, δι' ὃ ἡ γνωμάτευσις αὕτη ὑπέχει θέσιν πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῆς ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 97—110 καὶ ἰδίᾳ ἡ τοῦ ἄρθρου 107 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, τῆς ἁρμοδιότητος, τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι κανονίζονται ἐκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος». (Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται κατηργήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 30)11)922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως).

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 703 προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐπὶ σκοπῷ κέρδους, διὰ μεταπωλήσεως ἢ καθ' οἷονδῆποτε ἄλλον τρόπον ἀγοράζει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ ἐν πλῶ ἀντικείμενα ἐκ τῶν ἐν τῇ

πρώτη παραγράφῳ ἀναφερομένων εἰς τιμὰς ὑπερβαίνουσας τὰς διὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων ἢ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος γνωμοδοτήσεων τῶν ἐπιτροπῶν ὠρισμένας».

Ἄρθρον 3.

Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου, τῶν νόμων 362, 702 καὶ 703 ὡς καὶ παντὸς ἄλλου νόμου συμπληρουμένου ἢ τροποποιουμένου αὐτοὺς εἶναι ἐξάμηνος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ πρὸς ὀριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν δέκα ὀκτὼ μηνῶν.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀνατίθενται εἰς ἓνα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀποσπώμενον, ἐπὶ τούτῳ, δι' ὠρισμένον χρόνον, καθήκοντα προέδρου τοῦ εἰδικοῦ τμήματος τοῦ Πλημμελειοδικείου. Κατηργήθη).

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1917 Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τούτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐφόσον καταγινώσκεται ποινὴ φυλακίσεως ἀνωτέρα τῶν τεσσάρων μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων, ἢ διατάσσεται τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος. Ἡ ἔφεσις αὕτη δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν». (Κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Μαΐου 1924).

Ἄρθρον 6.

Ἐνεκα πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐκ παραδράσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἀριθ. 1 τοῦ νόμου 703 ἀστυνομικῆς διατιμήσεως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 703, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1130, ἐπιτρέπεται, ἅμα τῇ συλλήψει τοῦ παραδράτου ὑπὸ παντὸς προσδραμόντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ἄμεσος αὐτοῦ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου, ὅπερ, ἐφόσον κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρὶς αγωγῆς τοῦ συλληφθέντος συνεδριάζει, ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκδικάσεως ἄνευ ἄλλης προδικασίας. Ἐάν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὸ Πλημμελειοδικεῖον δὲν συνεδριάζῃ, ὁ συλληφθεὶς προσάγεται ἐνώπιον τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικεῖαις Εἰσαγγελέως, ὅστις ἀμέσως συντάσσει τὴν προσήκουσαν ἔκθεσιν, μεθ' ἣν ἄνευ ἄλλης κλήσεως ἢ ὑπόθεσις εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ οἰκείου Πλημμελειοδικείου. Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 237 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ οὕτω συλληφθεὶς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀναβολὴν διὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ δικάσιμον πρὸς παρασκευὴν τῶν μέσων τῆς υπερασπίσεως, ἣτις παρέχεται αὐτῷ πάντοτε, ἢ δὲ ὑπόθεσις

ικάζεται κατὰ τὴν νέαν ταύτην δικάσιμον ἄνευ
λλης κλήσεως.

Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δι-
αστηρίου, διατάσσεται καὶ ἡ ἐπιστροφή τοῦ λη-
θέντος ἐπὶ πλέον τοῦ λογικοῦ κέρδους, οἷον
ρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος: ἄρθρου ἰσχύουσι
ἐν τὰς πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς,
ἔκδοται δὲ διὰ Β. Διατάγματος νὰ ἐπεκταθῇ ἡ
ἐκδοτὴς αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἐν αἷς ἐδρεύει
ρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 7.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Μετὰ τὴν πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως τοῦ παρόντος, νόμου θεωροῦνται παραγε-
νησάμεναι πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω νόμων πα-
ράταξις, αἱ λαβοῦσαι χώραν ἔξ μηνος πρὸ τῆς
ἐκδόσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὑπο-
καταβλημένη μήνυσις περὶ αὐτῶν ἢ δὲν ἤρξατο δίω-
μις αὐτεπαγγέλτως.

Αἱ ἐκκρεμεῖς τοιαῦται ὑποθέσεις, αἱ ἀφορῶ-
ντες εἰς πράξεις τελεσθείσας ἔξ τοῦλάχιστον μῆ-
νος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, παρα-
μπονται εἰς τακτικὸν ἀνακριτὴν πρὸς συμπλή-
ρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ἢ εἰσάγονται εἰς τὸ Συμ-
βούλιον πρὸς ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου βουλευματος,
δὲ ἀφορῶσαι εἰς πράξεις τελεσθείσας δέκα ὀκτὼ

μῆνας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος θεω-
ροῦνται παραγεγραμμένοι ὀριστικῶς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀρχομένη ἀπὸ
τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως κατα-
χωρήσεως αὐτοῦ, παρατείνεται μέχρι ἐκδόσεως
Β. Διατάγματος, προκαλουμένου, προτάσει τοῦ
Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζοντος τὴν παύσι-
ν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς
καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύ-
θῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ
ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους
σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

ἐπὶ συστάσεως γνωμοδοτικῶν ἐπὶ τῆς αἰσχροκερ-
δείας ἐπιτροπῶν καὶ τηρήσεως ὑπὸ τῶν ἐμπό-
ρων εἰδικοῦ βιβλίου ἀναγραφῆς τῶν τιμῶν πω-
λήσεως.

NOMOS 2957

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Ι' ἐν Ἀθή-
ναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ
ἐκτάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομέ-
ου προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργοῦ,
συγκρότησις τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1
τοῦ νόμου 1867 ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ
αὐδῆποτε Πρωτοδικείου.

Ἡ συγκρότησις τῶν ἄνω ἐπιτροπῶν ἐνεργεῖται
κατὰ τὰ διὰ τοῦ νόμου 1867 καὶ τοῦ ἀπὸ 13 Ἀπρι-
λίου 1920 ἐκτελεστικοῦ αὐτοῦ διατάγματος καθο-
ριζόμενα, ἐν ἐκάστη ὁμῶς αὐτῶν ἐκτὸς τῶν ἀντι-
πρόσωπων τῶν ἐμπόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν
βιομηχανικῶν κέντρων δύναται νὰ συμμετέχῃ καὶ ἀν-
τιπρόσωπος τῶν παραγωγῶν, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ
ἐκτελεστικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἑδρας τοῦ
Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς ἔμπορος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν

ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, νὰ τηρῇ ἐκ τῶν ἄλλων ἐν χρήσει βιβλίων τοῦ καὶ ἰδίου βιβλίου ἐν ᾧ νὰ ἐγγράφη κατ' αὐξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν τὴν τιμὴν, ἣν καθορίζει διὰ τὴν πώλησιν τῶν διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ὀριζομένων εἰδῶν τοῦ ἐμπορίου τοῦ καὶ τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν αἰτιολογίαν αὐτῆς. Ὁ μὲν τῶν τὸ βιβλίον τοῦτο, ὁ προβαίνων εἰς πωλήσεις πρὸ τῆς συντάξεως τῆς πράξεως τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς, ὁ σημειῶν ψευδῇ γεγονότα ἐν τῇ πράξει ταύτῃ καὶ ὁ πωλῶν εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐν ταύτῃ ὀρισθείσης, τιμωρεῖται κατὰ τὴν ἀδικασίαν τῶν νόμων περὶ αἰσχροκερδείας μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν (δὲν ἐξεδόθη εἰσέτει τὸ ἄνω Διάταγμα).

Τὸ βιβλίον περὶ οὗ προνοεῖ ἡ παράγραφος ὑπὸ κειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ὀργάνων τῶν ἐκ τῶν καθηκόντων των ἐντεταλμένων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας διατάξεων. Ἡ τιμὴ τῆς ἀξίας (κόστους) ἐκάστου ἐμπορεύματος καθορίζεται ἐν τῷ βιβλίῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεθνῶν ἐβδομαδιαίων δελτίων τῶν τιμῶν τοῦ ἐμπορεύματος, τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγενετο ἡ προμηθεῖα αὐτοῦ, ἀναγομένη εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδικάτου τῶν Τραπεζῶν ὀριζομένην τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς καὶ προστιθεμένων τῶν

ξόδων μεταφορᾶς, τῶν ναύλων, τῶν τελωνειακῶν καὶ τῶν γενικῶν ἐξόδων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκάστοτε ἀθορίζει τὸ νόμιμον κέρδος ἐκάστου εἵδους. Ἡ πέραν τοῦ κέρδους τούτου πώλησις θεωρεῖται περιβολικὸν κέρδος καὶ καταδιώκεται ὡς αἰσχροκέρδεια.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐμπορία εἰς τοὺς μὴ κατ' ἐπάγγελμα ἐμπόρους, ἐξακριβουμένης τῆς ιδιότητος αὐτῶν ἐκ τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐν περιπτώσει καταδικῆς δι' οἵανδήποτε παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν νόμων 362, 702, 703 καὶ τῶν ἐκδοθέντων ὁμοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ πλεονεξίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, νὰ ἐξαίρῃ τὸν καταδικασθέντα ἐκ τῶν παρεχομένων περιουσιακῶν ὑπ' ἀμφοτέρας τὰς ιδιότητας μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ ὑπὸ τῶν περὶ ἐνοικιοσταίου Β. Διαταγμάτων, ὡς καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν σκῆσιν τοῦ ἐπιτηδεύματος μέχρι πενταετίας, καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα τὸ κατάστημα τοῦ καταδικασθέντος παραμένει κλειστόν, μὴ δυνάμενον ἀνοιχθῆναι παρ' ἄλλου διατελοῦντος ἐν συμπαιγνίᾳ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο ὄνομα ἢ τίτλον, τιμωροῦμένου τόσοις τοῦ καταδικασθέντος, ὅσον καὶ τοῦ διατελοῦντος ἐν συμπαιγνίᾳ μετὰ τὰς ποινὰς τοῦ νόμου 703. (Ἡ ἐκπτώσις ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων

τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπέρχεται νῦν αὐτοδικαίως).

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β'.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἐπιτιτισμοῦ Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Γούναρης

Περὶ διατιμήσεων καὶ διώξεως τῆς αἰσχροκερδείας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τῆς

ὁ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτε-
τατικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἀπὸ 30 Νοεμ-
βρίου 1922 ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστάσεως «περὶ
παργήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1867
π.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ
Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Παρὰ ταῖς ἑδραῖς τῶν Πρωτοδικείων συνισ-
ταται διὰ Β. Διατάγματος Ἐπιτροπαί, ὧν σκο-
πὸν εἶνε ὁ κανονισμὸς διατιμῆσεων ἐπὶ τῶν κατὰ
ἄρθρον 13 ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ
ἡμέραν βίου. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ ἔχει
πολυμορφίαν καὶ ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ Πρω-
τοδικείου Πειραιῶς.

Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον συνιστώ-
νται Ἐπιτροπαί εἶνε πενταμελεῖς καὶ ἀποτε-
νται, διὰ μὲν τὰς περιφερείας τῶν Πρωτοδι-
κείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐκ τοῦ προϊστα-
νου τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουρ-
γίου τοῦ Ἐπικρατοῦ, ἐξ ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ
ἑν Τμήματι ὑπηρετούντων δικαστικῶν ἐπο-
ν, ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀττικῆς ἢ
νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐξ ἑνὸς ἀντι-
πρόσωπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ
μελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώ-
πων ἐπαγγελματικῶν τάξεων· προκειμένου
περὶ Ἐπιτροπῶν παρὰ τῇ ἑδρᾷ τῶν λοιπῶν
Πρωτοδικείων, ἐξ ἑνὸς ἑφέτου, ἐὰν ὑπάρχη

Ἐφετεῖον ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου, ἄλλο
ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου
αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐξ ἐνὸς Πρωτοδίκου, ἐκ τοῦ
αὐτόθι Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ
αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων καὶ
ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων. Ὁ Ἐφέτης καὶ
Πρωτοδίκης διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης,
ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ὁρίζεται ὑπὸ
τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς περιφερείας τῆς
δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐπαγγελματικῶν
τάξεων ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου αὐτῶν. Τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ
Ἐπιμελητήρια καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων
ὁρίζουσιν ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ ἀνὰ δύο μέχρι τεσσάρων ἀναπληρωματικά
τοιαῦτα. Διὰ τὸ Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν εἶνε ὑποχρεωτικὸς ὁ
διορισμὸς ἐνὸς τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν ἐκ τῶν ἐμπόρων ἢ
βιομηχάνων Περαιῶς, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐμπορικοῦ
καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐὰν περιφερεία τινὶ δὲν
ὑπάρχῃ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ἢ
Σύνδεσμος τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ἢ παραλείψωσι
νὰ προδῶσι εἰς τὸν ὁρισμὸν τῶν ὡς ἄνω ὁριστέων μελῶν
τοιαῦτα ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τοῦ
ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιούτου

παράλείψει αὐτοῦ, ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑδρας τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανόμενα ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἐμπόρων ἢ βιομηχάνων καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν.

Πρόεδρος τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ὀρίζεται, διὰ μὲν τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν Ἐπιτροπὴν, ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἢ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ ἀνώτερος κατὰ βῆθμὸν ἐκ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ Τμήματι ὑπηρετούντων δικαστικῶν ἐποπτῶν, ἐπὶ δὲ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, εἰάν δὲ οὗτος εἶνε ἐκ τῶν ἀποτελούντων μέρος τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντικαθίσταται εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐτέρου δικαστικοῦ ἐπόπτου, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἐπιτροπὰς Πρόεδρος αὐτῶν εἶνε ὁ Ἐφέτης ἢ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπόντων δὲ ἢ κωλυομένων τούτων, ὁ κατὰ βῆθμὸν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἐκαστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίᾳ δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων δικαιουῖνται νὰ προσκαλῶσι κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς εἰδικοὺς ἐπαγγελματίας ὅπως ἐκφέρωσι γνώμην ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑκάστης συζητουμένης ὑποθέσεως τεχνικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐν ἡ περιπτώσει, μετὰ δευτέραν πρόσκλησιν, ἀπουσιάσῃ καὶ δεύτερον μέλος, ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν νομίμῳ ἀπαρτία καὶ διὰ τριῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου. Ἡ Ἐπιτροπὴ κρατεῖ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τῆς ὑπογραφόμενα παρ' ὅλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν συνεδρίαν μελῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποφαίνονται ἐὰν περὶ ἀντικειμένου τινὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου εἶνε σκόπιμον καὶ ἐφικτὸν νὰ ἐπιβληθῇ διατίμησις καὶ καθορίζουσι τὴν διατίμησιν αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἄμεσον ἰσχὺν καὶ τίθεται εἰς δημοσιότητα εἴτε διὰ τοῦ ἡμερησίου Τύπου, εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως ἢ ἀναγνώσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη.

Προκειμένου περὶ διατιμήσεων προϊόντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων πρέπει νὰ λαμβάνηται πρὸ ὀφθαλμῶν πρὸ παντὸς ἡ διεθνῆς τιμῆς ἀγορᾶς τοῦ διατιμηθησομένου εἴδους, εἰς τὴν προστίθενται τὰ ἔξοδα ναύλων, ἀσφαλειῶν, ἐκφορτώσεων, μεταφορῶν, ἀποθηκεύσεως καὶ τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, καθοριζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ χρόνου τῆς διατιμῆ-

σεως ἐβδομάδα, συμφώνως πρὸς τὸ κλείσιμον τοῦ συναλλάγματος ἐλευθέρας ἀγορᾶς τῶν ἐν ἐκάστη πόλει Τραπεζιτικῶν καταστημάτων ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Αἱ διατιμήσεις αὗται καθορίζονται ἐβδομα-
διαίως. Ἡ ἅπαξ ὅμως γενομένη διατίμησις ἰσχύει
μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 1 παρ. πρώ-
τη τοῦ Νόμου 703 παραδότης τῶν ὡς ἄνω περὶ
διατιμήσεως ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν γνωμοδο-
τήσεων Ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἔχουσιν ἰσχὺν Ἀστυ-
νομικῆς διατάξεως ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβανόμενος
δι' ἀμέσου ἀναγγελίας τῆς παραδόσεως εἰς Ἀστυ-
νομικὸν ὄργανον ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον ἐγγὺς
εὗρισκόμενον, εἰσάγεται ἀμέσως εἰς δίκην ἐνώπιον
τοῦ οἰκείου Πταισματοδικείου διὰ κλήσεως, ἐπι-
διδομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προσδραμόντος Ἀστυ-
νομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἡ κλήσις ἀναγράφει τὴν ὥραν τῆς κατὰ τὴν
ιδίαν ἡμέραν ἐμφανίσεώς του ἐνώπιον τοῦ Πταισ-
ματοδικείου, προσδιοριζομένου τούτου, ἐὰν ὑπάρ-
χωσι πλείονα.

Τὸ Ἀστυνομικὸν ὄργανον ἢ ὁ ἀνακριτικὸς
ὑπάλληλος καλεῖ συνάμα προφορικῶς τὸν μη-
νύοντα καὶ τοὺς παρόντας μάρτυρας, βεβαιῶν
τοῦτο ἐν τῷ ἐγγράφῳ, δι' οὗ ἀμέσως διαδιδάσκει
τὸ ἐπιδοτήριον τῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου

εἰς τὸν Πταισματοδίκην. Κατὰ τῶν τοιούτων μαρτύρων ἐν μὴ προσελεύσει ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 334 καὶ 335 Ποιν. Δικονομίας. Τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ὁ Πταισματοδίκης ἄνευ δημοσίου κατηγοροῦ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἀπαγγέλλων εἰς τὸν ἐμφανιζόμενον κατηγορούμενον τὴν κατηγορίαν καὶ ἐξετάζων τοὺς ἐμφανισθέντας μάρτυρας, τηρῶν ἅμα τοὺς κανόνας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου. Ἡ μὴ ἐμφάνις τοῦ κατηγορουμένου δὲν κωλύει τὴν ἐκδίκασιν, στερεῖ ὅμως αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ἡ παράδασις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πταισματοδίκου δὲν ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἀπ' προσκομιζόμεναι ἀποδείξεις δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν δι' ὀρισμένην δικάσιμον, ὅχι βραδύτερον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, ἄνευ ἰδιαίτης κλητεύσεως τῶν παρόντων, εἰμὴ τῶν νέων μαρτύρων. Μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβανόμενος ὁ παραδάτης, ἀλλὰ ἐγχειριζομένης κατ' αὐτοῦ μηνύσεως εἰς Δικαστικὴν ἢ Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πταισματοδικείου συνεπείᾳ κλήσεως ἐν ἣ ὀρίζεται τὸ Πταισματοδικεῖον, ἐὰν εἶνε πλείονα, ἢ ὥρα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δικασίμου, ἐκδιδομένης καὶ ἐπιδιδομένης αὐθημερόν παρὰ τῆς λαβούσης τὴν μήνυσιν Ἀρχῆς, ἣτις συγχρόνως καλεῖ τὸν μηνυτὴν καὶ τοὺς μάρτυρας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν προηγουμέναις παρὰγράφαις ὀριζόμενα.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς παραδάτας τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 2 τοῦ Νόμου 703, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 1130.

Καθήκοντα Πταισματοδίκου πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος δύνανται, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ἀνατίθενται καὶ εἰς Πρωτοδίκας. Προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ εἰς Πρωτοδίκας ἀνάθεσις τῶν καθηκόντων τούτων εἶνε ὑποχρεωτική. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα Πταισματοδικεῖα δύνανται νὰ εἶνε πλείονα τοῦ ἐνός, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις ὀρίζει καὶ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως ἐκάστου αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 1867 καταργεῖται. (Τὰς παραδάσεις ταύτας δικάζει νῦν τὸ δικαστήριον Αἰσχροκερδείας).

Ἄρθρον 5.

Ὅταν ἡ τιμὴ ἀντικειμένου τινὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἢ χαρακτηρισθέντος ὡς τοιούτου, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος, δὲν εἶνε καθωρισμένη διὰ διατιμῆσεως, ἢ ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα δίωξις δι' ὑπερβολικὸν κέρδος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1 τοῦ Νόμου 703, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις:

Πᾶσα σχετική μήνυσις ὑποβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' οἰασδὴποτε ἀνακριτικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸ ἀγορανομικὸν μὲν Τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰς τὸν ἀρμόδιον δὲ Πρόεδρον τῶν ἐπὶ τῶν διατιμήσεων Ἐπιτροπῶν, προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐν ταῖς περιφερείαις ἐτέρων Πρωτοδικείων, ἐντὸς δὲ εἰκοσιτετραώρου ἀπὸ τῆς λήψεως ταύτης εἰς ἓκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Τμήματι τούτῳ Δικαστικῶν Ἐποπτῶν, ἢ τὸ δικαστικὸν μέλος ἐκάστης Ἐπιτροπῆς ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος, ἐνεργῶν πᾶσαν ἐν γένει ἀνακριτικὴν πρᾶξιν καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως γραμματέως, ἢ ἐτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ μαρτύρων καὶ δικαιούμενος ν' ἀναθέσῃ ὠρισμένας ἀνακριτικὰς πράξεις εἰς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους ἐδρεύοντας ἔξω τῆς ἑδρας αὐτοῦ. Τοιαύτη ἀνάκρισις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ὁ ἐπιληφθεὶς ὡς ἄνω τῆς ἀνακρίσεως, ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπεδόθη αὐτῷ ἡ μήνυσις ἢ ἀνετέθη αὐτῷ ἡ ἀνάκρισις, νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς οἰκείας κατὰ τὸ ἄρθρον 1' Ἐπιτροπῆς, ὅστις καταρτίζει ἀμέσως συμβούλιον πενταμελὲς ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀνακρίναντος δικαστι-

κοῦ, ἐξ ἐνὸς τρίτου μέλους, τὸ ὅποῖον διὰ μὲν τὴν περιφέρειαν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἶνε εἰς τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Ἀγορανομίας ἀπεσπασμένων δικαστικῶν Ἐποπτῶν, ἀλλαχοῦ δὲ εἰς Πρωτοδικῆς, ἐξ ἐνὸς ἐμπορου καὶ ἐνὸς βιομηχάνου ἢ βιοτέχνου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου· τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἢ τοῦ ὑπάρχοντος παραλείπαντος τὸν ὀρισμὸν τῶν δύο τούτων μελῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου ἢ παραλείψει αὐτοῦ, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, περὶ δὲ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἐν ἄρθρῳ 1 διατάξεις. Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ καλεῖ διὰ κλήσεως, ἐπιδιδομένης ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ χωροφύλακος, τὸν κατηγορούμενον ὅπως δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀπόψεις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ κατηγορουμένου ἢ τὴν μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ, τὸ Συμβούλιον ἀποφαινεται ἢ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως, ἢ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία, ἢ ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶνε εἰσακτέος εἰς δίκην.

Ἡ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ἐνερ-

γείται κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτέρω
 ὀριζόμενα, εἰσάγεται δὲ καὶ πάλιν μετ' αὐτὴν ἡ
 ὑπόθεσις εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ
 Συμβουλίου ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία
 ἀποκλείει πᾶσαν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ δίωξιν. Ἡ
 δὲ ἀπόφασις ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶνε εἰσακτέος
 εἰς δίκην δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν προσβολὴν
 καὶ διαβιβάζεται τάχιστα μετὰ τῆς δικογραφίας
 πρὸς τὸν οἰκεῖον παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγ-
 γελέα, ὑποχρεούμενον νὰ εἰσαγάγῃ ἀμέσως τὴν
 ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὰ μέ-
 χρι τοῦδε ἰσχύοντα.

Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ὑπερβολικοῦ κέρδους
 λαμβάνεται ὡς βάσις, προκειμένου περὶ προϊόν-
 των ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων, ἡ τιμὴ τῆς
 διεθνοῦς ἀγορᾶς, εἰς ἣν προστίθενται τὰ ἐξόδα
 ναύλων, ἀσφαλειῶν, τελωνιακῶν δασμῶν καὶ λοι-
 πῶν ἐξόδων καὶ δικαιωμάτων καὶ τὰ γενικὰ ἐξο-
 दा τοῦ καταστήματος καὶ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγ-
 ματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως τοῦ ἐμπο-
 ρεύματος. (Τὰ Συμβούλια ταῦτα κατηγορήθησαν
 διὰ τοῦ Ν. Δ. τῇ 17ης Μαΐου ἐ. ἔ.).

(Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 δὲν ἰσχύουν).

Ἄρθρον 8.

Ὅσάκις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Νόμου
 2957, ἐπιβληθῇ εἰς ἄρτοποιόν, κρεοπώλην, ἰχθυ-
 οπώλην, ἢ λαχανοπώλην, ἡ ἀπαγόρευσις ἀσκή-
 σεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, τὸ κατὰστημα αὐ-

τοῦ (ἄρτοποιεῖον, κρεοπωλεῖον κλπ.) διὰ διοικη-
τικῆς ἐκτελέσεως, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ
τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, παραδίδεται, δι' ὅσον χρόνον
διετάχθη ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, εἰς ἕτερον πρὸς
ἐργασίαν, τοῦ καταδικασθέντος μὴ δικαιομένου
εἰς ἀποζημιώσιν τινα εἴτε παρὰ τοῦ Δημοσίου,
εἴτε παρὰ τοῦ ἐγκατασταθέντος εἰς τὸ ἄρτοποι-
εῖόν του τρίτου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διαδικασία τοῦ ἁρθρου 4 ἐφαρμόζεται καὶ
διὰ τὰς ἐν ἁρθρῳ 1 παράγραφοι 2, 3 (ὡς τοῦτο
ἰσχύει σήμερον) καὶ 4 τοῦ Νόμου 703 παρα-
βάσεις.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ πα-
ραβάσει τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Νόμου 703 δύνανται
νὰ διαταχθῇ ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δήμευσις πά-
σης ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὸν χρόνον
τῆς πράξεως κατεχομένης ποσότητος εἰδους τι-
νὸς ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν
βίου, σχετικῶς πρὸς τὸ ὅποιον εἶδος ἐτελέσθη ἡ
παραβάσις.

Ἡ κατάσχεςις καὶ αἱ περαιτέρω λεπτομέ-
ρειαι τῆς διαθέσεως τῶν κατὰ τὰ ἅρθρα 9 καὶ
11 τοῦ παρόντος εἰς δήμευσιν ὑποκειμένων ἀντι-
κειμένων ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
ἁρθρου 1 τοῦ Νόμου 703, ὡς ὑπὸ τοῦ Νόμου
1130 ἐτροποποιήθη, αἵτινες διατάξεις καὶ διατη-

ρύνται ἐν ἰσχύϊ καθ' ἅπαν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1917 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον, προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος ὀρίζεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, μὴ ἰσχύοντος διὰ τὰ ἀδικήματα ταῦτα τοῦ ἐν ἄρθρῳ 240 Ποιν. Δικον. ἀνωτάτου ὀρίου. (Κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρ. 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Μαΐου ἐ. ἔ.).

Ἄρθρον 12.

Τίνα τὰ ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, θέλει τὸ ταχύτερον καθορισθῇ δι' ἅπαν τὸ Κράτος δι' ἀποφάσεως τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης. Περὶ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς δημοσιότητος τῆς ἀποφάσεως ταύτης (ἥτις εἶνε δεκτικὴ ἐκάστοτε τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως) ἰσχύουσι τὰ ἐν ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος. Μέχρι τῆς καταρτίσεως τοιαύτης ἀποφάσεως ἐφαρμόζονται αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι οὐσιαστικαὶ καὶ δικονομικαὶ περὶ αἰσχροκερδείας καὶ πλεονεξίας διατάξεις. Τὰ ἄρθρα 8, 9, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἄμεσον, ἄρα τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθεῖσαι παραβάσεις τιμωροῦνται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, τηρουμένης ὅμως τῆς διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀριζομένης διαδικασίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύνανται ἐκάστοτε νὰ ὀρίζωνται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Κ. Ρέντης, Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Σιώτης, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Λ. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Κ. Βούλγαρης.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 4ης Αύγουστου 1923.

Περὶ λήψεως μέτρων κατὰ τῆς αἰσχροκερδεΐας κλπ.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀπὸ 7]12]22 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται οὕτω.

Ἄρθρον 2.

Παρά ταῖς ἑδραῖς τῶν Πρωτοδικείων συνιστῶνται διὰ Διατάγματος ἐπιτροπαί, ὧν ὁ σκοπὸς εἶναι ὁ κανονισμὸς διατιμῆσεων ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ ἔχει δικαιοδοσίαν καὶ ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς.

Αἱ κατὰ τὴν ἄνω παράγραφον συνιστώμεναι Ἐπιτροπαὶ ἀποτελοῦνται, διὰ μὲν τὰς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξ ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ τμήματι ὑπηρετούντων δικαστικῶν Ἐποπτῶν, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Επιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἑνὸς ἀντιπρο-

σώπου τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἐπαγγελματικῶν, Ἐργατικῶν καὶ Γεωργικῶν τάξεων, θαίζονται ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκείων ὀργανώσεων, αἵτινες ἐκτὸς τῶν τακτικῶν μελῶν ὀρίζουσι καὶ ἀνὰ δύο ἀναπληρωματικὰ τοιαῦτα. Αἱ παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων ἐπιτροπαὶ συντίθενται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν καὶ ἀποτελοῦνται ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου, ἐὰν ὑπάρχη Ἐφετεῖον ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου, ἄλλως ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐκ τοῦ Νομογεωπόνου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῶν φυσικομαθηματικῶν τοῦ οἰκείου Γυμνασίου ἢ Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἐκ τεσσάρων ἐτι μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου κατ' ἀπόλυτον τούτου ἐκλογὴν.

Ὁ Ἐφέτης διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ

διορίζη πρόσθετα μέλη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν του. (Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Ὑπουργοῦ κατηργήθη διὰ τῶν ἀρθρ. 10 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Μαΐου ἐ. ἔ.)

Πρόεδρος τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ὀρίζεται διὰ μὲν τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν ἐπιτροπὴν ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἢ τούτου ἀπόντος, ἢ κωλυομένου, ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἐκ τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ Τμήματι ὑπηρετούντων δικαστικῶν Ἐποπτῶν, ἐπὶ δὲ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

Διὰ τὰς λοιπὰς ἐπιτροπὰς πρόεδρος αὐτῶν εἶναι ὁ Ἐφέτης ἢ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπόντων δὲ ἢ κωλυομένων τούτων, ὁ ἀρχαιότερος Ἐφέτης, ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ προέδρου ἀρχαιότερος Πρωτοδίκη.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπαγγελματῖαι ἀκούονται μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ προέδρου. Ἡ Ἐπιτροπὴ κρατεῖ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεών της ὑπογράφόμενα παρ' ὅλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν συνεδρίαν μελῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποφαίνονται ἐὰν περὶ ἀντικειμένου τινὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν

βίου, εἶναι σκόπιμον καὶ ἐφικτὸν νὰ ἐπιβληθῇ διατίμησις καὶ καθορίζουσι τὴν διατίμησιν αὐτήν.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφασίς τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει ἄμεσον ἰσχύον καὶ τίθεται εἰς δημοσιότητα, εἴτε διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου, εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως. Ἡ διατίμησις ἀπαξγενομένη ἰσχύει μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς διὰ πράξεώς του δύναται ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐφαρμογὴν ὁρισμένης διατιμήσεως, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ καταργῇ ὁλοσχερῶς ταύτην.

Καθήκοντα γραμματέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ἐπιτροπῆς τῶν διατιμήσεων καὶ τοῦ Συμβουλίου Αἰσχροκερδεΐας τοῦ ἄρθρου 5 ἐκτελεῖ εἰς ὑπογραμματοῦς τοῦ Δικαστηρίου, εἰς δ' ἀνήκει καὶ ὁ Πρόεδρος, καλούμενος παρὰ τούτου, ἐν Ἀθήναις δὲ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεσπασμένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἄνω Τμήματος.

Εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Ἐπιτροπῶν Διατιμήσεων χορηγεῖται κατὰ μῆνα πίστωσις μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν διὰ δαπάνας γραφικῆς ὕλης, καθοριζομένη διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ καταλογιζομένης εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς ἅς πόλεις ἐδρεύουσι Πρωτοδικεῖα ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 703 παραβάτης τῶν ὡς ἄνω περὶ διατιμῆσεως ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων Ἐπιτροπῆς αἵτινες ἔχουσιν ἰσχὺν Ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐπ' αὐτοφόρῳ συλλαμβανόμενος δι' ἀμέσου ἀναγγελίας τῆς παραβάσεως εἰς ἀστυνομικὸν ὄργανον ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον ἐγγὺς εὐρισκόμενον, εἰσάγεται ἀμέσως εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Δικαστοῦ Αἰσχροκερδείας διὰ κλήσεως, ἐπιτιμωμένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προσδραμόντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ κλήσις ἀναγράφει τὴν ὥραν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐμφανίσεώς του ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Δικαστοῦ Αἰσχροκερδείας, προδιοριζομένου τούτου, ἐὰν ὑπάρχῃσι πλείονες.

Τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἢ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος καλεῖ συνάμα προφορικῶς τὸν μηνύοντα καὶ τοὺς παρόντας μάρτυρας, βεβαιῶν τοῦτο ἐν τῷ ἐγγράφῳ δι' οὗ ἀμέσως διαδιδάσκει τὸ ἐπιδοτήριον τῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸν εἰδικὸν Δικαστὴν Αἰσχροκερδείας.

Κατὰ τῶν τοιούτων μαρτύρων, ἐν μὴ προσελεύσει ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 334 καὶ 335 ποινικῆς Δικονομίας. Τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ὁ εἰδικὸς Δικαστὴς Αἰσχροκερδείας ἄνευ δημοσίου κα-

τηγόρου, προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἀπαγγέλλων εἰς τὸν ἐμφανιζόμενον κατηγορούμενον τὴν κατηγορίαν καὶ ἐξετάζων τοὺς ἐμφανισθέντας μάρτυρας, τηρῶν ἅμα τοὺς κανόνας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου. Ἡ μὴ ἐμφάνισις τοῦ κατηγορουμένου δὲν κωλύει τὴν ἐκδίκασιν, στερεῖ ὅμως αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ἡ παράθασις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰδικοῦ Δικαστοῦ Αἰσχροκερδείας δὲν ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ αἱ προσκομιζόμεναι ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, ἀναβάλλει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, δι' ὀρισμένην δικάσιμον, ὅμι βραδύτερον τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρας κλητεύσεως τῶν παρόντων εἰμὴ τῶν νέων μαρτύρων.

Μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενος ὁ παραβάτης, ἀλλ' ἐγχειριζομένης κατ' αὐτοῦ μηνύσεως εἰς δικαστικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχήν, εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστοῦ Αἰσχροκερδείας, συνεπεία κλήσεως, ἐν ἣ ὀρίζεται ὁ εἰδικὸς Δικαστῆς Αἰσχροκερδείας, ἐὰν εἶναι πλείονες τοῦ ἐνός, ἡ ὥρα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δικασίμου, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐκδικασθῆσεται ἡ ὑπόθεσις, ἐκδιδομένης καὶ ἐπιδιδομένης αὐθημερόν παρὰ τῆς λαβούσης τὴν μήνυσιν ἀρχῆς, ἣτις συγχρόνως καλεῖ τὸν μηνυτὴν καὶ τοὺς μάρτυρας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν προηγουμέναις παραγράφοις ὀριζόμενα. Καθήμεντα εἰδικοῦ Δικαστοῦ Αἰσχροκερδείας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ

παρόντος Νομ. Διατάγματος διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀνατίθενται ἀποκλειστικῶς εἰς ἓνα ἢ πλείονας Πρωτοδικὰς παρὰ τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων.

Τὰ εἰδικὰ ταῦτα μονομελῆ Δικαστήρια Αἰσχροκερδείας δικάζουσιν ἐν τινι αἰθούσῃ ἢ γραφείῳ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅπερ καθορίζει ὁ ἴδιος εἰδικὸς Δικαστὴς Αἰσχροκερδείας ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του διὰ πράξεώς του, τοιχοκολλουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Πλημμελειοδικείου καὶ ἔξωθι τοῦ Δικαστικοῦ καταστήματος.

Οἱ ἤδη διορισμένοι Πρωτοδίκαι ὡς εἰδικοὶ δικασταὶ Αἰσχροκερδείας ἐξακολουθοῦσιν ὄντες τοιοῦτοι.

Καθήκοντα γραμματέως παρὰ τοῖς εἰδικοῖς Δικασταῖς Αἰσχροκερδείας τῆς παραγράφου 4ης τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκτελεῖ εἰς ὑπογραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν ὀριζόμενος ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ γραμματέως, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ γραμματεῖς οὗτοι, πλὴν τῶν ἄλλων καθηκόντων συντάσσουσι καὶ κλήσεις μαρτύρων, ὁσάκις ἡ ὑπόθεσις ἀναβάλλεται εἰς ὀρισμένην δικάσιμον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰδικοῦ δικαστοῦ Αἰσχροκερδείας, ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, πρὸς ὃν αὐθημερὸν ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τὰ ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου τελούμεναι παραβάσεις, εἴτε ἐπ' αὐτοφώρῳ, εἴτε μὴ, ἐκτὸς τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἐδρεύει Πρωτοδικεῖον καὶ εἰς ὃ εἶναι διορισμένος εἰδικὸς Δικαστὴς Αἰσχροκερδείας, ἀκολουθοῦσι, τὴν συνήθη διαδικασίαν τῶν περὶ Αἰσχροκερδείας δικτάξεων, εἰσαγόμεναι πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πλημμελειοδικείου.

Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰδικῶν Δικαστῶν Αἰσχροκερδείας, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τῶν περὶ Αἰσχροκερδείας Νόμων, συντάσσεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, καὶ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 1867 καταργεῖται. (Νῦν τὰς παραβάσεις ταύτας δυνάμει τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου Ν. Δ. δικάζουσι τὰ δικαστήρια αἰσχροκερδείας ὅπου ἰδρύθησαν, ἄλλως τὰ ἀρμόδια Πλημμελειοδικεῖα).

Ἄρθρον 6.

Ὅταν ἡ τιμὴ ἀντικειμένου τινὸς τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, δὲν εἶναι καθορισμένη διὰ διατιμήσεως, ἢ ἐπὶ Αἰσχροκερδεῖα δίωξις δι' ὑπερβολικὸν κέρδος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 1, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις:

Πᾶσα σχετικὴ μήνυσις ὑποβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' οἰασδὴποτε ἀνακριτικῆς ἀρχῆς

πρὸς τὸ Ἀγορανομικὸν μὲν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰς τὸν ἀρμόδιον δὲ Πρόεδρον τῶν ἐπὶ τῶν διατιμήσεων ἐπιτροπῶν προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραχθεισῶν ἐν ταῖς περιφερείαις ἑτέρων Πρωτοδικείων, ἐντὸς δὲ εἰκοσιτετραώρου ἀπὸ τῆς λήψεως ταύτης εἰς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Τμήματι τούτῳ Δικαστικῶν Ἐποπτῶν ἢ ὁ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, διοριζόμενος Πρωτοδίκης, ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος, ἐνεργῶν πᾶσαν ἐν γένει ἀνακριτικὴν πρᾶξιν καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως γραμματέως, ἢ ἑτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ μαρτύρων καὶ δικαιούμενος ν' ἀναθέσῃ ὀρισμένας ἀνακριτικὰς πράξεις εἰς ἀνακριτικοῦς ὑπαλλήλους ἐδρεύοντας ἔξω τῆς ἑδρας αὐτοῦ. Τοιαύτην ἀνάκρισιν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως. Οἱ ἤδη διορισμένοι παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις Πρωτοδίκαι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνακριτικῶν τούτων καθηκόντων ἐξακολουθοῦσιν ἐκτελοῦντες τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ὁ ἐπιληφθεὶς ὡς ἄνω τῆς ἀνακρίσεως ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπεδόθη εἰς αὐτὸν ἢ μήνυσις ἢ ἀνετέθη αὐτῷ ἢ ἀνάκρισις νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς οἰκείας κατὰ τὸ ἄρθρον

2 Ἐπιτροπῆς, ὅστις καταρτίζει ἀμέσως Συμβού-
 λιον πενταμελὲς ἐξ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀνακρίναντος
 δικαστοῦ ἐξ ἑνὸς τρίτου μέλους τὸ ὅποῖον διὰ
 μὲν τὴν περιφέρειαν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν
 καὶ Πειραιῶς εἶναι εἰς τῶν παρὰ τῷ Τμήματι
 Ἀγορανομίας ἀπεσπασμένων Δικαστικῶν Ἐπο-
 πτῶν, ἀλλαχοῦ δὲ εἰς Πρωτοδικῆς ἐξ ἑνὸς ἐμπόρου
 ἢ ἐπαγγελματίου καὶ ἐξ ἑνὸς βιομηχάνου ἢ βιο-
 τέχνου ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπι-
 τροπῆς Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελη-
 τηρίου, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἢ τοῦ ὑπάρ-
 χοντος παραλείψαντος τὸν διορισμόν, τῶν δύο με-
 λῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου
 ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιού-
 του ἢ παραλείψει αὐτοῦ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰ-
 κείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ
 Συμβούλιον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόν-
 των τῶν τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, περὶ δὲ τῆς
 ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἰσχύουσιν
 αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 διατάξεις. Ἐνώπιον τοῦ Συμβου-
 λίου τούτου ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ καλεῖ διὰ κλήσεως
 ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἢ χω-
 ροφύλακος, ἢ διὰ τοῦ κλητῆρος τῆς Ἀγορανομι-
 κῆς Διευθύνσεως τὸν κατηγορούμενον ὅπως δώ-
 σῃ ἐξηγήσεις καὶ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀπόψεις αὐτοῦ.
 Μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ κατηγορουμένου ἢ τὴν
 μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται
 ἢ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς
 υποθέσεως, ἢ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία, ἢ

ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι εἰσακτέος εἰς δίκην.

Ἡ περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ἐνεργαῖται κατὰ τὰ ἐν τῇ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, εἰσάγεται δὲ καὶ πάλιν μετ' αὐτὴν ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία ἀποκλείει πᾶσαν ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ δίωξιν. Ἡ δὲ ἀπόφασις ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι εἰσακτέος εἰς δίκην, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται προσβολὴν καὶ διαδιδάσκεται τάχιστα μετὰ τῆς δικογραφίας πρὸς τὸν οἰκεῖον παρὰ Πλημμελειοδικαίς Εἰσαγγελέα, ὑποχρεούμενον ἀμέσως νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα. (Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Μαΐου ε. ε.)

Ἄρθρον 7.

Ὅσκις, συμφώνως τῇ ἄρθρῳ 4 τοῦ Νόμου 2957 ἐπιβληθῇ εἰς ἀρτοποιόν, κρεοπώλην, ἢ λαχανοπώλην ἢ ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγελματός του, τὸ κατάστημα αὐτοῦ διὰ Διοικητικῆς ἐκτελέσεως, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, παραδίδεται, δι' ὅσον χρόνον διατάχῃ ἢ ἀπαγόρευσις αὕτη, εἰς ἕτερον πρὸς ἐργασίαν, τοῦ καταδικασθέντος μὴ δικαιομένου εἰς ἀποζημίωσιν τινὰ εἴτε παρὰ τοῦ Δημοσίου, εἴτε παρὰ τοῦ ἐγκατασταθέντος εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τρίτου. (Καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ἰδίου Ν. Δ.)

Ἄρθρον 8.

Ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 5 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον, παραγράφους 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 703 παραβάσεις.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 703, δύναται νὰ διαταχθῇ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, δήμευσις πάσης ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως κατεχομένης ποσότητος εἵδους τινὸς ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, σχετικῶς πρὸς τὸ ὁποῖον εἶδος ἐτελέσθη ἡ παράβασις.

Ἡ κατάσχεςις καὶ αἱ περαιτέρω λεπτομέρειαι τῆς διαθέσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος εἰς δήμευσιν ὑποκειμένων ἀντικειμένων ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 703 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 1130, αἵτινες διατάξεις καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καθ' ἅπαν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1917 Ν. Δ. ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον, προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος ὁρίζεται κατ' ἐλευ-

θέραν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, μὴ ἰσχύοντος διὰ τὰ ἀδικήματα ταῦτα τοῦ ἐν ἄρθρῳ 240 ποινικῆς Δικονομίας ἀνωτέρου ὁρίου. (Δὲν ἰσχύει καταργηθείσης τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως διὰ τοῦ ἄρ. 8 τοῦ Ν. Δ.)

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1867 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμίας δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ μεταφορὰ τροφίμων, ξυλανθράκων καὶ ἐν γένει καυσίμου ὕλης ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἀνευ οὐδενὸς παρακρατήματος ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀρχῶν. (Διὰ πράξεως τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου ὠρίσθη παρακράτημα τῶν εἰδῶν τούτων 25 ο/ο.)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας κλπ. διατάξεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου ἐ. ἔ. ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως «περὶ ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως»

προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασί-
χμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν νόμων 362, 702,
3105, 1130, 1867 καὶ 2957 «περὶ αἰσχροκερ-
τείας καὶ νοθείας, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Νόμου,
τροποποιουντος ἢ συμπληροῦντος αὐτοὺς, τροπο-
εῖται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν
νωτέρω Νόμων ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως
ἐξ ἑκπεντακταχμῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι
ἑκατομμυρίου δραχμῶν, πρὸς δὲ τὸ δικα-
στήριον πλὴν τῶν ἀνωτέρω ποινῶν δύναται ν'
παγγεῖλῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως καὶ ὑπερορίαν μέ-
νης ἑξ μηνῶν. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐκτὸς τῆς κυ-
ρας ποινῆς δύναται νὰ ἀπιβληθῇ καὶ ἡ ποινὴ
ἰσοδίου ὑπερορίας (ἀειφυγίας).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς καταδικαζομένους ἐπὶ παραβάσει τῶν
περὶ αἰσχροκερτείας καὶ νοθείας Νόμων δύναται
ἀπαγορευθῇ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσε-
ως καὶ ἡ ἐνάσκησις τοῦ σχετικοῦ ἐπαγγέλματος
ἢ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ τρίμη-
νον, πρὸς δὲ νὰ διαταχθῇ καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ
καταστήματος τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὸ
ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι. Ἐπίσης ὁ καταδικα-
σθεὶς στερεῖται αὐτοδικαίως τῆς προστασίας τοῦ

ἐνοικιοστασίῳ, εἴτε ὡς μισθωτῆς, εἴτε ὡς ὑπομισθωτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδεύσεως καὶ νοθείας διατάξεων, ὑποδαλλομένης μὴ νόσεως, εἴτε πρόκειται περὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ μὴ ἀδικήματος καὶ ἂν ὁ Εἰσαγγελεὺς παραπέμψῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον, κλείεται τὸ κατάστημα καὶ κρατεῖται οὗτος ἐπιμελείᾳ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς μέχρι ἐκδικάσεως τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἄρθρον 4.

Πλὴν τῆς ποινῆς, διατάσσεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ἀντικειμένων μεθ' ὧν σχετίζεται ἡ κολάσιμος πράξις καὶ ἡ ἐκποίησις αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου Ταμείου. Ἐὰν δὲ ὑπεβλήθῃ μήνυσις ἐπὶ ἀποκρύψει τροφίμου καὶ καταδικάσθῃ ὁ κατηγορούμενος διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ὁ μηνύσας, εἴτε ἰδιώτης, εἴτε καταδιωκτικὸν ὄργανον, λαμβάνει τὸ 1)4 τῆς χρηματικῆς ποινῆς, ὅπερ ὀρίζεται ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως καὶ ὅπερ οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ποσὸν τῶν πεντήκοντα (50.000) δραχμῶν. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀντιγράφου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἄνευ ἄλλης διατάξεως.

Ἄρθρον 5.

Μὲ τὰς ποινὰς τῶν ἄνω ἄρθρων τιμωρεῖται καὶ ἐξάγων ἐκτὸς τοῦ Κράτους παντὸς εἶδους τρό-
μα ἢ καύσιμον ὕλην, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγή •
αγορεύεται ἀπολύτως. Δύναται δὲ μόνον νὰ
τραπῇ τοιαύτη κατὰ κατηγορίας καὶ κατόπιν
αφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὸν
νυτὴν χορηγεῖται ἀμειβὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ
ἄρθρου 4. Μὲ τὰς αὐτὰς δὲ ποινὰς τιμωροῦνται
οἱ συνεργοί, ἐὰν δὲ εἶνε δημόσιοι ὑπάλληλοι
ῶνται αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

Μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινὰς τιμωροῦνται καὶ
διατηροῦντες ξενοδοχεῖα ὕπνου, οἵτινες παρα-
νοοῦσι τὰς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐριζομένης δια-
τάξεις ξενοδοχείων ἢ ἀποκρύπτουσιν ἐκ τοῦ
νοῦ τὴν ὑπαρξίν κενῶν δωματίων ἐν ταῖς ξενο-
χείοις αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς ἐκδίκασιν πασῶν τῶν παραβάσεων τῶν
ωτέρω Νόμων καὶ τῶν τοῦ παρόντος, συνιστᾶται
τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν,
σαλονίκης καὶ Πατρῶν Δικαστήριον Αἰσχρο-
δεΐας, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου, ὡς Προέ-
του, καὶ δύο Συμβούλων τῆς Στρατιωτικῆς
καὶ οὐκ ἐκ τῆς Εἰσαγγελέως καὶ γραμματέως,
τινος ὁ ὀργανισμὸς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ
πτομερὴς διάταξις κανονισθήσονται διὰ Διαταγ-

μιάτων προκαλουμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐννόμου Τάξεως Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἡ ἰδρυσις τῶν τοιούτων Δικαστηρίων καὶ ἐν ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους. Πᾶσα σχετικὴ διαταγή βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐννόμου Τάξεως καὶ προσδιορίζεται διὰ Διατάγματος τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπή, οὔτε ἔφεσις, δὲν χωρεῖ δὲ ἀναστολή, οὐδὲ μετατροπή, οὐδὲ συγχώνευσις ποινῆς, οὔτε ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις.

Ἄρθρον 9.

Καταργοῦνται τ' ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ἀποφ. Αὐγούστου 1923 Ν. Δ. καὶ αἱ μὲν ἐν Ἀθήναις Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις αἰσχροκερδείας παραπέμπονται εἰς τὸ τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος Δικαστήριον, αἱ δὲ τῶν λοιπῶν πόλεων εἰς τ' ἀρμόδια Πλημμελειοδικεῖα, εἰς ἃ παραπέμπεται ἐφεξῆς καὶ πᾶσαι παράδοξις τῶν ἀνωτέρω Νόμων μέχρις ἰδρύσεως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῶν τοῦ ἁρθρου 7 Δικαστηρίων.

Καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων τῶν Πλημμελειοδικείων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομο-

τάγματος Ἐπιτροπὴ διατιμήσεων εὐρίσκεται
παρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον 5 μελῶν αὐτῆς,
δάνουσι δὲ μέρος εἰς ταύτην καὶ ὁ Διευθυντῆς
Ἀστυνομίας, ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς του, ὡς καὶ ὁ
ῥπτης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατιμήσεων ἐν
ῆναις ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Χωρο-
κκῆς.

Ἄρθρον 10.

καταργεῖται τὸ δικαίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ
ῤεῖν μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, τὰ δὲ
οἱ τοῦδε διωρισμένα μέλη θεωροῦνται αὐτοδι-
ς πεπαυμένα. Ἐπίσης καταργεῖται πᾶσα
διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Νομοθε-
Διάταγμα.

ς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐννόμου Τάξεως Ὑπουργὸν ἀνα-
εν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ῶς Διατάγματος, ὕπερ ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημο-
εῶς του εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1924

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβουλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Τὰ Μέλη

ῥσος, Κ. Σταμούλης, Π. Ἀραβαντινός, Ι.
μπερόπουλος, Ἐμμ. Τσουδερός, Α. Μητσο-
ης, Γ. Ἡσαΐας, Δ. Πάζης, Θ. Πάγκαλος,
Κονδύλης, Α. Χατζηκυριάκος.

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας διατάξεων κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὅπ' ὄφει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας διατάξεων κλπ.». προτάσει τοῦ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνης καὶ Ἐννόμου Τάξεως Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Πρόεδρος τῶν διὰ τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Ν. Διατάγματος συνιστωμένων δικαστηρίων αἰσχροκερδείας εἶνε ὁ οἰκεῖος Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Διατιμήσεων Ἐφέτης ἢ ἑάντις τοιοῦτος, ἀποσπώμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐννόμου τάξεως. Τοῦτον ἀπὸ τῶν ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς τῶν Ἐφετῶν οἰκεῖου Ἐφετείου, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν. Καθήκοντα Εἰσαγγελέως ἐκπληροῦν ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τῶν Ἀντεισαγγελέων Ἐφετείου ἢ τῶν Εἰσαγγελέων Πλημμελειοδικῶν τοῦ Κράτους ἀποσπώμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐννόμου Τάξεως ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν. Τούτους ἀπόντας ἢ κωλυόμενους ἀντικαθιστᾷ ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

921
 ἄλλους ἐν Ἀθήναις μὲν ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος
 τῶν παρὰ τῇ Ἀγορανομίᾳ Δικαστηρίων, ἐν δὲ ταῖς
 λοιπαῖς πόλεσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.
 Ἡ Σύμβουλος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διο-
 ρίζονται ἐν Ἀθήναις μὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
 ἐννόμου Τάξεως, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν
 πρὸ τῶν οἰκείων Σωματάρχων τοῦ Σώματος
 στρατοῦ. Τούτους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀνα-
 πληροῦσιν ἕτεροι διοριζόμενοι κατὰ τὸν αὐτὸν
 ῥόπον. Καθήμενα γραμματεῖς ἐκπληροῖ ἐν
 Ἀθήναις μὲν ὁ παρὰ τῇ Ἀγορανομίᾳ γραμματεὺς
 τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἕτερος τοιοῦτος, ἀποσπώμενος
 πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐν δὲ ταῖς
 λοιπαῖς πόλεσιν ὁ γραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν.
 Τούτους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν
 ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγορα-
 νομίας ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικα-
 τηρίου τούτου Ἐφέτου, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πό-
 λεσιν εἰς τῶν γραμματέων τοῦ οἰκείου Ἐφετείου
 Πρωτοδικείου, ὁριζόμενος ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ
 Προέδρου. Τῇ προτάσει τῶν Προέδρων δύνανται
 ἀ διορισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
 ἐννόμου Τάξεως παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις τούτοις
 ἕχρι δύο ἑκτακτοὶ γραφεῖς ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀπο-
 ζημιώσει μέχρι δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25). Ἐν
 ἢ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ διορισμοῦ ὁρί-
 εται καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ὑπαλλή-
 λων τούτων.

Εἰς τοὺς Προέδρους καὶ Εἰσαγγελεῖς τῶν

Δικαστηρίων τούτων χορηγοῦνται, ἄνευ ἀποδεδειγμένης λογαριασμοῦ, δραχμαὶ 500 εἰς ἕκαστον μηνιαίως δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ δέον νὰ κατὰτίθενται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Δικαστήρια ταῦτα συνεδριάζουν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πρωτοδικείου καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζομένης διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου αὐτῶν, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τῶν Δικαστηρίων τούτων τῶν διατάξεων τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Δικαστηρίου αἰσχροκερδείας τῶν Ἀθηνῶν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς, μέχρι ἰδρύσεως καὶ ἐκεῖ τοιούτου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας καὶ νοθείας Νόμων καὶ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἂν συνελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ κατηγορούμενος καὶ συνεδριάζει τὸ Δικαστήριον, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 237, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1582, ἐὰν δὲ δὲν συνεδριάζῃ ἢ πρόκειται περὶ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματος, ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑποβαλλομένης μηνύσεως, ἂν εὕρισκῃ ταύτην βάσιμον, συντάσσει τὴν προσήκουσαν ἔκθεσιν καὶ

Παραπέμπει τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον τὴν πρώτην δικάσιμον δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ὅτε κλείεται τὸ κατὰστήμα καὶ κρατεῖται ὁ κατηγορούμενος ἐπιμελείᾳ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ σχετικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ἐν ἣ περιπτώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κλείσιμον τοῦ κατὰστήματος τοῦ καταδικασθέντος, τοῦτο σφραγίζεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Δικαστηρίου καὶ αἱ κλεῖδες αὐτοῦ παραδίδονται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ κλεισίματος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐνόμου τάξεως

Θ. Πάγκαλος

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Κ. Σταμούλης

ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΚΑΙ ΥΦ' ΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΩΛΩΝΤΑΙ
ΤΑΥΤΑ

Ι. ΓΑΛΑ

Γάλα εἶνε ὁλόκληρον τὸ προϊόν τῆς ὀλοσχεροῦς καὶ ἄνευ διακοπῆς ἀμέλξεως γαλακτοφόρου θήλαεως ὑγιoῦς, καλῶς τρεφομένου καὶ οὐχὶ ἐν καταστάσει ὑπερκοπώσεως.

Πρέπει νὰ συλλέγηται μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ μὴ περιέχῃ πῦον.

Ἀναλόγως τοῦ ζῴου ἐξ οὗ λαμβάνεται τὸ γάλα, διακρίνονται κυρίως τὰ ἐξῆς εἶδη :

1) Γάλα ἀγελάδος.

2) Γάλα προβάτου.

3) Γάλα αἰγός.

4) Γάλα βουδάλου.

Κατὰ τὴν προσφορὰν ἢ πώλησιν πρέπει ὑποχρεωτικῶς νὰ δηλοῦται τὸ εἶδος τοῦ γαλακτος.

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ

Διήθησις—Ψύξις.

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ

(αἷτινες πρέπει νὰ δηλοῦνται εἰς τὸν ἀγοραστήν).

Παστερίωσις—Ἀποστείρωσις.

Ἐπὶ τῶν δοχείων ἐντὸς τῶν ὁποίων φέρεται τὸ γάλα παστεριωμένον ἢ ἀποστειρωμένον, πρέπει νὰ ἀναγράφηται ἡ ἡμερομηνία τῆς παστερίωσης ἢ τῆς ἀποστείρωσεως.

Τὰ πώματα τῶν φιαλῶν ἐν αἷς προσφέρεται
τὸ τοιοῦτον γάλα πρέπει νὰ εἶναι ἄθικτα.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσφορά καὶ ἡ πώλησις :

1) Γάλακτος ληψθέντος βραχὺ πρὸ ἢ μετὰ
τὸν τοκετόν, ἐφ' ὅσον βραζόμενον πηγνύται, ἢ
ἐφ' ὅσον ἢ ὄψις, ἢ ὁσμὴ καὶ ἡ γεῦσις τοῦ δὲν
εἶνε αἰ τοῦ κανονικοῦ γάλακτος.

2) Γάλακτος προερχομένου ἐκ ζώων πασχόν-
των ὠρισμένας νόσους ἢ λαθόντων ὠρισμένα φάρ-
μακα, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἀστυγο-
μικὰς διατάξεις, κατὰ τὰς ὑποδειξεις τοῦ ἱατρο-
συνεδρίου.

3) Γάλακτος δυσόσμου, κεχρωσμένου, ἰξώ-
δους ἢ πικροῦ.

4) Γάλακτος περιέχοντος τόσην ἀκαθαρσίαν,
ὥστε ἡμισυ ἕως ἐν λίτρον αὐτοῦ μετὰ ἡρεμίας
ἡμισείας ὥρας ἐν ὑαλίνῳ κυλίνδρῳ διαμέτρου πε-
ρίπου τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὕψους τοῦ γάλακτος νὰ
καταλίπη σαφῶς ἀντιληπτὸν ἴζημα.

5) Γάλακτος φερομένου εἰς δοχεῖα ἐκ χαλ-
κοῦ, ψευδαργύρου, ὀρειχάλκου ἢ ξύλου, ἐξ οὗ
δύναται νὰ προσλάβῃ ξένας ὕλας, ὡς καὶ εἰς δο-
χεῖα μὴ καλῶς ἐπικασσιτερωμένα.

6) Γάλακτος περιέχοντος ξένας ὕλας, εἰδι-
κώτερον δὲ ὕδωρ, πᾶγον ἢ μέσα συντηρήσεως,
ὡς καὶ σόδαν.

7) Γάλακτος μεμιγμένου μετὰ παρσκευα-
σμένου γάλακτος ἐκ κόψεως γάλακτος, δισκίων
γάλακτος, συμπεπυκνωμένου γάλακτος, ἢ ὅπως

δήποτε συντηρημένου γάλακτος.

8) Γάλακτος ἀναμεμιγμένου μετὰ γάλακτος ἄλλων ζώων.

9) Γάλακτος ἀποκορυφωμένου ἢ ἀποδοιευρωμένου.

Κατὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν ἐκ μεγάλων δοχείων πρέπει πρὸ πάσης λήψεως γάλακτος νὰ ἀναδεύηται τοῦτο καλῶς.

Τὰ δοχεῖα ἀπὸ τῶν ὁποίων ἢ ἐντὸς τῶν ὁποίων παραδίδεται τὸ γάλα εἰς τὸν καταναλωτὴν πρέπει νὰ φέρουν δι' ἀνεξιτήλων γραμμμάτων ἐπιγραφὴν δηλοῦσαν τὸ εἶδος τοῦ γάλακτος.

Ἐπὶ κλειστῶν δοχείων φερομένων ἐπὶ ἀμφορίων ἢ δῆλωσις αὕτη πρέπει νὰ ἀναγράφηται ἀνωθεν τῶν κρουγῶν. Ἐὰν τὸ γάλα προσφέρεται ἐντὸς φιαλῶν, ἢ τοιαύτη δῆλωσις θὰ γίνεται δι' ἐντύπων ἐπικολλημένων ἐπ' αὐτῶν.

Γάλα ἀποκορυφωμένον ἢ ἀποδοιευρωμένον, οὐχὶ δὲ καὶ νερωμένον, οὔτινος ἢ ὁπωσδήποτε ὡς τροφίμου χρήσις ἀπαγορεύεται, φυλασσόμενον ἐν τοῖς καταστήμασι πρὸς παρασκευὴν γλυκισμάτων, τσουρεκίων καὶ τῶν τοιούτων, πρέπει νὰ ἀρωματίζεται δι' ἀνθάνερου ἢ βανίλλης ἢ οὐσίας λεμονίου ἢ ἄλλου τινὸς ἀνχλόγου ἀρώματος.

Παρόμοιον γάλα φυλασσόμενον πρὸς παρασκευὴν γιανούρης ἢ τυροῦ πρέπει νὰ ἀρωματίζεται δι' οὐσίας λεμονίου ἢ διὰ φλοιῶν λεμονίων.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις γάλακτος περιέ-

χοντος ζάκχαριν, ἐκτὸς ἂν τοῦτο παρασκευάζεται
ἐκ διατηρημένου γάλακτος, ὁπότε θὰ δηλοῦται
τὸ τοιοῦτον ὡς κατωτέρω ἀναγράφεται.

Γάλα παρασκευαζόμενον ἐκ κόνεως γάλα-
κτος, ἐκ δισκίων γάλακτος ἢ ἐκ συμπεπυκνω-
μένου γάλακτος ἐπιτρέπεται νὰ πωλῇται μόνον
ἐν ἰδιαιτέροις δοχείοις, ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ ἀνα-
γράφηται εὐκρινῶς ὁ τρόπος τῆς παρασκευῆς.
Ἐν τοῖς γαλακτοπωλείοις τοιοῦτον γάλα πρέπει
νὰ προσφέρηται ἐντὸς χρωματιστῶν κυάθων ἢ
κυάθων μετ' ἐντύπου ἐπιγραφῆς «γάλα διατηρη-
μένον» ἢ γάλα τοῦ κουτιοῦ καὶ τὰ παρόμοια.
Ἡ παρασκευὴ τοῦ τοιούτου γάλακτος πρέπει νὰ
εἶνε τοιαύτη, ὥστε τὸ λαμβανόμενον μίγμα νὰ
ἀνταποκρίνηται, ὡς πρὸς τὸ λίπος καὶ τὸ ξηρὸν
ὕπόλειμμα, ἀφαιρέσει τῆς τυχόν περιεχομένης
ζακχάρως, πρὸς τὸ ἀρχικὸν γάλα.

II. ΓΑΛΑΚΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΑ.

Καλοῦνται γάλα συμπεπυκνωμένον ἢ τοῦ κυτίου,
γάλα εἰς κόνιν, γάλα εἰς δισκία, τὰ ἐκ τοῦ γά-
λακτος διὰ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐξα-
τμίσεως τοῦ ὕδατος αὐτοῦ λαμβανόμενα προϊ-
όντα.

Κατεργασία κανονικὴ.

Προσθήκη καθαρᾶς ζακχάρως.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις οἰουδῆποτε
ἀντισηπτικοῦ.

Ἀπαγορεύεται ἡ προτιμολογία, ἡ ἐκθεσις πρὸς

πώλῃσιν, ἢ ἡ πώλῃσις ἀποδουτυρωμένου ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ γάλακτος διατηρημένου.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσφορά, ἡ ἔκθεσις πρὸς πώλῃσιν, ἢ ἡ πώλῃσις διατηρημένου γάλακτος ὑποτιάντος οἵανδῆποτε ἀλλοίωσιν.

Αἱ ἐπὶ τῶν κυτίων, δοχείων καὶ λοιπῶν συσκευῶν διατηρημένου γάλακτος ἐπιγραφαὶ πρέπει νὰ εἶνε συντεταγμέναι ἑλληνιστί, ἢ τοῦλάχιστον καὶ ἑλληνιστί.

Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς αὐτὰς θὰ ἀναγράφηται τὸ εἶδος τοῦ γάλακτος, τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος ὅπερ πρέπει νὰ προστεθῇ ἵνα τὸ διατηρημένον γάλα προσλάβῃ τὴν οὐσίαν, πλὴν τῆς ζακχάρεως, ἀγνοῦ γάλακτος, τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος, ὅπερ πρέπει νὰ προστεθῇ προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ γάλα διὰ βρέφη, τὸν τόπον τῆς παρασκευῆς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ, ἀτόμου ἢ εταιρείας.

Τὰ ἤδη ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ τῷ τελωνεῖῳ εὕρισκόμενα, ὡς καὶ τὰ ἤδη ἐπισήμως βεβαιωθέντα ὡς φορτωθέντα, δύνανται νὰ πωληθοῦν φέροντα ἐπιγραφὰς εἰς ξένην γλῶσσαν.

III. ΑΦΡΟΓΑΛΑ

Ἀφρόγαλα εἶναι τὸ ἐκ τοῦ γάλακτος εἴτε κατὰ τὴν παραμονήν, εἴτε διὰ κορυφολόγου λαμβανόμενον πλούσιον εἰς λίπος ὑγρὸν ἄνευ οἵανδῆποτε προσθήκης.

Τὸ διὰ τὸν Βιενναῖον καφὲν χρησιμοποιούμενον ἀφρόγαλα πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐάν μὲν

προέρχεται ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, τοῦλάχιστον 10 ο)ο λίπος γάλακτος, ἐάν δὲ ἐκ γάλακτος προβάτου, τοῦλάχιστον 20 ο)ο· τὸ δὲ πυκνὸν ἀφρόγυλα τοῦλάχιστον 25 ο)ο, ἐάν προέρχεται ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, 40 ο)ο δὲ ἐάν προέρχεται ἐκ γάλακτος προβάτου.

Καλὸν θὰ εἶνε νὰ παστεριοῦται τὸ ἀφρόγαλα.

Κανονικαὶ κατεργασίαι.

Παστερεύσις.

Ἀραίωσις δι' ἄγνου γάλακτος.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη ζελατίνης, λευκώματος, σακχαரசδέστου καὶ μέσων συντηρήσεως

IV. ΓΙΑΟΥΡΤΗ

Γιαούρτη εἶνε γάλα πηχθὲν τῇ ἐπιδράσει εἰδικῆς ζύμης, καθαρᾶς καλλιεργείας ἢ μὴ, προκαλούσης εἰδικὴν γαλακτικὴν ζύμωσιν.

Ἡ γιαούρτη διακρίνεται εἰς διάφορα εἶδη, πρῶτον μὲν ἀναλόγως τοῦ χρησιμοποιουμένου γάλακτος, εἶτα δ' ἀναλόγως τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς.

Καὶ ἀναλόγως μὲν τοῦ γάλακτος διακρίνονται τὰ ἑξῆς εἶδη:

1) Γιαούρτη ἐξ ἄγνου γάλακτος προβάτου.

2) Γιαούρτη ἐξ ἄγνου γάλακτος βουδάλου.

3) Γιαούρτη ἐξ ἄγνου γάλακτος ἀγελάδος.

4) Γιαούρτη ἐξ ἄγνου γάλακτος ἀγελάδος καὶ προβάτου.

5) Γιαούρτη ἐξ ἀποδουτυρωμένου γάλακτος προβάτου.

6) Γιαούρτη ἐξ ἀποδουτυρωμένου γάλακτος βουβάλου.

Ἡ ἀνάμιξις γάλακτος προβάτου μετὰ γάλακτος ἀγελάδος ἐπιτρέπεται μόνον ἀμέσως πρὸ τῆς κατεργασίας.

Τὸ διὰ τὴν γιαούρτην χρησιμοποιούμενον ἀποδουτυρωμένον γάλα πρέπει νὰ περιέχῃ ἔτι τὸ ἥμισυ τοῦ ἀρχικοῦ λίπους τοῦ γάλακτος.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παρασκευὴ γιαούρτης ἐξ ἀποδουτυρωμένου γάλακτος ἀγελάδος.

Ἀναλόγως δὲ τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς διακρίνονται τὰ ἐξῆς εἶδη :

1) Γιαούρτη πλήρης.

2) Γιαούρτη ἐστραγγισμένη.

Ἡ πλήρης γιαούρτη φέρεται εἰς δοχεῖα ἐκ πορσελλάνης, πήλινα, ὑάλινα, ἐσμαλτωμένα, ξύλινα (βεδοῦραι) ἢ χάλκινα ἐπικασσιτερωμένα.

Ἡ ἐστραγγισμένη γιαούρτη φέρεται εἰς σακκ. ὕλης εἴτε εἰς χυμ.

Καλὴ γιαούρτη πρέπει νὰ εἶνε συμπαγῆς, οὐχὶ πορώδης, ὕφους ἀλαδάστρου.

Ἐφ' ὅσον ἡ γιαούρτη παρασκευάζεται εἰς μικρὰ δοχεῖα, μόνον ἐξ ἀγνοῦ γάλακτος παρασκευαζομένη, θὰ φέρεται ἐντὸς δοχείων ἐκ πορσελλάνης ἢ ὑάλου, ὡς καὶ ἐντὸς βεδουρῶν, εἰς ὥρι-

μένα δὲ διαμερίσματα καὶ ἐντὸς χαλκίνων ἐπι-
κασσιτερωμένων ἢ ἐσφαλτωμένων δοχείων. Δι'
ἐγκυκλίων κατὰ τόπους δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅπως
ἐπ' αὐτῶν προσκολλᾶται ἔντυπος ἐπιγραφὴ δη-
λοῦσα τὸ εἶδος τοῦ γάλακτος, ὡς π. χ. «ἐξ ἀγνοῦ
γάλακτος βοδάτου».

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις γιαούρτης εἰς δο-
χεῖα, ἐχούσης ἀντιληπτὸν ἴζημα.

Ἡ ἐν δοχείοις πωλουμένη γιαούρτη πρέπει
νὰ καλύπτεται πάντοτε διὰ λευκοῦ φύλλου ἐξ
ἀδιαβρόχου χάρτου.

Ἡ ἐξ ἀποδουτυρωμένου γάλακτος παρασκευα-
ζομένη γιαούρτη θὰ φέρεται ἐντὸς χρωματισμέ-
νων πηλίνων δοχείων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἐντὸς
δοχείων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ὑπάρχῃ ἐπιγραφὴ
ἐντυπος φέρουσα εὐκρινῶς τὰς λέξεις «ἐξ ἀπο-
δουτυρωμένου γάλακτος».

Ἐφ' ὅσον δὲ πωλεῖται εἰς χῦμα ἢ ἐντὸς σακ-
κουλῶν, πρέπει νὰ δηλοῦται ἐπὶ πλέον τὸ εἶδος
τοῦ γάλακτος, συμφῶνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω
διαίρεσιν, δι' ἐπιγραφῆς ἐντύπου τιθεμένης ἐπὶ
τοῦ δοχείου ἢ διὰ δελτίου καταφανῶς προσηρ-
τημένου ἐπὶ τῶν σακκουλῶν.

Ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη γάλακτος αἰγὸς εἰς
τὸ πρόβειον.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις γιαούρτης ὑποστά-
σης καὶ ἄλλην ζύμωσιν πλὴν τῆς εἰδικῆς γαλα-
κτικῆς.

V. ΡΙΖΟΓΑΛΟΝ

Ριζογάλον καλεῖται τὸ προῖδν τὸ παρασκευαζόμενον ἐξ ἀγνοῦ γάλακτος, ζαγκάρεως καὶ ὀρύζης.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη ὕδατος κατὰ τὴν παρασκευήν.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ἀποδουτυρωμένου ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ γάλακτος.

Κατεργασίαι προαιρετικάι.

Προσθήκη κρόκων αὔγου.

Ἐπίπασις διὰ καθαρᾶς κόνεως κανέλλας.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις κιτρίνων χρωστικῶν ὀλῶν.

VI. ΚΡΕΜΑ

Κρέμα καλεῖται τὸ προῖδν τὸ παρασκευαζόμενον ἐξ ἀγνοῦ γάλακτος, ζαγκάρεως, κρόκων αὔγου καὶ ἀμυλώδους τινὸς ὕλης.

Πρέπει νὰ περιέχῃ τοῦλάχιστον ἓνα κρόκον αὔγου εἰς 250 γρ.

Δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ περισσότερα τῶν 15 γραμμικῶν ἀμύλου εἰς 250 γρ.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις κιτρίνων χρωστικῶν ὀλῶν.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ἀποδουτυρωμένου ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ γάλακτος.

Κατεργασία προαιρετική.

Ἐπίπασις διὰ καθαρᾶς κόνεως κανέλλας.

VII. ΒΟΥΤΥΡΟΝ

Βουτύρου διακρίνονται ὡς ἐκ τῆς παρασκευῆς τὰ ἑξῆς τέσσαρα εἶδη :

- 1) Τὸ νωπὸν ἢ φρέσκον βούτυρον.
- 2) Τὸ ἀλατισμένον βούτυρον.
- 3) Τὸ λυωμένον βούτυρον γάλακτος.
- 4) Τὸ βούτυρον τυροῦ.

Νωπὸν βούτυρον εἶνε τὸ κραῖμα λιπαρῶν ὑλῶν παραγόμενον ἀποκλειστικῶς δι' ἀποδόρσεως πρὸ ἢ μετὰ τὴν ὀξύνισιν διὰ βιολογικῆς μεθόδου, τοῦ γάλακτος, τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀνθογάλακτος, ἢ μίγματος τῶν δύο τούτων ὑλῶν, καὶ ἀγκοῦντως ἀπηλλαγμένον τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ βουτυρογάλακτος.

Τὸ τοιοῦτον βούτυρον δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ πλεόν τῶν 18 ο)ο ὕδατος, οὔτε περισσότερον τῶν 20 ο)ο γενικῶς ξένων ὑλῶν.

Ἡ ὀξύτης αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 5 βαθμούς, ἐφ' ὅσον προσφέρεται ἢ πωλεῖται ὡς ἐπιτραπέζιον.

Κατεργασίαι κανονικαί.

Χρῶσις διὰ χρωστικῶν ὑλῶν ἀδλαδῶν.

Πλύσις δι' ὕδατος προΐμου.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη οἷουδῆποτε ἀντισηπτικοῦ.

Ἀλατισμένον βούτυρον εἶνε τὸ μετ' ἐμπορικῶς καθαροῦ ἁλατος μαλαχθὲν νωπὸν βούτυρον.

Ἡ περιεκτικότης τοῦ ἁλατος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 τοῖς ο)ο.

Κατεργασίαι κανονικαί.

Προσθήκη καθαράς ζακχάρεως. Ἡ περιεκτικότης τοῦ βουτύρου εἰς ζάκχαριν καὶ ἄλας δὲν δύναται νὰ ὑπερῶῃ τὰ 15 τοῖς ο)ο.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη οἴουδήποτε ἀντισηπτικοῦ.

Λυωμένον βούτυρον γάλακτος εἶνε τὸ διὰ τήξεως τοῦ γωποῦ βουτύρου, οὐχὶ εἰς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, κάλλιον ἐν ὕδατολούτρῳ, λαμβανόμενον λίπος τοῦ βουτύρου, ἀπηλλαγμένον ὕδατος καὶ πρωτεϊνικῶν ὑλῶν.

Κανονικὴ κατεργασία

Προσθήκη ἐμπορικῶς καθαροῦ ἁλατος εἰς ποσότητα μὴ ὑπερβαίνουσιν τὸ 1 τοῖς ο)ο.

Λυωμένον βούτυρον τυροῦ εἶνε τὸ διὰ πίεσεως τοῦ θερμοῦ πήγματος τοῦ τυροῦ λαμβανόμενον λίπος.

Κανονικὴ κατεργασία

Προσθήκη ἐμπορικῶς καθαροῦ ἁλατος εἰς ποσότητα μὴ ὑπερβαίνουσιν τὸ 1 τοῖς ο)ο.

Τὸ ποσὸν τῶν ξένων ὑλῶν, ἐν οἷς καὶ τοῦ ὕδατος, εἰς τὰ λυωμένα βούτυρα δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἁλατος τὰ 1 1)2 τοῖς ο)ο.

Ἡ ὀξύτης τοῦ ἀλατισμένου καὶ λυωμένου βουτύρου, ὥς καὶ τοῦ γωποῦ τοῦ πωλουμένου διὰ τὴν παρασκευὴν φαγητοῦ, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοὺς 15 βαθμούς.

Πρέπει νά δηλοῦται τὸ εἶδος τοῦ γάλακτος ἐξ οὗ παρεσκευάσθη τὸ βούτυρον. Βούτυρον παρσκευασθὲν ἐκ γάλακτος αἰγοπροβάτων δύναται νά προσφέρηται ὡς βούτυρον ἐκ γάλακτος προβάτου.

Πρέπει νά δηλοῦται τὸ εἶδος τοῦ βουτύρου, ἂν π. χ. εἶνε βούτυρον γάλακτος ἢ βούτυρον τυροῦ.

Ἀπαγορεύεται οἰαδῆποτε ἀνάμιξις μετὰ ξένου λίπους.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκπλυσίς ἀλατισμένου βουτύρου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νά προσφέρηται εἰς πώλησιν ἢ νά πωλῆται ὡς ἀγνὸν βούτυρον.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ταγγοῦ, εὐρωτιῶντος ἢ ὑποστάντος οἰανδῆποτε ἀλλοίωσιν βουτύρου.

Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν γυρολόγων πώλησις βουτύρου.

Βούτυρον ἀλλοιωθὲν καὶ ἐπιδιορθωθὲν εἶτα διὰ τήξεως καὶ ἐπανακατεργασίας αὐτοῦ, ἄνευ προσθήκης ἢ χρησιμοποίησεως χημικῶν ὑλῶν ἢ οἰαδῆποτε ἄλλης ὕλης, πλὴν τοῦ γάλακτος, τοῦ ἀφρογάλακτος καὶ τοῦ ἄλατος, δύναται νά προσφέρηται πρὸς πώλησιν ἢ νά πωλῆται ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ δηλοῦται δι' ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῶν δοχείων εἰς ᾧ πωλεῖται ἢ ἐξ ὧν πωλεῖται, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἀναγράφωνται δι' ἐλληνικῶν στοιχείων ὕψους τοῦλάχιστον πέντε ἑκατοστῶν, αἱ λέξεις «βούτυρον διωρθωμένον».

Διὰ τὰ ἐξωθεν προσκομιζόμενα καὶ ἐκτιθέ-

μένα πρὸς πώλησιν ἢ πωλούμενα βούτυρα πρέπει
νὰ δηλοῦται τὸ εἶδος τοῦ γάλακτος ἐξ οὗ παρε-
σκευάσθη καὶ ὁ τόπος τῆς παρασκευῆς, ἀπαγο-
ρεύεται δὲ ἡ πώλησις βουτύρου χώρας τινὸς ὡς
βουτύρου ἄλλης χώρας.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου
Γ. Θ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγκρίνεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1921.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

ΠΕΡΙ ΝΟΘΕΙΑΣ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΥ ΚΑΦΕ

Ἀριθ. Πρωτ. 3314

Ἀριθ. Ἐγκ. 38

Πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας καὶ τοὺς Ἀστυνομικοὺς
Διευθυντὰς καὶ Ὑποδιευθυντὰς καὶ τὰς Ἀρχὰς
τῆς δικαιοδοσίας του.

(Κοινοποιουμένη καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς
Διοικητάς).

Παρατηρήσαντες, ὅτι πολλοὶ τῶν πωλητῶν
καφὲ πεφρυγμένου καὶ ἡλεσιμένου, ἀναμιγνύοντες
τοῦτον μετ' ἄλλων μὴ ἐπιδεδωγὸν εἰς τὴν δημο-
σίαν ὑγίαν ὑλῶν (οἷον πεφρυγμένων δημητρι-

ακῶν) πωλοῦσι τὸ μίγμα τοῦτο, χωρὶς ρητῶς νὰ δηλῶσιν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἄγνός καφὲς ἀλλὰ, ὡς προεῖρηται, μίγμα καφέ καὶ ἄλλης οὐσίας, εἴτε καὶ ψευδῶς παριστῶντες τὸ μίγμα ὡς ἄγνόν καφέ, παραγγέλλομεν τάδε:

1) Οἱ πωληταὶ πεφρυγμένου καὶ ἠλεσμένου καφέ δὲν δύνανται νὰ ἀναμιγνύωσι τοῦτον μετὰ ὑλῶν πεφρυγμένων καὶ ἠλεσμένων ἄλλων παρὰ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ὄσπρια, ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης προσλήψεως καὶ χαρακτηριστιζομένης ὡς νοθείας.

2) Οἱ ἐν λόγῳ πωληταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκθέτωσι τὸν πωλούμενον ἠλεσμένον καφέν μετ' ἐπιγραφῆς εὐαναγνώστου, διὰ τῆς ὁποίας νὰ δηλῶται τὸ εἶδος τοῦ μίγματος, ἐὰν δηλαδὴ εἶνε ἀπὸ καφέ καὶ τίνα ἄλλην ὀρισμένην οὐσίαν, καθὼς καὶ ἡ ἀναλογία τῶν μεμιγμένων οὐσιῶν.

Αἱ παραβάσεις τῶν ὀρισμῶν τῆς παρούσης τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1655 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1818 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1918 Νομοθετικοῦ Διατάγματος» «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 703 περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδίας» καὶ δὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τοῦτου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 703, θεωρεῖται, ὅτι ἀπαιτεῖ τιμὰς, δέχεται προσφοράς ἢ ὑποσχέσεις περὶ καταβολῆς εἰς αὐτὸν τριούτων τιμῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὰς διὰ

τῆς Ἀστυνομικῆς Διατιμῆσεως ὠρισμένας ἤ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν περιστάσεων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, περιέχουσιν ὑπερβολικὸν κέρδος, καὶ ὅστις καθ' αἶον-δῆποτε τρόπον, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐλλειποὺς σταθμίσεως ἢ μετρήσεως ἢ νοθείας ἢ δι' ἄλλου τεχνάσματος, ἐπιδιώκει ἢ ἐπιτυγχάνει τοῦτο».

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις παραγγέλλονται νὰ ἐκδώσωσιν Ἀστυνομικὰς Διατάξεις κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1919.

ΠΕΡΙ ΝΟΘΕΙΑΣ ΤΥΡΟΥ ΚΑΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3654

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 40

Πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας, τοὺς Εἰσαγγελεῖς, τὰς Ἀστυνομικὰς καὶ λοιπὰς Ἀρχὰς τῆς δικαιοδοσίας του.

Παρατηρήθη, ὅτι οἱ τυροκόμοι ἐπεδόθησαν εἰς συστηματικωτέραν ἀποδουτύρωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν παρασκευαζομένου τυροῦ, καὶ δὴ εἰς τοιοῦτον ὁθμὸν ὥστε, προκειμένου μὲν περὶ λευκοῦ τυροῦ, ἐπιτυγχάνουσι τελείαν ἀφαίρεσιν τοῦ βουτύρου, προκειμένου δὲ περὶ κεφαλοτυρίου, ἀφαιροῦσι τὸ μέγιστον μέρος τοῦ τυροῦ.

Κατόπιν τούτων, παραγγέλλομεν τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐποίων ἐνεργεῖται τυροκομία, νὰ παρακολουθῶσι τὰς

ἐργασίας τῶν τυροκόμων καὶ δσάκις ἀνακαλύπτωσιν ὅτι οὗτοι ἀφαιροῦσι τὸ βούτυρον ἐκ τοῦ πρὸς τυροκομίαν παρασκευαζομένου γάλακτος, πασασκευάζουσιν ἢ ἔχουσι παρασκευάσει τυρὸν μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν τοῦ βουτύρου ἐκ τοῦ γάλακτος, νὰ καταδιώκωσι ποινικῶς τοὺς διαπράττοντας τὴν νοθείαν ταύτην τοῦ τυροῦ, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1655 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1918, καθ' ἣν ἡ ἐν λόγῳ νοθεύα τιμωρεῖται κατὰ τὸν Νόμον 703 «περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδεύας».

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μεγάλα κέντρα καταναλώσεως, ὡς αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς κλπ., ἡ νοθεία τοῦ πωλουμένου τυροῦ δέον νὰ καταδιώκηται, διότι καὶ οἱ παντοπῶλαι καὶ λοιποὶ πωληταὶ τυροῦ ὀφείλουσι νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένον (δι' ἀποδουτυρώσεως) τυρὸν, ἀλλὰ ἀγνὸν τοιοῦτον, ἐνέχοντα ὅλην τὴν ποσότητα τοῦ βουτύρου, καὶ ἐπομένως οὗτοι, πωλοῦντες νοθευμένον δι' ἀποδουτυρώσεως τυρὸν, ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν δίωξιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἐξαιρετικῶς εἶνε ἀνεκτὴ ἀποδουτύρωσις ἄχρι 10 ο)ο κατὰ τὴν κατασκευὴν σκληρῶν τυρῶν (κεφαλοτυρίου, κασσερίου κλπ.) Ἐπομένως ἡ περιεκτικότης τοῦ βουτύρου ἐπὶ ξηροῦ ὑπολείμματος ἀγνοῦ τυροῦ δέον νὰ ᾖ 36—46 τοῖς ἑκατόν.

Ἡ πώλησις τυροῦ ἀποδουτυρωμένου ἐπιτρέπεται, ἀλλ' οἱ πωληταὶ ὀφείλουσι νὰ δηλώσιν τὸ

εἶδος τοῦτο τοῦ τυροῦ δι' ἐπιγραφῆς εὐαναγνώ-
στου, φερούσης τὰς λέξεις «τυρὸς ἀποδουτυρο-
μένος». (κλοτσοτύρι) καὶ τιθεμένης παρὰ τὸ πω-
λούμενον εἶδος. Ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ
τυροῦ δέον νὰ ᾖ κατὰ ὄρ. 2.50 τοῦλάχιστον κα-
τωτέρα τῆς τιμῆς τοῦ ἀγνοῦ τυροῦ, ἥτοι ἐπὶ τῇ
βάσει τῆς σημερινῆς διατιμήσεως τοῦ λευκοῦ τυ-
ροῦ (οὔσης ὄρ. 5 κατ' ὀκᾶν)· ἡ τιμὴ αὕτη δέον
νὰ μὴ ᾖ ἀνωτέρα τῶν δραχ. 2.50 κατ' ὀκᾶν καὶ
ἀναλόγως διὰ τὰ λοιπὰ εἶδη τυροῦ τοῦ ἀποδου-
τυρωμένου γάλακτος. Ἡ πώλησις τοῦ ἀποδουτυ-
ρωμένου τυροῦ ἄνευ τῆς δι' ἐπιγραφῆς τοιαύτης
δηλώσεως τοῦ εἵδους, ἐπὶ σκοπῶ πωλήσεως αὐτοῦ
ὡς ἀγνοῦ, ἐπάγεται ποινικὴν καταδίωξιν κατὰ
τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ προμνησθέντος
Νόμου 1655.

Παρατηρήθη προσέτι, ὅτι ἡ νοθεία τοῦ γά-
λακτος ἐγενικεύθη τοσοῦτον, ὥστε καὶ εἰς αὐτὰ
τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα (νοσοκομεῖα κλπ.
τὸ γάλα δίδεται ἀποδουτυρωμένον καὶ κατὰ τὸ
ἥμισυ περιέχον ὕδωρ. Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ
εἰς τὰ γαλακτοπωλεῖα καὶ εἰς πλαγοδίους πωλη-
τὰς γάλακτος.

Ἡ νοθεία αὕτη τοῦ γάλακτος τιμωρεῖται
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 3
τοῦ Νόμου 1655 καὶ δέον αὐστηρῶς νὰ καταδιώ-
κηται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1919.

Περὶ τῶν ὕδρων τῆς πωλήσεως τοῦ εἰς τὴν κατοικί-
λῳσιν προσφερομένου ἐλαίου ἐλαίας.

Ἐδώδιμον ἔλαιον ἐλαίας εἶναι τὸ προσερχόμε-
νον ἐκ τοῦ σαρκώδους μέρους τῶν καρπῶν τῆς
Εὐρωπαϊκῆς ἐλαίας, λαμβανόμενον δι' ἐκθλίψεως.
Πρέπει νὰ ἔχῃ ὁσμὴν καὶ γεῦσιν κανονικὴν.

Ἀπαγορεύεται ἀνάμιξις μεθ' οἷουδῆποτε ἄλλου
ἐλαίου, ὡς καὶ μετ' οἷασοδῆποτε ἄλλης ὕλης.

Δὲν πρέπει νὰ καταλείπη ἵζημα ἄξιον λόγου
οὔτε νὰ ἔχῃ δυσάρεστον γεῦσιν καὶ ὁσμὴν, οὔτε
νὰ εἶναι ταγγόν, ἢ δὲ ὀξύτης αὐτοῦ ἐκπεφρα-
σμένη εἰς βαθμοὺς ἦτοι κ. ἐκ. κιν. ἀλκαλιρρύμ-
ματος δι' ἑκατὸν γραμμάρια ἐλαίου δὲν πρέπει
ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑπερβαίνει τοὺς 25.

Ἐπομένως ἀπαγορεύεται ἡ ἔκθεσις πρὸς πώ-
λησιν, ἡ προσφορὰ πρὸς πώλησιν καὶ ἡ πωλησις
ἐλαίου ταγγοῦ, ἢ ἐλαίου περιέχοντος μόργην,
ὡς καὶ ἐλαίου οὔτινος ἢ ὀξύτης ὑπερβαίνει τοὺς
25 βαθμοὺς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος διακρίνονται τρεῖς ποιότη-
τες ἐλαίου, ἐλαίας, αἱ ἑξῆς.

α') Ποιότης ἀρίστη, ὅταν ἡ ὀξύτης δὲν ὑπερ-
βαίνει τοὺς 6 βαθμοὺς.

β') Ποιότης καλή, ὅταν ἡ ὀξύτης κεῖται μεταξὺ
6 καὶ 15 βαθμῶν.

γ') Ποιότης δευτέρα, ὅταν ἡ ὀξύτης κεῖται με-
ταξὺ 15 καὶ 25 βαθμῶν.

Κατὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν τοῦ ἐλαίου πρέ-

πεί νά ἀναγράφηται ἐπὶ τιμολογίου ἡ ποιότης αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν πρέπει ἐπὶ τῶν δοχείων ἐξ ὧν πωλεῖται τὸ ἔλαιον νά ἀναγράφεται καταφανῶς καὶ σαφῶς διὰ ψηφίων ὕψους τοῦλάχιστον πέντε ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀναλόγου πάχους ἡ ποιότης τοῦ ἐλαίου.

Οἱ εἰσάγοντες, διατηροῦντες ἢ ἐμπορευόμενοι ἐλαιόλαδον βιομηχανίας καὶ γενικῶς ἐλαιόλαδα ἔχοντα ὀξύτητα ἀνω τῶν 25 βαθμῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νά μετουσιώσωσιν αὐτὰ διὰ προσθήκης 100 δραμίων πίσεως ἀνὰ 100 ὀκ. ἐλαίου. Δι' εἰδικὰς χρήσεις τῇ αἰτήσει τῶν κατόχων, δύναται νά προστεθῇ ἀντὶ πίσεως ἄλλη ὕλη ὑποδεικνυομένη ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου.

Ὁ Διευθ. τοῦ Κεντρ. Χημ. Ἐργαστηρίου
Γ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΥΡΟΥ

Ἀρ. 4388 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1923

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς δηλώσεως τῆς ποιότητος
τῶν τυρῶν

Οἱ προσφερόμενοι πρὸς πώλησιν, ἐκτιθέμενοι πρὸς πώλησιν ἢ πωλούμενοι τυροὶ εἰς κεφάλια, βαρέλια ἢ ἀσκοὺς (τουλούμια) δεόν ἐν τόπῳ τῆς

παράγωγῆς ὑπ' αὐτῶν τῶν τυροκόμων γὰρ σημει-
ῶνται, ἀναλόγως τῆς περιεκτικότητος αὐτῶν εἰς
λίπος, εἰς ποιότητας ὡς ἑξῆς:

1) *Σκληροὶ τυροί*. Ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ
φλοιοῦ αὐτῶν δι' ἐντύπων ψηφίων ὕψους τοῦλάχιστον τοῦ 1]3 τοῦ ὕψους αὐτῶν, ἀναλόγου δὲ
πάχους ἐκτυπωμένων κατὰ τὴν πίεσιν τοῦ τυροῦ
ἐντὸς τῶν καλουπίων, εἰς δύο τοῦλάχιστον ἐκ
διαμέτρου ἀντιθέτους θέσεις, θὰ δηλοῦται ὡς
ἑξῆς ἡ ποιότης τοῦ τυροῦ:

Ἐπὶ τῆς πρώτης ποιότητος τυροῦ, τοῦ περιέ-
χοντος τοῦλάχιστον 52, 5 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς
ξηρᾶς μάζης, μετ' ἀνεκτῶν ὀρίων 7 ο)ο, θὰ ἐκ-
τυποῦται τὸ ψηφίον Α.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ποιότητος τυροῦ περιέχο-
ντος τοῦλάχιστον 39 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μάζης μετ'
ἀνεκτῶν ὀρίων 7 ο)ο, θὰ ἐκτυποῦται
τὸ ψηφίον Β.

Ἐπὶ τῆς τρίτης ποιότητος τυροῦ, τοῦ περιέ-
χοντος τοῦλάχιστον 13 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς
μάζης θὰ ἐκτυποῦται τὸ ψηφίον Γ.

Ἐπὶ τῆς τετάρτης ποιότητος τυροῦ, τοῦ περιέ-
χοντος κάτω τῶν 13 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς
μάζης θὰ ἐκτυποῦται τὸ ψηφίον Δ.

2) *Μαλακοὶ τυροί*, (φέτα καὶ τουλουμοτύρι).
Ἐπὶ τῶν βαρελίων καὶ τουλουμίων, ἐντὸς τῶν
δορίων φέρεται ἡ φέτα καὶ τὸ τουλουμοτύρι, θὰ
ἀναγράφηται δι' ἀνεξιτήλου μελάνης ἡ ποιότης

τοῦ περιεχομένου τυροῦ, ἀναλόγως τῆς περιεκτικότητος εἰς λίπος, ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὸν πρώτης ποιότητος τυρόν, περιέχοντα τοῦλάχιστον 53 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μάζης θὰ ἀναγράφηται: *Πρώτη ποιότης*.

Διὰ τὸν τῆς δευτέρας ποιότητος τυρόν, περιέχοντα τοῦλάχιστον 39 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μάζης θὰ ἀναγράφηται: *Δευτέρα ποιότης*.

Διὰ τὸν τῆς τρίτης ποιότητος τυρόν, περιέχοντα 13 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μάζης θὰ ἀναγράφηται: *Τρίτη ποιότης*.

Διὰ τὸν τετάρτης ποιότητος τυρόν, περιέχοντα κάτω τῶν 13 ο)ο λίπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μάζης θὰ ἀναγράφηται: *Τετάρτη ποιότης*.

Συμφώνως πρὸς τὴν προμνημονευθεῖσαν ἐγκύκλιον ὑπ' ἀριθ. 37704 τῆς 31 Αὐγούστου 1921, ἥτις καθ' ὅλα τὰ σημεῖα παραμένει ἐν ἰσχύϊ, οἱ μαλακοὶ τυροὶ δὲν πρέπει νὰ περιέχουν ἄνω τῶν 42, 5 ο)ο ὕδωρ, μετ' ἀνεκτοῦ ὀρίου ἐπὶ πλεόν 10 ο)ο.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 (ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 37704) τῆς 31 Αὐγούστου 1921 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν «περὶ τῶν ὅρων τῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερομένων καφὲ καὶ τυροῦ».

ΤΥΡΟΣ

Τυρὸς εἶναι τὸ προϊὸν τῆς ὠριμάνσεως τοῦ

πήγματος τοῦ παραχθέντος εἴτε διὰ τῆς ἐπενεργείας τῆς πιτύας ἢ ἀναλόγως φυραματικῶς δρώντων σωμάτων, εἴτε διὰ τῆς ὀξύνισσεως τοῦ ἀγνοῦ γάλακτος, ἢ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προερχομένου ἀνθογάλακτος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τοῦ ἀνθογάλακτος καὶ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν προσετέθη ἄλλο τι ἢ αἰϋλαιο, αἱ ὁποῖαι κανονικῶς ὑπείσονται εἰς τὴν κατασκευὴν του, οἷον ἄλας, φυράματα ὠριμάνσεως, ἀρώματα, χρώματα κλπ.

Μέρος τοῦ λίπους δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ μετὰ τὴν πῆξιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκθεσις πρὸς πώλησιν, ἢ προσφορὰ πρὸς πώλησιν καὶ ἡ πώλησις ὡς τυροῦ ἢ ὡς εἰδῶν τυροῦ προϊόντων μὴ ἀνταποκρινόμενων εἰς τὸν ἄνω ὀρισμὸν.

Οἱ τυροὶ διακρίνονται:

Α') Ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῶν ζώων ἐξ οὗ προέρχεται τὸ χρησιμοποιούμενον γάλα. Οἱ μὲν παρ' ἡμῖν παρασκευαζόμενοι τυροὶ προέρχονται ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, προβάτων, οἱ δὲ ἔξωθεν εἰσαγόμενοι ἐκ γάλακτος ἀγελάδος καὶ ἐκ γάλακτος προβάτων.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάμιξις γάλακτος αἰγῶν εἰς τὸ γάλα τῶν προβάτων.

Β') Ἀναλόγως τοῦ μέσου τοῦ χρησιμοποιηθέντος πρὸς πῆξιν τοῦ γάλακτος. Κυρίως χρησιμοποιεῖται ἡ πιτύα, διὰ τινὰ δὲ εἶδη, ἰδίως κατωτέρως ποιότητος τυροῦ, ἢ ὀξύνισις.

Γ') Ἀναλόγως τῆς συστάσεως αὐτῶν.

Εἰς τυροὺς μαλακοὺς, ὡς ἡ φέτα, τὸ τουλουμοτύρι, ἡ κοπανιστὴ κλπ.

Οἱ μαλακοὶ τυροὶ δὲν πρέπει νὰ περιέχουν ἄνω τῶν 42, 5 ο)ο ὕδωρ, μετ' ἀνεκτο ὀρίου ἐπὶ πλεόν 10 ο)ο. Ὁ τυρὸς τῶν ψυγείων δὲν πρέπει νὰ πωλῇται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦλάχιστον 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ βαρελίου ἐκ τοῦ ψυγείου.

Ἡ φέτα πρέπει νὰ πωλῇται εἰς τεμάχια μὲ 10 ο)ο τὸ πολὺ τρίματα.

Εἰς τυροὺς σκληροὺς, ὡς τὸ κεφαλοτύριον, ὁ Κρητικὸς τυρὸς, τὸ κασκαδάλι, ὁ τυρὸς Ἀγράφων κλπ.

Δ') Ἀναλόγως τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς ὡς φέτα, κασκαδάλι, κοπανιστὴ, κλπ.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις τυροῦ δι' ὀνόματος μὴ ἀνταποκρινομένου εἰς τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς του.

Ε') Ἀναλόγως τοῦ τόπου τῆς παρασκευῆς ὡς τυρὸς Θηβῶν, Κρητικὸς, Ἀγίου Γεωργίου, Ἀγράφων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ τοπικοῦ ὀνόματος διὰ τυροὺς παρασκευασθέντας ἄλλαχοῦ, ἢ ὅπου ἐνδείκνυται διὰ τοῦ ὀνόματος, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοπικὸν ὄνομα κατέστη ὄνομα εἰδους, ὡς τοῦτο συνέδη π. χ. διὰ τὸν τυρὸν Ἀγράφων. Πάντως ὅμως πρέπει νὰ δηλοῦται ὁ τόπος τῆς παρασκευῆς, ὡς π. χ. τυρὸς Ροκφόρ, Ἀργεντινῆς.

ΣΤ') Ἀναλόγως τῆς περιεκτικότητος εἰς λίπος ὁπότε διακρίνομεν τὰς ἐξῆς ποιότητας:

1ον). Τυρὸς σιχύτατος (Τυρὸς ἀνθογάλακτος ἢ κρέμας), παρασκευαζόμενος ἐκ μίγματος γάλακτος καὶ ἀνθογάλακτος, ὡς παρ' ἡμῖν τὰ γαλατοτύρια, τὰ μανούρια καὶ αἱ μυζήθραι τῶν νήτων. Πρέπει νὰ περιέχουν τοῦλάχιστον 50 ο)ο λίπους, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, 60 ο)ο δὲ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος προβάτων.

2ον) Τυροὶ πιχεῖς, παρασκευαζόμενοι ἐξ ἀγνοῦ γάλακτος, ὡς τὸ παρ' ἡμῖν καλὸ τουλουμοτύρι καὶ ἡ καλὴ φέτα, τὰ ἄδραστα κεφαλοτύρια, ὁ καλὸς τυρὸς τῶν Ἀγράφων καὶ ἡ κοπανιστή. Πρέπει νὰ περιέχουν τοῦλάχιστον 40 ο)ο λίπος, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, 52. 5 ο)ο δὲ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος προβάτων.

3ον) Τυροὶ σχεδὸν πιχεῖς, παρασκευαζόμενοι εἴτε ἐξ ἀγνοῦ γάλακτος ἀπολέσαντος μέρος τοῦ λίπους μετὰ τὴν πῆξιν κατὰ τὴν ἀναθέρμινσιν, εἴτε ἐκ γάλακτος ἐξ οὗ διὰ κορυφολόγου ἀφηρέθη ποσὸν τι λίπους, εἴτε ἐκ μίγματος γάλακτος ἐν μέρει ἀποκορυφωθέντος καὶ γάλακτος ἀγνοῦ, ὡς τοιοῦτοι εἶνε τὸ σύνγηθες κεφαλοτύρι, τὸ κασκαδάλι, ὁ Κρητικὸς τυρὸς, ἡ φρουμαγάλα τοῦ Παρνασσοῦ, τὰ σκληρὰ τουλουμοτύρια τοῦ Ταυγέτου. Πρέπει νὰ περιέχουν τοῦλάχιστον 30 ο)ο λίπους ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος

ἀγελάδος, 39 ο)ο δὲ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος προβάτων.

4ον) *Τυροὶ ἡμιπαχεῖς* περιέχοντες ὡς ἐκ τῆς κακῆς παρασκευῆς των ἥ ἐξ ἀποδουτυρώσεως ὀλιγώτερον λίπος τῶν σχεδῶν παχέων τυρῶν, περισσότερον δὲ τῶν σχεδὸν ἀπαχῶν τυρῶν.

5ον) *Τυροὶ σχεδὸν παχεῖς* παρασκευαζόμενοι ἐξ ἀποδαρμένου, ἥ καὶ ἐν μέρει ἀποκορυφωμένου γάλακτος. Πρέπει νὰ περιέχουν τοῦλάχιστον 10 ο)ο λίπους, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, 13 ο)ο δὲ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ γάλακτος προβάτων.

6ον). *Τυροὶ ἀπαχεῖς*, παρασκευαζόμενοι ἐκ γάλακτος ἰσχυρῶς ἀποδαρμένου ἥ ἀποδουτυρωθέντος διὰ κορυφολόγου. Οἱ τυροὶ οὗτοι περιέχουν λίπος κάτω τῶν 10 ο)ο.

Ἡ ποσότης τοῦ λίπους ἀναφέρεται εἰς τὸ ξηρὸν ὑπόλειμμα.

1ον). *Παχεῖς τυροὶ ἢ τυροὶ πρώτης ποιότητος*: Εἰς τούτους περιλαμβάνονται οἱ κυρίως παχεῖς τυροὶ καὶ οἱ σχεδὸν παχεῖς τυροί, οἱ ἐξ ἀγνοῦ μὲν γάλακτος παρασκευασθέντες, διαρκούσης ὅμως τῆς παρασκευῆς τῶν ὁποίων ἐφηρέθη μικρὸν ποσὸν λίπους, ἀλλὰ τόσον μόνον ὥστε κατὰ τὰ ὡς ἄνω τὸ τελικὸν προῖδον νὰ περιέχη τοῦλάχιστον, ἀναλόγως τοῦ χρησιμοποιοθέντος γάλακτος κατὰ τὸ ἐδάφιον 5', 40 ἕως 52 ο)ο λίπους, μετ' ἀνεκτῶν ὀρίων διὰ τοὺς σκληροὺς τυροὺς 7 ο)ο. Οἱ τοιοῦτοι τυροὶ δύνανται γὰρ προ-

πρὸς πώλησιν, νὰ ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν ἢ νὰ πωλῶνται ἄνευ εἰδικῆς τιμῆς δηλώσεως.

2ον). *Ἡμιπαχεῖς τυροὶ ἢ τυροὶ δευτέρας ποιότητος.*

Εἰς τούτους περιλαμβάνονται οἱ τυροὶ οἱ περιέχοντες τοῦλάχιστον 30 ἕως 39 κατὰ τὸ χρησιμοποιηθὲν γάλα τοῖς 0)ο λίπους, μετ' ἀνεκτῶν ὁρίων 7 0)ο διὰ τοὺς σκληροὺς τυρούς.

3ον). *Ἀπαχεῖς τυροὶ ἢ τυροὶ τρίτης ποιότητος.*

Εἰς τούτους περιλαμβάνονται οἱ τυροὶ οἱ περιέχοντες τοῦλάχιστον 10 ἕως 12 κατὰ τὸ χρησιμοποιοῦμενον γάλα τοῖς 0)ο λίπους.

4ον). *Ἀποβουτυρωμένοι τυροὶ ἢ τυροὶ τετάρτης ποιότητος.*

Εἰς τούτους περιλαμβάνονται οἱ τυροὶ οἱ περιέχοντες κάτω τῶν 10 ἕως 13 0)ο λίπος.

Οἱ τυροὶ τῆς δευτέρας, τρίτης καὶ τετάρτης ποιότητος προσφερόμενοι πρὸς πώλησιν, ἐκτιθέμενοι πρὸς πώλησιν ἢ πωλούμενοι, πρέπει νὰ δηλώνονται διὰ καταληπτῆς τῇ ἀγοραστῇ ἐπιγραφῆς.

Ἐπιτρέπεται ἡ χρῶσις τοῦ τυροῦ δι' ἀδολβῶν χρωμάτων.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη ἀμυλωδῶν ὑλῶν, πλὴν τοῦ εὐρωτιῶντος ἄρτου εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Ροκφώρ.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη τόσον ἐν τῇ μάζῃ, ὅσον καὶ ἐν τῷ φλοιῷ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπιδαρύν-

σεως ἄλλων ἀνοργάνων ὑλῶν πλὴν τοῦ ἄλατος,
τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ποσότης δὲν πρέπει νὰ εἶνε
ἀκατάλληλος πρὸς βρῦσιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσφορά πρὸς πώλησιν, ἢ
ἐκθεσίς πρὸς πώλησιν καὶ ἡ πώλησις :

α') Τυροῦ μὴ ὠριμανθέντος ἐπαρκῶς.

β') Τυροῦ περιέχοντος ἀρκετὴν ποσότητα
ἄλατος.

γ') Τυροῦ ἀναμμένου μετὰ χρώσεων πυρρῶν
ἢ καὶ ἄνευ τριούτων.

δ') Τυροῦ σεσηπότος.

ε') Τυροῦ πικροῦ, ταγγοῦ, δξύνου ὁσμῆς καὶ
γεύσεως ἀηδοῦς.

στ') Τυροῦ ἀλλοιωμένου δι' εὐρωτομυκήτων
πλὴν ὠρισμένων εἰδῶν τυροῦ, π.χ. τὸ Ροκφόρ.

ζ') Τυροῦ περιέχοντος ἀκάρια, γύμφας καὶ
ἐντομα διάφορα.

η') Τυροῦ περιέχοντος πτωμαΐνας.

θ') Τυροῦ παρασκευασθέντος ἐκ γάλακτος
προερχομένου ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκ ζύων πα-
σχόντων ἐξ ὠρισμένων νόσων, ἢ λαθόντων ὠρι-
σμένα φάρμακα, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις
τοῦ Ἱατροσυνηδρίου.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος περὶ Αἰσχροκερδείας κλπ.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, μαζὶ μὲ τὰ τόσα ἄλλα δεινὰ, ἐκληροδότησε καὶ εἰς ἡμᾶς, ὅπως καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τὰ μὴ λαβόντα μέρος εἰς αὐτόν, τὸ βαρὺ καὶ ἀνήθικον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀδίκημα τῆς Αἰσχροκερδείας, ἥτοι τοῦ ἀθεμίτου καὶ ὑπερβολικοῦ πλουτισμοῦ τῶν ολίγων εἰς βάρος τῶν πολλῶν.

Δὲν εἶνε τῆς παρούσης μελέτης ἔργον ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν, διὰ νὰ ἴδωμεν πόσον καὶ ἐν ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ ἦκμασε, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις, τὸ ἀδίκημα τοῦτο καὶ πόσον ἀνήθικον καὶ αἰσχρὸν ἐθεωρήθη, οὕτως ὥστε αἱ κατ' αὐτοῦ ποιναὶ νὰ φθάνουν εἰς πολλὰς περιστάσεις μέχρι τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Δὲν εἶνε ἐπίσης ἔργον τῆς παρούσης μελέτης ἡ ἐξέτασις τῶν αἰτίων τοῦ ἀδικήματος τούτου, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει, δι' ὅσους διαπραίττουσι τοῦτο, ἠθικὴ πώρωσις καὶ ἀνήθικος βουλιμία ἀποκτήσεως πλούτου, διὰ τῆς πωλήσεως διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐπὶ ὑπερβολικῷ κέρδει, εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον ἀνάγκην τούτων, λόγῳ τῶν διαφόρων

ἀνωμάλων συνθηκῶν τοῦ βίου καὶ τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων, αἵτινες ἐγεννήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ὑφίστανται, καὶ θὰ ὑφίσταται ὡς φαίνεται, δυστυχῶς, ἐπὶ πολὺν ἀκόμ-
χρόνον. Οἱ ὀλίγοι ἐπωφελήθησαν τῶν περιστάσεων τούτων καὶ ἐπωφελοῦνται καὶ νῦν, πλου-
τίζοντες μὲ τὸν ἰδρῶτα τῶν πολλῶν.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀσχολούμεθα ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ θέλομεν ἐκθέσει τὰς σκέψεις ἡμῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ θέλομεν ἐρευνήσαι λεπτομερέστερον καὶ ἐπιστημονικώτερον καὶ ἀπὸ ἱστορικῆς ἀκόμῃ ἀπόψεως τὸ ζήτημα, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἐρμηνείαν τῶν σχετικῶν διατάξεων, διὰ τὸν νομικὸν κόσμον.

Σήμερον σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ δώσωμεν εἰς πάντα ἔμπορον καὶ ἐπαγγελματίαν ἐν γένει μίαν εὐληπτον καὶ σύντομον ἐρμηνείαν τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ αἰσχροκερδείας, νοθείας κλπ. καὶ ἰδίᾳ τοῦ τελευταίου Ν. Δ., τὸ ὁποῖον καθιέρωσε τόσον βαρείας ποινὰς καὶ τόσον σοβαρὰς συνεπείας διὰ τοὺς παραβαίνοντας τὰς σχετικὰς διατάξεις, οὕτως ὥστε νὰ δύναται πᾶς ἐμπορευόμενος ἐν γένει, μελετῶν τὰς γραμμὰς ταύτας, νὰ κατανοῇ ἀμέσως πῶς, πότε καὶ κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ τιμωρηθῇ, παραβαίνων τὰς σχετικὰς διατάξεις καὶ πῶς ἐπίσης, τηρῶν ταύτας, οὐδένα ἔχει νὰ φο-

ῥηθῇ καὶ εἰς οὐδενὸς τὴν ἀπειλὴν δύναται νὰ ὑποκύψῃ.

Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου Ν. Α. ὑπῆρχον σχεδὸν πᾶσαι, ἐπιεικέστεραι ὅμως, καὶ εἰς τοὺς προγενεστέρους τούτους Νόμους, ὧς δύναται νὰ πιστωθῇ δι' ἀπλοῦ βλέμματος ἐπὶ τῆς συλλογῆς ταύτης· ἀλλ' ἡ ἐπιείκεια τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, ἡ ἀδράνεια τῆς Πολιτείας καὶ ἡ ἔλλειψις θάρρους ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν τοῦ νὰ μηνύωσι τοὺς αἰσχροκερδεῖς ἐμπόρους, ἐπέφερον τὴν παντελῇ σχεδὸν νέκρωσιν τῶν διατάξεων τούτων, οὕτως ὥστε ἤρχισεν ἐπικινδύνως νὰ ὀγκοῦται ἡ κοινωνικὴ ἀγανάκτησις, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε καὶ κίνδυνος διασαλεύσεως τῆς δημοσίας τάξεως νὰ ὑπάρξῃ.

Τοῦτο ἠνάγκασε τὴν Πολιτείαν νὰ σκεφθῇ σοβαρώτερον καί, πρὸς προστασίαν τῆς κοινωνίας, νὰ ἰδρύσῃ διὰ τοῦ τελευταίου Ν. Α. εἰδικὰ δικαστήρια αἰσχροκερδείας, εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις τοῦ Κράτους, εἰς ἃ ἀνέθηκε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων, ἃς κατέστησεν αὐστηροτέρας καὶ μὲ βαρυτέρας τὰς συνεπείας διὰ τοὺς καταδικαζομένους ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα, νοθεία καὶ λοιπαῖς παραβάσει τῶν σχετικῶν Νόμων.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. Α. τῆς 17 Μαΐου ἐ. ἔ. ὁ Νομοθέτης καθιέρωσε δύο τινά: 1ον) κατέστησεν αὐστηροτέρας τὰς ποινὰς διὰ τὰς παραβάσεις τῶν σχετικῶν Νόμων, αὐξήσας τὴν

χρηματικὴν ποινὴν μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν καὶ καθιερώσας καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὑπερορίας, ἣτις δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον, ἀλλὰ δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιβάλῃ ταύτην, ἔκτιμῶν τὰς ἑκάστοτε περιστάσεις, τὸ μέγεθος τῆς αἰσχροκερδείας ἣν διέπραξεν ὁ καταδικασθεὶς, τὸν σκοπὸν αὐτοῦ καὶ λοιπὰς περιστάσεις ὑφ' αἷς διέπραξε τὸ ἀδίκημα καὶ 2ον) ἠθέλησε τὰς ποινὰς ταύτας νὰ ἐπιβάλῃ εἰς πάσας τὰς παραβάσεις τῶν σχετικῶν Νόμων, ἐνῶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. τούτου Διστάγματος παραβάσεις τινὲς τῶν σχετικῶν Νόμων ἐτιμωροῦντο ἡπιώτερον τῶν παραβάσεων τοῦ Νόμου 703. Συνεπῶς σήμερον τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς πᾶσαι αἱ παραβάσεις τῶν Νόμων 362, (ἄρθ. 11—16) 703 ἄρθρ. 1 § 1, 2, 3, 4, 5 Ν. Δ. 11 'Ιουλίου 1917, κυρωθὲν διὰ τοῦ Νόμου 1311 (ἄρθρ. 4 § 1 καὶ 2) Νόμος 1655 ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 6 Νοεμβρίου 1917 (ἄρθρ. 1) Νόμος 1130 (ἄρθρ. 1 § 1 καὶ 2) Νόμος 1867 ἄρθρ. 2.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥΤΩΝ

Νόμος 362 (ἄρθρ. 11—16).

Τὸ ἄρθρ. 11 τιμωρεῖ ἐκεῖνον ὅστις μὲ σκοπὸν ἀπάτης τοῦ κοινοῦ παραποιεῖ ἢ νοθεύει τροφίμα παντὸς εἶδους, τὰ ὁποῖα εἶναι προωρισμένα εἰς τὴν κατανάλωσιν διὰ τοῦ ἔμπορίου. Τὸ ἀδίκημα, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ

Νόμου, θεωρεῖται τετελεσμένον καὶ χωρὶς τὰ τροφίμα ταῦτα νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 12 τιμωρεῖται καὶ ἐκεῖνος ὅστις τὰ τοιαῦτα τροφίμα πωλεῖ ἢ θέτει εἰς κυκλοφορίαν· καὶ ἐὰν μὲν εἴνε ἐν δόλῳ, ἐν γνώσει δηλαδὴ ὅτι τὰ τοιαῦτα τροφίμα ἦσαν νοθευμένα καὶ πωλεῖ ταῦτα ὡς ἀγνά, ἀνόθευτα κτλ. τιμωρεῖται αὐστηρότερον, ἐὰν δὲ δὲν εἴνε ἐν γνώσει τῆς νοθεύσεως αὐτῶν, ἀλλὰ πωλεῖ ταῦτα χωρὶς νὰ καταβάλλῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην προσοχήν, ἥτοι ἐξ ἀμελείας, τιμωρεῖται ἡπιώτερον.

Τὸ ἄρθρ. 13 καθορίζει αὐστηροτέραν ποινὴν δι' ἐκεῖνον (παραμενουσῶν ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ Ποιν. Ν. ἂν ἐπῆλθε βλάβη εἰς τὴν ζωὴν ἢ ὑγείαν τινὸς) ὅστις κατασκευάζει ὁ ἴδιος ἢ κατεργάζεται τροφίμα ἢ ἀντικείμενα χορήσεως, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουσι βλάβην εἰς τὴν ὑγείαν ἢ κίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν καὶ χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἡ βλάβη οὕτη, διότι ἂν ἐπέλθῃ ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Ποιν. Ν. τὸ ἄρ. 14 τιμωρεῖ ἐκεῖνον ὅστις τὰ ἄνω τροφίμα, ἐνῶ κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας του, καταστρέφει ἐν γνώσει, ἄλλοιοῖ ἢ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰς Ἀρχάς.

Διὰ τοῦ ἄρ. 15 τιμωρεῖται καὶ ἐκεῖνος ὅστις ἐν γνώσει δυσχεραίνει ἢ ἐμποδίζει τὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἀσκούμενον ἔλεγχον ἐπὶ τῶν τροφίμων

τούτων' π. χ. ὁ γαλακτοπώλης ὁ πωλὼν νοθεύ-
 μένον γάλα, μόλις ἢ Ἀρχὴ ζητήσῃ νὰ λάβῃ
 δείγμα ἐκ τούτου, χύσῃ τὸ γάλα ἐκ τοῦ δοχείου
 εἰς ὃ τὸ εἶχε.

Τὸ ἄρ. 16 τιμωρεῖ καὶ ἐκεῖνον ὅστις δὲν
 συμμορφοῦται μὲ τὰς περὶ καθαριότητος κτλ.
 διατάξεις τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Νόμος 703 ἄρθρ. 1 ἐδάφιον 1, 2, 3, 4 καὶ
 5. Βάσις καὶ κυριώτερος πάντων εἶνε ὁ Νόμος
 703, ὅστις καθορίζει διὰ τῶν περιπτώσεων τοῦ
 ἄρθρ. 1 αὐτοῦ τὸ ἀδίκημα τῆς αἰσχροκερδείας.

Κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρ. 1 ἔνοχος αἰσχροκερ-
 δείας εἶνε, ὅστις δι' ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν
 τοῦ καθ' ἡμέραν βίου παραβαίνει τὰς διατιμή-
 σεις ἢ ζητεῖ ἢ λαμβάνει ὑπερβολικὸν κέρδος ἐκ
 τῶν τοιούτων ἀντικειμένων· ἀλλ' ἐξεταστέον: τίνα
 τ' ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν
 βίου; Τοῦτο δὲν καθώρισεν ὁ νομοθέτης, οὔτε
 ἡδύνατο ἐπακριβῶς νὰ καθορίσῃ, διότι τ' ἀντικεί-
 μενα ταῦτα ποικίλλουσιν ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν,
 τῶν ὄρων τοῦ βίου, τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν
 τῶν διαφόρων τόπων, καὶ ἀκόμη τοῦ μεγέθους
 τοῦ πολιτισμοῦ ἐκάστου τόπου· π. χ. εἰδός τι
 δύναται νὰ θεωρηθῇ πρώτης ἀνάγκης διὰ τὸν
 ζῶντα ἐν Ἀθήναις, ἐνῶ τὸ ἴδιον εἶδος δὲν
 εἶναι πρώτης ἀνάγκης διὰ τὸν χωρικὸν τῆς Πε-
 λοποννήσου ἢ τῆς Θεσσαλίας κλπ., ἢ καὶ ἀντι-
 θέτως. Διὰ τοῦτο ἀφῆκεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ
 δικαστοῦ τὸν καθορισμὸν τοῦτον καὶ ἐνδει-

κτικῶς καθώρισεν ἐν τῷ 1 ἔδαφ. τοῦ ἄρθρ. 1 εἶδη τινά, ἅτινα ἐθεώρησε πρώτης ἀνάγκης πρὸς ὁδηγίαν τῶν δικαστῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς δικαστήρια τινὰ παρετηρήθη διαφορὰ ἀντιλήψεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ τοῦτο ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ τῶν Διατιμήσεων, ποιουμένη χρῆσιν νομίμου δικαιώματος καὶ θέλουσα νὰ καθοδηγήσῃ, τρόπον τινά, τὰ δικαστήρια ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1923 πράξεως αὐτῆς καθώρισε τίνα θεωρῇ ὡς ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, καθώρισε δὲ ταῦτα μὲ πνεῦμα εὐρείας ἀντιλήψεως, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς κοινωνικὰς κλπ. συνθήκας ὑφ' αἷς ζῶμεν νῦν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια, εὐτυχῶς ὅμως, μέχρι τοῦδε, ἐχρησίμευσεν ὡς ἄξων περὶ τὸν ὅποιον περιστρέφονται αἱ σχετικαὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Ὁ Νόμος διὰ νὰ θεωρηθῇ τετελεσμένον τὸ ἀδίκημα, δὲν ἀπαιτεῖ νὰ ἔλαβεν ὁ ἔνοχος ὑπερβολικὸν κέρδος ἢ πέραν τῆς διατιμήσεως, ἀλλ' ἀρκεῖται εἰς τὸ ν' ἀπαιτήσῃ οὗτος τιμὰς ἢ δεχθῇ προσφορὰς ἢ ὑποσχέσεις τοιαύτας, αἵτινες ὑπερβαίνουν τὴν διατίμησιν ἢ περιέχουσιν ὑπερβολικὸν κέρδος.

Καὶ ἂν μὲν πρόκειται περὶ ὑπερβάσεως διατιμήσεως εἶνε εὐκόλον τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ.

Ἄλλ' ἂν πρόκηται περὶ ὑπερβολικοῦ κέρδους; Ποῖον εἶνε καὶ πῶς θὰ κριθῇ τοῦτο; Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ νομοθέτης ἀφῆκεν εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ, ὑποδείξας εἰς τοῦτον μόνον ὅτι ἐπὶ τῆς κρίσεως αὐτοῦ ταύτης δέον νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψει τὰς περιστάσεις ἐν γένει καί, ἰδίᾳ, τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἶνε μεγάλη ἡ ἐλευθερία ἣ ἀφειδίσα εἰς τὸν δικαστήν, ἀλλ' οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι· ἡ διάταξις αὕτη ὑπάρχει ὁμοία καὶ εἰς τὰς ἄλλας νομοθεσίας, διότι ἦτο φυσικῶς ἀδύνατον ὁ νομοθέτης, καὶ ἂν ἤθελε, νὰ καθορίσῃ πάντα τὰ εἶδη καὶ τὸ νόμιμον κέρδος ἐπὶ ἑκάστου εἶδους. Τὸ δίκαιον καὶ λογικὸν κέρδος τοῦ ἐμπόρου ποικίλλει ἀναλόγως ἑκάστου εἶδους, ἐποχῆς, οἰκονομικῶν συνθηκῶν, πληθώρας παραγωγῆς, μειώσεως ταύτης, ἐξόδων μικρῶν ἢ μεγάλων τοῦ καταστηματαρχοῦ, τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου ὅπου δρᾷ ὁ ἔμπορος καὶ τόσων πολλῶν καὶ ποικίλων ἄλλων συνθηκῶν, ὥστε μόνον ὁ δικαστής, ὁ ζῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ γνωρίζων συνεπῶς τὰς διαφόρους συνθήκας, δύναται νὰ κρίνῃ πότε ὁ ἔμπορος ἐξήτησεν ἢ ἔλαβεν ὑπερβολικὸν κέρδος. Εὐτυχῶς αἱ μέχοι τοῦδε δικαστικαὶ ἀποφάσεις, πλην ὀλίγων ἐξαιρέσεων, μᾶς παρέχουσι τὸ δεδομένον ὅτι οἱ δικασταὶ καλὴν ἐποίησαντο χρῆσιν τῆς χορηγηθείσης αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐλευθερίας ἐπὶ

τοῦ ζητήματος τούτου· πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως
 τυχὸν παραπόνων τῶν ἐμπόρων εὐκταῖον νὰ
 ἐπεξετείνοντο ἐπὶ τῶν κυριωτέρων τοῦλάχιστον
 εἰδῶν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων (τὰ
 εἶδη τοῦ ἐσωτερικοῦ σχεδὸν πάντα εἰσὶ διατε-
 τιμημένα) ἐμπορευμάτων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν
 τοῦτον ἐργάζεται ἀπὸ τινος ἢ ἐν Ἀθήναις
 Ἐπιτροπὴ τῶν Διατιμήσεων, διὰ νὰ ἐξαγάγῃ καὶ
 τὸν δικαστὴν ἐκ τῆς δυσκόλου αὐτοῦ θέσεως
 καὶ τὸν ἔμπορον ν' ἀπαλλάξῃ πολλῶν ἀνησυ-
 χιῶν.

Διὰ τῆς β' παραγραφ. τιμωρεῖται ἡ ἀπόκρυψις
 τῶν ἀντικειμένων τῆς παραγραφ. α'. Ἀλλὰ διὰ
 νὰ ὑπάρξῃ τὸ ἀδίκημα τοῦτο πρέπει ἡ ἀπόκρυ-
 ψις (παρακράτησις κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Νόμου
 καὶ τοῦτο διότι ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νὰ τιμω-
 ρήσῃ ὅχι τὴν ἀπόκρυψιν κατὰ τὴν γραμματι-
 κὴν ἐρμηνείαν τῆς λέξεως, ἀλλὰ ἐν γένει πᾶσαν
 παρακράτησιν) νὰ γίνῃ μὲ τὸν σκοπὸν ἵνα, ὁ
 παρακρατήσας, ἐπιτύχῃ διὰ τῆς πωλήσεως ὑπερ-
 βολικὸν κέρδος καὶ τὰ παρακρατηθέντα ἀντι-
 κείμενα νὰ παρήχθῃσαν ἢ ν' ἀπεκτίθῃσαν ὑπ'
 αὐτοῦ μὲ τὸν σκοπὸν τῆς πωλήσεως· π. χ. ὁ
 ἔμπορος ὁ ἔχων ἀγοράσαι τυρὸν διὰ νὰ τὸν
 πωλῇ, παρουσιαζομένης ἑλλείψεως τυροῦ, φυ-
 λάττει εἰς τὴν ἀποθήκην του τοῦτον καὶ εἰς τὸ
 κοινὸν λέγει ὅτι δὲν ἔχει τυρὸν μὲ τὴν ἐλπίδα
 ὅτι θὰ πωλήσῃ αὐτὸν βραδύτερον εἰς μεγαλει-
 τέραν τιμὴν λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης ἑλλείψεως.

Τοῦναντίον δὲν διαπράττει τὸ ἀδίκημα ὁ ποιμήν, ὅστις ἔχει κατασκευάσῃ τυρὸν διὰ τὰς οἰκογενειακάς του ἀνάγκας καὶ παρουσιασθείσης ἐλλείψεως διατείνεται ὅτι δὲν ἔχει ἐνῶ ἔχει τοιοῦτον καὶ τοῦτο διότι δὲν παρήγαγε τοῦτον μὲ τὸν σκοπὸν τῆς πωλήσεως.

Εἰς τὴν β'. ταύτην παράγραφον τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου 703 προσετέθει διὰ τοῦ Νόμου 1130 ἄρθρ. 1 διάταξις, καθ' ἣν μὲ τὰς ποινὰς τῆς αἰσχροκερδείας τιμωρεῖται ὁ καταστηματούχης ὁ μὴ ἔχων ἀνηρτημένην εἰς καταφανὲς μέρος, πινακίδα, ἀναγράφουσαν τὸ τιμολόγιον τῶν πωλουμένων ὑπ' αὐτοῦ εἰδῶν.

Ἡ παραγρ. γ'. τιμωρεῖ τὸν καταστρέφοντα παρακαταθήκας τῶν εἰδῶν τούτων ἢ προβαίνοντα εἰς τεχνάσματα ἢ ἄλλας ἀθεμίτους ἐνεργείας, ἀλλ' ὅταν μόνον διέπραξε μίαν τῶν πράξεων τούτων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ εἴδους τούτου· π. χ. εἰσέρχεται νύκτωρ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ ἐλαίου τοῦ γείτονος αὐτοῦ καὶ χύνει τὸ ἔλαιον, ἵνα προκαλέσῃ αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου τοῦ ἰδιοῦ του.

Διὰ τῆς δ'. παραγρ. τιμωρεῖται ὁ λαμβάνων μέρος εἰς συμφωνίαν ἢ εἰς ἔνωσιν πρὸς διάπραξιν μιᾶς τῶν πράξεων τῶν ἀνωτέρω α'. β' καὶ γ' παραγραφ. καὶ χωρὶς νὰ γίνῃ καὶ ἀρχὴ ἐκτελέσεως τῶν πράξεων τούτων· ἀρκεῖ δηλαδὴ νὰ προέλθῃ τις εἰς τοιαύτην συμφωνίαν μετὰ

τοῦ Α π. χ. καὶ νὰ τιμωρηθῇ συμφώνως μετὰ τὴν διάταξιν ταύτην, χωρὶς ὁ Α καὶ ἀρχὴν ἐκτελέσεως τῆς πράξεως νὰ κάμῃ.

Κατὰ τὴν παράγρ. ε'. τιμωροῦνται μετὰ τὰς αὐτὰς ποινὰς καὶ οἱ πλοίαρχοι ἢ ἀγωγιάται, οἱ ἀξιοῦντες κόμιστρα ἐνέχοντα ὑπερβολικὸν κέρδος, ἢ ὑπερβαίνοντα τὰς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ὁρισμένας τιμὰς, ἂν ἔχωσιν ὁρισθῇ τοιαῦται.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην προσετέθει μετὰ παράγ. αφορὰ διὰ τοῦ ἀρθρ. 1 ἐδάφ. βον τοῦ Νόμου 1130, καθ' ἣν, προκειμένου περὶ ἀποκρύψεως ἢ καταστροφῆς παρακαταθηκῶν, τιμωροῦνται καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐμπόρων, ὡς συναργοί, ἂν διετέλουν ἐν γνώσει τῆς πράξεως καὶ ἀπεσιώπησαν ταύτην ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν.

Τὸ ἀρ. 3 τοῦ Χόμου 1655 καθιεροῖ ἐρμηνευτικὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 1, παράγρ. α' τοῦ Νόμου 703· κατὰ τὴν ἐρμηνευτικὴν ταύτην διάταξιν ὡς ὑπερβαίνων τὴν διατίμησιν ἢ λαμβάνων ὑπερβολικὸν κέρδος θεωρεῖται καὶ ὅστις ἐπιτυγχάνει ταῦτα καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐλλιποῦς σταθμήσεως ἢ μετροῦσεως, ἢ νοθείας ἢ ἄλλου τεχνάσματος, π.χ. ὁ ἀρτοποιὸς ὁ πωλὼν ἐλλειποβαρῆ τὸν ἄρτον, κλπ. τιμωρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην μετὰ τὰς ποινὰς τῆς αἰσχροκερδείας.

Διὰ τοῦ ἀρ. 1 τοῦ Ν. Α. τῆς 6 Νοεμβρίου 1917 ηὐξήθησαν αἱ ποιναὶ τῶν ἀνωτέρω πα-

βαβάσεων, ἀλλὰ νῦν ὥς πρὸς τὰς ποινὰς ἰσχύουσιν καὶ ἐφαρμοζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 1 καὶ ἐπόμε. τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Ν. Δ.

Νόμος 1867 ἄρθρ. 2 διὰ τοῦ ἄρθρ. τούτου προσετέθη παράγραφος εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 703, καθ' ἣν μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἀγοράζει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ ἐν πλῶν ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, πέραν τῶν ἰσχυουσῶν διατιμήσεων, διὰ τὰ ἐπιτύχη κέρδος, ἢ μεταπωλεῖ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα μὲ σκοπὸν κέρδους.

Διὰ τοῦ ἰδίου πρώτου ἄρθρου τοῦ Ν. Δ. ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἐδόθη τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Δικαστήριον, πλὴν τῆς κυρίας ποινῆς, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ποινὴν τῆς ἰσοβίου ὑπερορίας (ἀειφυγίας) καὶ τοῦτο διότι ἐθεώρησεν ἐκεῖνον ὅστις, ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτου αὐστηροῦ Νόμου, κατεδικάσθη ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα καὶ ὑπέπεσεν ἐκ νέου εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ἐπικίνδυνον πλεον νὰ παραμένῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ὥς ὄντα διαλυτικὸν κοινωνικὸν στοιχεῖον, ἐξ οὗ καὶ ἡ δημοσία τάξις εἰσέτι δυνατὸν ν' ἀπειληθῇ.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 ὁ νομοθέτης ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα εἰς τὸ δικαστήριον ν' ἀπαγορεύῃ εἰς τὸν καταδικασθέντα νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ μέχρι τριμήνου, πρὸς δὲ καὶ νὰ διατάσῃ τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος αὐτοῦ κατὰ τὸ

αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Διὰ τῆς διατάξεώς ταύτης ἠθέλησεν ἡ Πολιτεία νὰ προστατεύσῃ τὸ μὲν τοὺς τιμίους ἐμπόρους, ἵνα μὴ ἔχωσι συναγωνιστὰς ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν καὶ συναδέλφους τοὺς αἰσχροκερδεῖς, τὸ δὲ τὴν κοινωνίαν, ἵνα μὴν ὑποπίπτῃ εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν αἰσχροκερδῶν καὶ ληστεύεται παρ' αὐτῶν.

Διὰ τοῦ τελευταίου εἰσαγγείου τοῦ ἀρ. 2 ἐπέβαλεν ὁ νομοθέτης μεγάλην τιμωρίαν εἰς τὸν καταδικασθέντα αἰσχροκερδῆ, ὃν στερεῖ αὐτοδικαίως καὶ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου· ἡ στέρησις αὕτη ἐπέρχεται ἀμέσως ἅμα τῇ καταδίκῃ, δὲν εἶνε δὲ ἀνάγκη ν' ἀπαγγελθῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως. Μετὰ τὴν καταδίκην ὁ ἐκμισθωτὴς τοῦ καταδικασθέντος δύναται ν' ἀσκήσῃ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ (ἀγωγῆς ἐξώσεως) πάντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς μισθώσεως δικαιώματα αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀντιταχθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἡ προστασία ἣν ἐχορῇγει αὐτῷ τὸ ἰσχυρὸν ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ νομοθέτης διὰ τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ Ν. Α. ἠθέλησε, πρὸς παραδειγματισμόν, ὑποβαλλομένης μηνύσεως, καὶ ἂν ὁ Εἰσαγγελεὺς παρπέμπῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον, νὰ κλείεται τὸ κατάστημα τοῦ κατηγορουμένου καὶ νὰ κρατῇται οὗτος μέχρις ἐκδικάσεως τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἡ διάταξις αὕτη εἶνε δυνητικὴ καὶ ἐφηρ-

μυστήριον ἐν Ἀθήναις μετὰ μεγάλης περισκέψεως
 ὅπως μόνον. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δυστυχῶς, ἐγένετο
 κατάχρησις ταύτης ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ
 ὅγκου ὀργάνων τινων ἀστυνομικῶν καὶ τοῦτο
 ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ εἰσηγηθῶμεν παρὰ τῷ κ.
 Ὑπουργῷ τὴν κατάργησιν τῆς διατάξεως τοῦ
 κλεισίματος τοῦ καταστήματος καὶ ὑπεβλήθη
 περὶ τούτου σχετικὸν νομοσχέδιον· διὰ τοῦτο
 δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν περισσότερον περὶ ταύτης.
 Ἡ κράτησις δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ
 Εἰσαγγελέως, ὅστις ἂν εὗρίσκη βάσιμον τὴν
 μήνυσιν, παραπέμπει τὸν κατηγορούμενον εἰς
 τὸ ἀκροατήριον τὴν πρώτην δικάσιμον δι' ἀπ'
 εὐθείας κλήσεως καὶ διατάσσει τὴν κράτησιν
 αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς· τὸ βάσιμον
 τῆς μηνύσεως, εἴτε Νόμῳ εἴτε κατ' οὐσίαν, ὃ
 Νόμος ἀφῆκε εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Εἰ-
 σαγγελέως, ὅστις τὸ μὲν Νόμῳ βάσιμον κρίνει
 ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς μηνύσεως, διὰ νὰ κρίνῃ
 ὅμως τὸ κατ' οὐσίαν βάσιμον ταύτης, προ-
 φανῶς θὰ ἐνεργήσῃ προανάκρισιν. Καὶ τοῦτο
 μέχρι σήμερον κρατεῖ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς
 διατάξεως ταύτης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρ.
 3 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ δημοσιευ-
 θέντος τὴν 21 Μαΐου 1924 πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ
 Ν. Δ. τῆς 17 Μαΐου. Ἄν ὅμως ὁ κατηγορού-
 μενος συνελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ συνεδριάζει
 τὸ δικαστήριον, τότε προσάγεται ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ
 ἀστυνομικοῦ ὀργάνου καὶ δικάζεται παραχρῆμα

κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων. Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 3 συνάγεται ὅτι, ὁ Εἰσαγγελεύς, εὐρίσκων, κατὰ τὰ ἄνω, βάσιμον τὴν μήνυσιν καὶ παραπέμπων τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον, δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος συγχρόνως νὰ διατίξῃ καὶ τὴν κράτησιν αὐτοῦ· δύναται ἢ νὰ κρατήσῃ τὸν κατηγορούμενον μέχρι τῆς δικασίμου, ἢ νὰ καλέσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Τὸ ἄρθρ. 4 ἐπιτρέπει καὶ τὴν κατάσχεσιν τῶν ἀντικειμένων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ἐκποίησην αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ταμείου· τοῦτο κυρίως δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἐπὶ ἀποκρύψεως τροφίμων. Διὰ νὰ κεντίσῃ δὲ τὸν ζῆλον τῶν καταδικωκτικῶν ὀργάνων ὥς καὶ παντὸς πολίτου πρὸς ἀνεύρεσιν ἀποκρυπτομένων τροφίμων, καθώρισεν ἵνα τὸ 1)4 τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς λαμβάνῃ ὁ μηνυτής.

Ἐπειδὴ ἐγένετο μεγάλη κατάχρησις ἐξαγωγῆς τροφίμων, ἰδίᾳ τυροῦ, ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ὥς ἐκ τούτου παρουσιάζετο ἔλλειψις τῶν εἰδῶν τούτων καὶ συνεπῶς αὔξησις τῶν τιμῶν αὐτῶν, τὸ Ν. Δ. διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 ἀπηγόρευσε ἀπολύτως τὴν ἐξαγωγήν τροφίμων ἢ καυσίμου ὕλης. Ἐχορήγησε δὲ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ δικαίωμα, ἵνα, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς διαφόρους συνθήκας τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, ἐπιτρέπῃ,

δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, τὴν ἐξαγωγήν τούτων κατὰ κατηγορίας. Τιμωρεῖ δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ πράγματος, τὸν ἐξάγοντα τὰ εἶδη ταῦτα, ἐκτὸς τοῦ Κράτους, μὲ τὰς ποινὰς τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 καὶ χορηγεῖ καὶ εἰς τὸν μηνυτὴν τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἄρθρου 4.

Τὸ ἄρθρον 6 τιμωρεῖ μὲ τὰς ἰδίας ποινὰς καὶ τοὺς διατηροῦντας Ξενοδοχεῖα ὕπνου, οἵτινες παραβαίνουσι τὰς Ἀστυνομικὰς διατιμήσεις τὰς καθορίζουσας τὰς τιμὰς τῶν δωματίων ἢ ἐρωτώμενοι ὑπὸ ἐπιβάτου ἀποκρύπτουσιν ἀπὸ τοῦτον τὴν ὑπαρξιν κενοῦ δωματίου, κρατοῦντες τοῦτο ἵνα λάβωσι παρ' ἄλλου ἐπιβάτου μεγαλειτέραν τιμὴν. Τὸ ἄρθρον ἀπαιτεῖ ἢ ἀπόκρυψις νὰ ἐγένετο ἐκ τοῦ κοινοῦ, δηλαδὴ ἐκ πραγματικοῦ καὶ οὐχὶ εἰκονικοῦ ἐπιβάτου καὶ τοῦτο διότι ἂν ὁ ἐπιβάτης εἶναι εἰκονικὸς δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον τοῦ ἀδικήματος· λ.χ. ἀστυνομικὸς μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν μεταβαίνει καὶ ἐρωτᾷ ξενοδόχον ἂν ἔχη κενὸν δωμάτιον ὕπνου, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ δωμάτιον τοῦτο· ὁ ξενοδόχος, ἔχων κενὸν δωμάτιον καὶ ἀποκρύπτων τοῦτο δὲν ὑποπίπτει εἰς τὴν παράβασιν τοῦ ἄρθρου 6, διότι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαιτεῖ ἢ ἀπόκρυψις νὰ ἐγένετο ἐκ τοῦ κοινοῦ. Οὕτω ἀπεφάνθη καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις Δικαστήριον Αἰσχροκερδείας, τὴν 30 Ἰουνίου 1924, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν μου.

Πρὸς ἐκδίκασιν πασῶν τῶν παραβάσεων τοῦ-

των, ὁ νομοθέτης ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἰδρῦσῃ τὰ δικαστήρια τοῦ ἄρθρου 7 μὲ τὴν πρόθεσιν ἵνα ἰδρῦσῃ τοιαῦτα βραδύτερον εἰς ὅλον τὸ Κράτος. Κατήργησε διὰ τοῦ Ν. Δ. (ἄρθρ. 8) πάντα τὰ ἔνδικα μέσα· ἐπίσης τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν, τὴν ἀναστολὴν, τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς ὡς καὶ τὴν συγχώνευσιν τῶν ποινῶν.

Ἐπίσης κατήργησε τὰ Συμβούλια Αἰσχροκερδείας τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1923 Ν. Δ., ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἄρθρ. 7, 9 καὶ 10 καὶ ἐκ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἣτις ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν εἰς ταύτην τοῦ Ν. Δ. ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ὥρισεν ὅτι, ὅπου δὲν ἰδρῦθησαν Δικαστήρια Αἰσχροκερδείας, τὰς ὑποθέσεις ταύτας δικάζουσι τὰ ἀρμόδια Πλημμελειοδικεῖα μέχρι τῆς ἰδρύσεως τῶν Δικαστηρίων τούτων· τὰς ἐκκρεμούσας τοιαύτας ὑποθέσεις, διὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου, παρέπεμψεν εἰς τὰ Δικαστήρια Αἰσχροκερδείας, ὅπου ἰδρῦθησαν τοιαῦτα (ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις) ἄλλως εἰς τὰ ἀρμόδια Πλημμελειοδικεῖα. Τὸ ζήτημα τῆς παραγραφῆς δὲν ἔθιξε τὸ Ν. Δ. Συνεπῶς ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις, καθ' ἃς ἡ παραγραφὴ τῶν ἀδικημάτων τούτων εἶνε ἐξάμηνος ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἔτος (ἄρθρ. 10 τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Αὐγούστου 1923).

**Αἱ ψηφισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως
τροποποιήσεις αἵτινες ἐγένοντο
Νόμος τοῦ Κράτους**

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ
αἰσχροκερδείας κλπ. διατάξεων.

Τὸ ἀπὸ 17 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα «περὶ
τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσ-
χροκερδείας κλπ. διατάξεων» τροποποιεῖται καὶ
συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ποινὴ τῆς ὑπερορίας καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος τοῦ κατα-
δικασθέντος δύναται νὰ ὀρισθῇ διὰ τῆς ἀποφά-
σεως μέχρι τοῦ ἔτους ὡς καὶ ἡ στέρησις τῆς
ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφριον τοῦ ἄρθρου 2 καταρ-
γεῖται ἀντικαθιστάμενον ὡς ἐξῆς: «Ὁ καταδι-
κασθεὶς ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα ὑποχρεοῦται νὰ κα-
ταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὡς ποινὴν,

μηνιαίως μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τοῦ μισθώματος, ὅπερ πληρώνει εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν του. Τὸ ποσὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς καταβολῆς ὁρίζει τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ εἴσπραξις γίνεται συμφώνως μὲ τοὺς Νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς εἶναι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ καταστήματος, τότε τὸ Δικαστήριον ὁρίζει τὸ πληρωθησόμενον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσὸν μηνιαίως καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν θὰ διαρκέσῃ ἡ καταβολή».

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 προστίθεται ἡ ἐξῆς διάταξις :

«Καταδικαζομένου τινὸς ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ αἰσχροκερδείας κλπ. διατάξεων, ἐπιμελεῖται τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐξόδοις τοῦ καταδικασθέντος, τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ καταστήματος εἰδοποιήσεις, πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ἀναφέρονσα τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ μέγεθος τῆς ποινῆς».

Ἄρθρον 3

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ πρὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κλείσιμον τοῦ καταστήματος καταργεῖται». Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ὡς τελευταῖον ἐδάφιον τὸ ἐξῆς: «Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Αἰσχροκερδείας μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅπου ἔχουσιν ἰδρυθῆναι τοιαῦτα Δικαστήρια, ἄλλως οἱ τῶν

Πλημμελειοδικῶν, ἀποφαίνονται διὰ πράξεως αὐτῶν, τίνες δὲ ἐκ τῶν ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα μηνύσεων δέον νὰ μὴ εἰσάγωνται εἰς τὸ ἀκροατήριον ὡς ἀδόξιστοι· ἐν διαφωνίᾳ αὐτῶν, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ ἀκροατήριον».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ εἴτε δημοσίου ὀργάνου, εἴτε ἰδιώτου καθορίζεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 8 συμπληρουῦται ὡς ἑξῆς: «Ἐπιτρέπεται ἔφρεσις τῶν ἀποφάσεων τούτων ὅταν ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας, ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὰ κέντρα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ 5 χιλ. διὰ τὰ λοιπὰ μέρη, μὴ ἀναστελλομένης ὅμως διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἔφρεσις εἰσάγεται καὶ ἐκδικάζεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἐφετεῖον κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Νόμους, δύναται δὲ ν' ἀσκηθῇ καὶ κατὰ τῶν ἐκδοθεισῶν ἤδη ἀποφάσεων ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Μαρ-

του ε. ε. Ν. Διατάγματος ὡς τροποποιουῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται καὶ ὁ λαθὼν ἄδειαν ἐξαγωγῆς εἰδους τινὸς τροφίμων ἢ καυσίμου ὕλης, ἐφ' οὗ ἔχει καθορισθῇ ὠρισμένον παρακράτημα καὶ ἐξάγων, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως, καὶ τὸ παρακράτημα τοῦτο εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μετὰς αὐτὰς ποινὰς ἐπίσης τιμωρεῖται καὶ ὁ ἀγοράζων πέραν τῆς διατιμῆσεως οἰονδήποτε εἶδος, ἐφ' οὗ ἔχει ἐπιβληθῇ διὰ τῶν νομίμων Ἀρχῶν, διατίμησιν.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται, πᾶσα δὲ ἄλλη σχετικὴ λεπτομερὴς διάταξις, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθῆσεται διὰ Διατάγματος.

Δι' ἰδιαιτέρου Νομοσχεδίου ὑπεβλήθησαν αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1923 Ν. Δ. περὶ διατιμῆσεων καὶ διώξεως τῆς Αἰσχροκερδεῖας μὴ ψηφισθεῖσαι εἰσέτι.»

Τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς Διατιμῆσεων δύναται, κατὰ βούλησιν καὶ προκειμένου περὶ σοδαρῶν σχετικῶν ζητημάτων, νὰ προεδρεύῃ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐννόμου Τάξεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐννόμου Τάξεως δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ καθορίζῃ ἐκάστοτε τίνα

τ' ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὸν Νόμον 703. Ἐπὶ τῶν μὴ καθοριζομένων δὲν χωρεῖ δίωξις ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ τῶν Διατιμήσεων δικαιούται νὰ ἐπιβάλῃ δι' ὠρισμένα εἶδη τροφίμων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, διατίμησιν ἰσχύουσαν καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας, γνωστοποιεῖ δὲ τοῦτο εἰς τοὺς οἰκείους προέδρους τῶν Ἐπιτροπῶν Διατιμήσεων καὶ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς. Ἐπίσης δικαιούται νὰ ἐπιβάλῃ διατιμήσεις πάντων τῶν τροφίμων εἰς τὰ κέντρα τῆς παραγωγῆς αὐτῶν καὶ νὰ ἐρίζῃ τιμὰς χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν. Ἐπίσης διὰ πράξεως αὐτῆς ἡτιολογημένης νὰ ἀπαγορεύῃ τὰς προπωλήσεις καὶ προαγορὰς τῶν τροφίμων, ὑποχρεομένων τῶν ἐχόντων λάβει σχετικὰς προκαταβολὰς πωλητῶν ἵνα ἐπιστρέψωσι ταύτας εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας ἀγοραστὰς. Εἰς τὸν κανονισμόν τῶν διατιμήσεων τούτων δεόν νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει πάντοτε τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον, ἀναλόγως τῆς προελεύσεως.

Προκειμένου περὶ διατιμήσεων τῶν Ξενοδοχείων Ὑπνου τοῦ Κράτους καὶ τῶν Πανσιῶν δεόν νὰ μετὰσχωσιν τῶν Ἐπιτροπῶν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Μηχανικὸς τῆς πόλεως μετὰ τοῦ Ἀστυϊάτρου, ἡ παράθεσις δὲ τῶν διατιμήσεων τούτων τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 1 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΨΜΓ τοῦ 1911 προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: Ὁ ἐκ δόλου ψευδῶς μηνύων τινα ἐπὶ παραβάσει τῶν Νόμων περὶ αἰσχροκερδείας, ἀθωωθέντος τοῦ κατηγορουμένου ὡς μὴ ἀποδειχθείσης παντελῶς τῆς πράξεως καὶ οὐχὶ λόγῳ ἀμφιβολιῶν, τιμωρεῖται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου μὲ φυλάκισιν 6 μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Πᾶς Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐννόμου Τάξεως ἢ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ βεβαιῶν ψευδῶς τὴν μὴ ὑπαρξιν ἢ ἐλαττωμένην τοιαύτην παρακαταθήκην ἐν τῇ περιφερείᾳ του παρά τινι, παντὸς εἶδους τροφίμων, εἰ μὲν ἔπραξε τοῦτο ἐκ δόλου τιμωρεῖται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Ν. Διατάγματος, εἰ δὲ ἔπραξε ἐκ βαρείας ἁμελείας μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Β. Δ. τῆς 6 Ἀπριλίου 1835 περὶ τῶν ἀγορανομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων	ΣΕΛΙΣ 3
Νόμος ΔΡΗ' (4108) τοῦ 1912 περὶ διατιμήσεως τῶν τροφίμων ἐν γένει	31
Νόμος 525 τοῦ 1914 ὁμοίως	32
» 362 » » περὶ συστάσεως χημικῶν ἐργαστηρίων	33

Νόμος 703 τοῦ 1916 περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχρο ^{ΣΕΛΙΔ.} κερδείας.	44
Ν. Δ. τῆς 11 Ἰουλίου 1917 περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 703	47
Ν. Δ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 ὁμοίως	49
Νόμος 1655 τοῦ 1918 περὶ πλεονεξίας κλπ.	50
Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1917 περὶ τροποποιή- σεων τῶν Νόμων 702, 703 καὶ 362	51
(Ἐδηλοσιεύθη ἐκ τυπογραφ. ἀβελρίας καὶ ἐν σελ. 59)	
Νόμος 1130 τοῦ 1918 ὁμοίως	53
Ν. Δ. τῆς 22 Φεβρουαρίου 1917 περὶ ἀμοιβῆς καταδεικτῶν τροφίμων κλπ.	56
Νόμος 1056 τοῦ 1917 περὶ ἐνεργείας ἀνακριτι- κῶν πράξεων	57
Νόμος 1551 περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ συμπληρώσεως νόμων τινῶν κλπ.	61
Νόμος 1867 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ αἰσ- χροκερδείας Νόμων.	63
Νόμος 2957 περὶ ἐπιτροπῶν αἰσχροκερδείας.	71
Ν. Δ. 17 Δεκεμβρ. 1922 περὶ διατιμήσεων κλπ.	74
» 4 Αὐγούστ. 1923 ὁμοίως.	88
» 17 Μαΐου 1924 περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῶν Νόμων περὶ αἰσχροκερδείας	100
Ἐκτελεστικὸν τούτου Διάταγμα	106
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ: Περὶ γάλακτος, γιαούρτης κτλ. 110 Βουτύρου 119. Νοθείας καφῆ 122. Νοθείας τυ- ροῦ καὶ γάλακτος 124. Περὶ ἐλαίου 127, Περὶ τυροῦ καὶ ποιότητος αὐτοῦ κτλ. 128—136.	
Ἑρμηνεία Ν. Δ. καὶ σχετικῶν διατάξεων 137—153	
Αἱ γινόμεναι τροποποιήσεις τοῦ Ν. Δ.	154
Αἱ ὑποβληθεῖσαι τροποποιήσεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Αὐγούστου 1923	157

Τριᾶται Δραχ. 12